

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

Ε.Κ.ΠΕΙΡΑΙΑ, Πέμπτη 30 Απρίλη, 7.30μμ

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΑΠΡΙΛΗ 1998 ΑΡ. ΦΥΛ. 303 ΔΡΧ. 200

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Η ΕΡΓΑΤΙΑ ΘΑ ΕΜΠΟΔΙΣΕΙ ΤΗ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ, ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

Εργάτες, εργαζόμενοι,

Για άλλη μια φορά οι κάθε λογής εχθροί της εργατικής τάξης θα σηκώσουν τις “πρωτομαγιάτικες” σημαίες τους, κρύβοντας με κόκκινα χρώματα τα μαύρα συνθήματά τους, τη μαύρη πολιτική και πραχτική τους.

Η Πρωτομαγιά είναι η μέρα του προλεταριακού διεθνισμού, της διεθνούς ενότητας των εργατών και της αδελφότητας των λαών.

Δεν έχουν καμιά θέση σε αυτή, οι εκπρόσωποι του εθνικοφασισμού, του ψευτοκομμουνισμού και του νεοναζισμού, που από το πρωί μέχρι το βράδυ δηλητηριάζουν το λαό και τη νεολαία μας στο πνεύμα του αντιτουρκικού σοβινισμού, μετατρέπουν τον ιδρώτα μας σε άχρηστα όπλα, και οδηγούν τη χώρα και το λαό μας στο σφαγείο ενός άδικου πολέμου.

Δεν έχουν καμιά θέση σε αυτή, όσοι αντιπαράθετον στην ενότητα των λαών και στην ειρηνική συνύπαρξη των χωρών, το μέτωπο των “ορθόδοξων χωρών” της Βαλκανικής με την πρόσφατα μεταμφιεσμένη σε “ορθόδοξη” σοσιαλιμπεριαλιστική Ρωσία, το μέτωπο δηλαδή του

πόλεμου, της πείνας και του φασισμού.

Γιατί αυτή είναι σήμερα η μεγαλύτερη απειλή.

Πίσω από τον όψιμο αντιδυτικισμό και τον κλασικό αντιτουρκισμό των κυρίαρχων τμημάτων της άρχουσας τάξης, βρίσκεται η ξενόδουλη πολιτική της αναζήτησης “προστασίας” στην ιμπεριαλιστική Ρωσία και στα πυραυλικά της συστήματα των S-300. Βρίσκεται δηλαδή η πολιτική της εξάρτησης και της εθνικής υποδούλωσης.

Αυτή η πολιτική φέρνει στην διακυβέρνηση της χώρας τις πιο αντιδραστικές δυνάμεις, το μέτωπο του σοβινισμού με τα ρωσόφιλα τμήματα του ΠΑΣΟΚ και ιδιαίτερα με τα κατεξοχήν ρωσόδουλα κόμματα το ψευτοΚΚΕ και τον ΣΥΝ (που βρίσκεται κάτω από την κυριαρχία των παλιών κνιτών).

Η Πρωτομαγιά είναι μέρα πάλης όλων των εργαζόμενων για τις άμεσες οικονομικές τους διεκδικήσεις.

Δεν μπορούν να έχουν θέση σ’ αυτήν οι υπερασπιστές των υπέρογκων εξοπλισμών, οι υποστηρικτές της διεφθαρμένης κρατικής γραφειοκρατίας των ΔΕΚΟ που ξεζουμίζ-

ζουν τον εργαζόμενο λαό και σπαταλούν τον πλούτο της χώρας, οι εκφραστές του οικονομικού σαμποτάζ στη βιομηχανία της χώρας, οι πραξικοπηματίες και οι σοσιαλφασίστες τραμπούκοι του ψευτοΚΚΕ μέσα στα συνδικάτα που τις τελευταίες μέρες, ιδιαίτερα στον Πειραιά, έχουν εξαπολύσει ένα πογκρόμ βίας απέναντι σε δημοκράτες συνδικαλιστές.

Οι εργάτες και οι εργαζόμενοι πρέπει να δώσουν την πιο αποφασιστική πάλη, ενάντια στην πολιτική της πείνας, απαιτώντας αυξήσεις στους μισθούς και στα μεροκάματα, υπερασπιζόμενοι το εισόδημά τους από τις επιθέσεις που δέχεται με τα νέα μέτρα για “ελαστικοποίηση του ωραρίου” και για “μερική απασχόληση”.

Πρέπει να απαιτήσουν να σταματήσει ο ιδρώτας τους να γίνεται σμήνη από αεροπλάνα και ρώσικοι πύραυλοι, να γίνεται μίζα και τεράστιοι μισθοί της διεφθαρμένης κρατικής γραφειοκρατίας, της στρατοκρατίας και του παπαδαριού.

συνέχεια στη σελ. 3

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΕ ΑΥΤΟ
ΤΟ ΦΥΛΛΟ:

- Καραμανλής: Τα όρια της αστικής τάξης
- ΕΛΒΙΕΞ: Αποστολή της ΟΑΚΚΕ στα Γιάννενα
- Ρατσισμός και εγκληματικότητα: Κριτική στην πλατφόρμα του ΣΥΝ και της “Κίνησης”
- Συγκρότηση του Δημοκρατικού Μετώπου στη Ζώνη
- 17Ν: Αποκαλύπτεται ο ναζιστικός της χαρακτήρας
- Ο ναζισμός γέννημα του ψευτοκομμουνισμού στην Ανατ. Γερμανία
- Συνέντευξη του Μπ. Βάγκνερ

Η αθλιότητα του Τσοχατζόπουλου

ΟΙ S-300 ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

Είχαμε αναφερθεί στο προηγούμενο φύλλο, για το ταξίδι του Τσοχατζόπουλου στη Μόσχα και πως αυτό σηματοδότησε το πέρασμα της σοβινιστικής του ομάδας, στην πιο στενή σύνδεση με την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του ρώσικου ιμπεριαλισμού.

Βασικό σε αυτό, είναι η με κάθε τρόπο εγκατάσταση των ρώσικων πυραυλικών συστη-

μάτων S-300 σε Ελλάδα και Κύπρο και η μετατροπή της χώρας μας σε στρατιωτική βάση του σοσιαλιμπεριαλισμού.

Μια τέτοια εξέλιξη δεν μπορεί παρά να φέρνει έντονες εσωτερικές αλλαγές, να φέρνει πιο κοντά την κυριαρχία των ακραίων ρωσόδουλων φασιστικών κομμάτων μέσα στην αστική τάξη και στο μπλοκ των κυβερνητικών δυνάμεων.

Αυτή είναι η σημασία της δήλωσης που έκανε πριν κάποιο διάστημα ο Τσοχατζόπουλος για συμμετοχή και του ψευτοΚΚΕ σε μια κυβέρνηση εθνικής ενότητας, αλλά ακόμα περισσότερο της πρόσφατης συνάντησης Παπαρήγα-Τσοχατζόπουλου, που έγινε με πρωτοβουλία του ψευτοΚΚΕ.

Στην πραγματικότητα, η δήλωση του Τσοχατζόπουλου ή-

ταν το διαβατήριο για το ταξίδι του στην Μόσχα και η συνάντηση με την Παπαρήγα το αποτέλεσμα αυτού του ταξιδιού.

Είναι χαρακτηριστικό το παρακάτω απόσπασμα από τη δήλωση της Παπαρήγα μετά την συνάντησή:

“Επιτέλους- τόνισε- πρέπει να γίνει διαφοροποίηση πηγών

συνέχεια στη σελ. 5

ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΤΕΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 2

τήματα που είχαν να κάνουν με τη δημοκρατία στη λειτουργία του Εργατικού Κέντρου και στο χτύπημα του βιομηχανικού σαμποτάζ, τόσο στη Ζώνη και στα Ναυπηγεία γενικότερα, όσο και στα Λιπάσματα. Η στάση της αυτή την έφερνε αντικειμενικά σε ένα μέτωπο για τη δημοκρατία και την ανάπτυξη με τις συνδικαλιστικές δυνάμεις της ΟΑΚΚΕ, μέτωπο που βρήκε την πρακτική του εφαρμογή καταρχήν στη Ζώνη και στα Λιπάσματα και που έχει δώσει ένα ενθουσιασμό στη βάση αυτής της παράταξης. Γιατί το μέτωπο αυτό για πρώτη φορά ξεμπλοκάρει αντισοσιαλιστικές δημοκρατικές δυνάμεις που χρόνια υπόφεραν και καταπιέζονταν από το ψευτοΚΚΕ και τις φιλικές του δυνάμεις μέσα στο ΠΑΣΟΚ.

Για το σοσιαλφασισμό η αντίσταση αυτή έπρεπε και πρέπει με κάθε τρόπο να τσακιστεί και αυτό έπρεπε να εκφραστεί την Πρωτομαγιά. Η επίθεση ξεκίνησε από το πρόσφατο συνέδριο του ΕΚΠ και κορυφώθηκε με δύο σημειώματα επιθέσεις από επαγγελματίες τραμπουκούς, ενάντια στον Μίχα προσωπικά, στις δύο τελευταίες συνεδριάσεις της Διοίκησης του Κέντρου.

Για ένα μεγάλο προηγούμενο χρονικό διάστημα, η "εκσυγχρονιστική" αυτή ομάδα της ΠΑΣΚΕ υποχωρούσε στην ΕΣΑΚ πιστεύοντας πως έτσι... θα αδρανοποιούσε το σοσιαλφασισμό. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της στάσης, ήταν να τους δώσει τη θέση του Γραμματέα μετά το συνέδριο του Κέντρου, σαν επιβράβευση των τραμπουκισμών του και της καταγγελίας τους για νόθο συνέδριο.

Μετά τους τελευταίους τραμπουκισμούς η ΠΑΣΚΕ προσπαθεί να αντιδράσει στην επίθεση και να προχωρήσει στην Πρωτομαγιά στην καταδίκη του σοσιαλφασισμού. Σε αυτή την κατεύθυνση βρίσκεται το κάλεσμα στη ΓΣΕΕ να προχωρήσει σε κεντρική πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση στον Πειραιά, απόφαση που καταρχήν παίρνει η ΓΣΕΕ.

Η απόφαση όμως αυτή αλλάζει στην ολομέλεια της διοίκησης της ΓΣΕΕ προφανώς κάτω από άνωθεν υποδείξεις της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ και από εκεί αρχίζει η υποχώρηση της ΠΑΣΚΕ.

Η ΕΣΑΚ μέσα από τα σωματεία των οικοδόμων, του Συνδικάτου Μετάλλου και της ΠΕΜΕΝ που ελέγχει, καλεί σε συγκέντρωση στην πλατεία Κοραή μέσα από τις στήλες του *Ριζοσπάστη* και την ίδια μέρα σε συνεδρίαση της διοίκησης του ΕΚΠειραιά, καλεί το... Κέντρο να πάει σε αυτή τη συγκέντρωση.

Η ΠΑΣΚΕ σε αυτή τη συνεδρίαση ξεχνάει την καταγγελία των τραμπουκισμών του ψευτοΚΚΕ, υποτάσσεται στην πολιτική πλατφόρμα του και τους καλεί σε ενότητα προσφέροντάς τους και τα μικρόφωνα της συγκέντρωσης!

Έχουμε δηλαδή μιιά επιστροφή στην προηγούμενη κατάσταση, μιιά υποταγή στο σοσιαλφασισμό, κόντρα στις διαθέσεις της ίδιας τους της βάσης.

Η ΟΑΚΚΕ δεν μπορεί να συμβαδίσει με αυτή την υποχωρητικότητα και την υποταγή στο σοσιαλφασισμό. Και ούτε μπορεί να συμμετέχει σε μια τέτοια πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση στα χέρια των τραμπουκών του σοσιαλφασισμού. Αυτό θα το νιώσουν καλά οι ενδοτικές δυνάμεις της ΠΑΣΚΕ μέσα στη συγκέντρωση, όπου το ψευτοΚΚΕ με κάθε τρόπο θα πάρει την ηγεμονία εκμεταλλευόμενο για μια ακόμα φορά την υποχώρηση και τον συμβιβασμό της ηγεσίας της.

Γιατί δεν υπάρχει Πρωτομαγιά με τους τραμπουκούς της ΕΣΑΚ, με τους σαμποταριστές της βιομηχανίας και τους προβοκάτορες του Λιμανιού. Η ομάδα αυτή της ΠΑΣΚΕ, αν δεν συγκρουστεί στο βάθος με τη σοσιαλφασιστική γραμμή και τα ρωσόδουλα κυρίαρχα τμήματα της ηγεσίας της, όχι μόνο δεν θα εκφράσει το νέο δημοκρατικό συνδικαλιστικό κίνημα στην πόλη, όχι μόνο θα βρεθεί πίσω, αλλά και κόντρα στις διαθέσεις και στη θέληση της ίδιας της βάσης της.

Γι' αυτό η ΟΑΚΚΕ κάνει την κεντρική της πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση στον Πειραιά. Για να δείξει αυτό που συμβαίνει στην πραγματικότητα. Το γεγονός δηλαδή, πως η Οργάνωση είναι η μόνη δύναμη που όχι μόνο δεν ξεπουλάει την πάλη ενάντια στον σοσιαλφασισμό, αλλά είναι διατεθειμένη με κάθε τρόπο να ανεβάσει το δημοκρατικό κίνημα στο ύψος της πολιτικής που απαιτεί η συνολική πάλη στη χώρα, ανοίγοντας το δρόμο του αταλάντευτου και συνεπούς αγώνα, του μόνου που μπορεί να οδηγήσει στη νίκη.

Η ΟΑΚΚΕ καλεί στη συγκέντρωσή της όλους τους πρωτοπόρους εργάτες του Πειραιά, όλους τους δημοκράτες συνδικαλιστές, όλους αυτούς που βλέπουν την ανάγκη της πιο αποφασιστικής αντίστασης στην επίθεση του σοσιαλφασισμού. Μέσα από αυτή την πάλη και με την ολόπλευρη ιδεολογικοπολιτική σύγκρουση θα ανοίξουμε το δρόμο για τη συγκρότηση ενός μεγάλου μετώπου, για έναν Πειραιά της ειρήνης, της δημοκρατίας, της ανάπτυξης και της λαϊκής ευημερίας.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

Η Επιτροπή Σωτηρίας των Λιπασμάτων έχει κάνει σημαντικά βήματα για να στηρίξει το εργοστάσιο και για να ενώσει το λαό στη Δραπετσώνα και το Κερατσίνι, με σκοπό να σταματήσει η αποβιομηχάνιση και η ανεργία.

Μέχρι σήμερα έχει βγάλει αφίσσα που έχει κοληθεί μαζικά, και έχει κυκλοφορήσει το φυλλάδιο που έχει μοιραστεί στα καφενεία της Δραπετσώνας και στις λαϊκές της Χαραυγής και της Δραπετσώνας.

Σ' αυτές τις εξορμήσεις έχει κάνει συζητήσεις με τους εργαζόμενους κατοίκους και έχει βρει μεγάλη ανταπόκριση στήριξης.

Επίσης έχειβάλει το ζήτημα στον τοπικό Τύπο και έχει πετύχει δύο μεγάλα άρθρα στα *Νέα* και στην *Αυγή*.

Ακόμη με την επιμονή που έφερε το θέμα στο προσκήνιο τράβηξε την προσοχή και στα ΜΜΕ με αποκορύφωμα την εκπομπή του Α. Ντινόπουλου που θα προβληθεί πιθανά την Πρωτομαγιά στον *ANTENNA*.

Όμως το πιο σημαντικό είναι ότι η Επιτροπή βρίσκεται σε όλες τις συγκεντρώσεις-συζητήσεις και βάζει το ζήτημα ενώ ξεσκεπάζει και απομονώνει τη γραμμή της μετατροπής της βιομηχανικής περιοχής σε χώρους αναψυχής, της μετατροπής δηλαδή του εργοστασίου σε "Λιπασματοάδικο".

Μια τέτοια συγκέντρωση έγινε τη Δευτέρα 6 Απρίλη στο Δημαρχείο της Δραπετσώνας από το Συνασπισμό με βασικό ομιλητή τον Δραγασάκη και με θέμα "Ανάπλαση της Βιομηχανικής Ζώνης".

Πρέπει να τονίσουμε ότι στη συζήτηση αυτή υπήρχε κατ' αρχήν ένα αρνητικό ακροατήριο για τις θέσεις μας, μιας και το θέμα ήταν τέτοιο, και ο Συνασπισμός είχε μαζέψει τους οικολόγους και τη δημοτική αρχή που θέλουν το κλείσιμο του εργοστασίου. Στη συζήτηση αυτή μίλησε εκ μέρους της Επιτροπής Σωτηρίας ο σ. Γιάννης Νικολόπουλος που ξεσκέπασε μεθοδικά τη γραμμή της καταστροφής της βιομηχανίας και έδειξε με αποφασιστικότητα ότι οι εργαζόμενοι πρώτα και κύρια, και η Επιτροπή Σωτηρίας κατά δεύτερο λόγο θα παλέψουν για να μην κλείσει το εργοστάσιο.

Μετά την τοποθέτηση αυτή ο Δραγασάκης έφυγε χωρίς να απαντήσει ενώ μεταστράφηκε το κλίμα, ιδιαίτερα μετά τη θετική τοποθέτηση του Αντώνη Μήλτσου που πήρε το λόγο στη συνέχεια και, ενώ στο παρελθόν ήταν από τους επικεφαλής του κλεισίματος, διαμόρφωσε μια καινούρια πρόταση. Είπε συγκεκριμένα να μείνει το εργοστάσιο και να εκσυγχρονισθεί, στα 150 στρέμματα που του χρειάζονται και να δοθούν τα υπόλοιπα 200 στρέμματα για να αξιοποιηθούν από το λαό της Δραπετσώνας, για χώρους πράσινου, αναψυχής και αθλητικών εγκαταστάσεων.

Μετά από αυτές τις τοποθετήσεις ο ΣΥΝ υποχώρησε και άφησε μόνο το δήμαρχο Χρονόπουλο να υπερασπίζεται τη σκληρή γραμμή. Στο τέλος, και ενώ μερικοί "δημοκράτες του ΣΥΝ" δεν ήθελαν πήρε το λόγο ο Μιχάλης Τσιρμούλας, πρόεδρος του εργοστασίου των Λιπασμάτων, όπου έδωσε και τη χαριστική βολή ιδιαίτερα στον Χρονόπουλο.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

συνέχεια από τη σελ. 1

Πρέπει να απαιτήσουν να μπει τέρμα στο βιομηχανικό σαμποτάζ που εφαρμόζουν οι ρωσόφιλες δυνάμεις, με σύνθημα πρόσχημα την οικολογία. Η υπεράσπιση της βιομηχανίας είναι σήμερα καθήκον πάνω απ' όλα της εργατικής τάξης, όχι μόνο για το χτύπημα της ανεργίας, αλλά για να μπορέσει η χώρα να προχωρήσει μπροστά στο δρόμο της ανάπτυξης και της προόδου.

Για να δοθεί με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο η πάλη αυτή, είναι απαραίτητη η συγκρότηση ενός νέου δημοκρατικού συνδικαλιστικού κινήματος, κόντρα στον πραξικοπηματισμό και στο σοσιαλφασισμό.

Πρέπει να τσακιστεί η μεσαιωνική αντιευρωπαϊκή γραμμή του μαύρου μετώπου που με επικεφαλής το ψευτοΚΚΕ, εμποδίζει με το χτύπημα των ιδιωτικοποιήσεων κάθε προσπάθεια εκσυγχρονισμού μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του καπιταλιστικού συστήματος.

Οι ΔΕΚΟ δεν αποτελούν "δημόσια περιουσία" του λαού. Είναι στα χέρια της πιο βάρβαρης και διεφθαρμένης πλευράς του συλλογικού καπιταλιστή, δηλαδή του αστικού κράτους. Δεν μπορεί να υπάρξει κανενός είδους εκσυγχρονισμός, αν δεν τσακιστεί ο ασφυκτικός έλεγχος της κρατικής, κομματικής και συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας πάνω στις ΔΕΚΟ, που τις οδήγησε και τις οδηγεί στη χρεωκοπία και στον εναγκαλισμό με τα παράσιτα-πράκτορες τύπου Κόκκαλη που τις λεηλατούν.

Σ' αυτές τις συνθήκες, οι ιδιωτικοποιήσεις σήμερα, και στο βαθμό που αυτές δένονται με προγράμματα εκσυγχρονισμού, και την προστασία των εργατικών δικαιωμάτων αποτελούν τη μόνη διέξοδο από την κρίση και τη διάλυση.

Η Πρωτομαγιά είναι μέρα διακήρυξης για την εργατική τάξη, των πανανθρώπινων ιδανικών της ενάντια σε κάθε ταξική εκμετάλλευση και καταπίεση.

Δεν μπορούν να έχουν θέση σ' αυτή όσοι ποδοπάτησαν τα πανανθρώπινα ιδανικά της εργατικής τάξης, όσοι στο όνομα του κομμουνισμού, διέπραξαν εγκλήματα σε βάρος των λαών, υποστήριξαν τις σφαγές εργατών και την υποδούλωση λαών και χωρών από το σοσιαλφασισμό του Κρεμλίνου και του Πεκίνου.

Δεν υπάρχει μεγαλύτερος αντικομμουνισμός απ' αυτόν!

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη συκοφαντία για τις επαναστατικές κομμουνιστικές ιδέες, όταν κάνουν πως τις σηκώνουν στα χέρια τους οι σημερινοί ηγέτες του Περισσού, οι απόγονοι αυτών που διάλυσαν το παλιό ένδοξο ΚΚΕ, στήνοντας στη θέση του ένα πολιτικό εργαλείο του σοσιαλμπερλιαισμού στην Ελλάδα.

Εργάτες, εργαζόμενοι,

Γυρίστε την πλάτη σας στις πρωτομαγιάτικες φιέστες των εχθρών σας!

Απομονώστε τους εργατοπατέρες κάθε είδους, αντισταθείτε στο σοσιαλφασισμό!

Τούτη την Πρωτομαγιά η ΟΑΚΚΕ εκφράζει τους πραγματικούς στόχους και τα αιτήματα της εργατικής τάξης, μέσα από τα συνθήματα:

- **ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ, ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΒΕΟΠΛΙΣΜΟΥΣ**
- **ΚΑΤΩ Η ΔΙΕΦΘΑΡΜΕΝΗ ΚΡΑΤΙΚΗ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΔΕΚΟ**
- **ΟΧΙ ΣΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ**
- **ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΨΥΧΡΟ ΠΟΛΕΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ**
- **ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ ΚΑΙ ΛΑΟΥΣ**
- **ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ S-300 ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟ**
- **ΚΑΤΩ Ο ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΣ**
- **ΕΜΠΡΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΑΚΚΕ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ**

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη **Τ.Θυρίδα 8371, Τ.Κ 10010**
Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιείτε τον νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29 ή την Τ.Θ 8371 Τ.Κ 10010 στο όνομα Κ. Λιακόπουλος

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ
 15θήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ
 Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Κώστας Λιακόπουλος
 Χαλκοκονδύλη 35
 5ος όροφος
 Τ.Θ. 8371
 Τ.Κ. 10010 Αθήνα
 Τηλ./Φαξ 5232553
 Ετήσια συνδρομή: 5.000
 Εξαμηνιαία: 2.500

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ**ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΤΕΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ****Οι τραμπουκισμοί του ψευτοΚΚΕ δεν θα περάσουν****Η ΟΑΚΚΕ Ο ΣΥΝΕΠΗΣ ΠΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ**

Η ΟΑΚΚΕ καλεί σε πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση την Πέμπτη, στο Εργατικό Κέντρο Πειραιά. Η κεντρική αυτή εκδήλωση της οργάνωσης δεν γίνεται τυχαία στον Πειραιά. Γίνεται σε μια περίοδο που ο σοσιαλφασισμός έχει κλιμακώσει την επίθεσή του για να πάρει στα χέρια του την πόλη, προσπαθώντας να εξουδετερώσει κάθε μορφή δημοκρατικής αντίστασης.

Η επίθεση αυτή είναι ολομέτωπη και συντονισμένη. Από τη μια μεριά οι τραμπουκικές ομάδες του ψευτοΚΚΕ επιτίθενται και χτυπούν συδικαλιστές για να ελέγξουν οργανωτικά όλο το συνδικαλιστικό κίνημα της πόλης και από την άλλη οι φιλορώσικες δυνάμεις μέσα στην κυβέρνηση με επικεφαλής τον Λαλιώτη, συγκροτούν το δημοτικό τους μέτωπο γύρω από τον Φωτίου με την ενεργητική υποστήριξη του Κόκκαλη.

Στόχος αυτής της επίθεσης είναι το χτύπημα και ο έλεγχος της οικονομικής ζωής της πόλης και ιδιαίτερα σε τέσσερα βασικά ζητήματα: στη βιομηχανία, στον εφοπλισμό, στο εμπορικό λιμάνι και στην επισκευαστική ζώνη του Περάματος. Και αυτό γιατί ακριβώς οι τέσσερις αυτοί οικονομικοί άξονες δίνουν στον Πειραιά αντικειμενικά, ευρωπαϊκό προσανατολισμό και εμποδίζουν συνολικά τη φιλοσοσιαλμπεριαλιστική πορεία της χώρας. Η αντικειμενική αυτή οικονομική κίνηση της πόλης, γεννάει και τις δυνάμεις της αντίστασης στα σχέδια των ρωσόδουλων, δυνάμεις που σήμερα έχουν μπει στο στόχαστρο του σοσιαλφασισμού.

ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Το χτύπημα σήμερα σε αυτό το μέτωπο δίνεται στο εργοστάσιο των Λιπασμάτων στη Δραπετσώνα. Πίσω από αυτό το χτύπημα βρίσκεται το ΥΠΕΧΩΔΕ και ο Λαλιώτης, που με το υποτιθέμενο σχέδιο της ανάπλασης, προσπαθεί να κλείσει όχι μόνο το συγκεκριμένο εργοστάσιο, αλλά και όλη τη βιομηχανία της περιοχής. Λιπάσματα, πετρέλαια, Μύλοι και ΔΕΗ στο Κερατσίνι, βρίσκονται στο στόχαστρο του Λαλιώτη και δεν είναι τυχαίο το γεγονός πως το ΥΠΕΧΩΔΕ ανακοίνωσε τη μεταφορά του στον Πειραιά για να επιστατήσει και να οργανώσει από κοντά το καταστροφικό του έργο. Το δύσκολο γι' αυτόν είναι το γεγονός, πως σε όλη αυτή τη βιομηχανία το ψευτοΚΚΕ δεν διαθέτει εσωτερικές συνδικαλιστικές δυνάμεις για να παίξουν τον σαμποταριστικό τους ρόλο, βοηθώντας τον στα σχέδια της διάλυσης.

Από την άλλη πλευρά οι εργάτες αυτής της βιομηχανικής ζώνης, έ-

χοντας ξεβράσει το ψευτοΚΚΕ, δεν είναι διατεθειμένοι να παραδοθούν αμαχητί. Υπάρχει εκδηλωμένη αντίσταση στον σοσιαλφασισμό από ένα δημοκρατικό συνδικαλιστικό κίνημα, που με πρωτοπόρες με τις δυνάμεις της ΟΑΚΚΕ δίνει τη μάχη για την υπεράσπιση της βιομηχανίας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα γι' αυτό είναι η συγκρότηση της Επιτροπής για τη Σωτηρία των Λιπασμάτων, που από τη δράση της μέσα σε αυτό το μήνα, θα κριθούν πολλά για την παραπέρα πορεία του εργοστασίου. Η ΟΑΚΚΕ πρέπει να πρωτοστατήσει σε αυτή την δράση, εξασφαλίζοντας το συντονισμό ανάμεσα στα εργοστάσια και τους κατοίκους της περιοχής, μέσα από

πραγματικά προβλήματα των ναυτεργατών.

Από την άλλη πλευρά, ρίχνει όλο του το βάρος στη διατήρηση του καμποτάζ, έχοντας συσπειρώσει σε αυτή την κατεύθυνση τους σκυλοπνιχτάδες μονοπωλιστές των ακτοπλοϊκών γραμμών του Αιγαίου, κάνοντας την αντιευρωπαϊκή του πολιτική.

Και σε αυτή του την πολιτική υπάρχει αντίσταση. Μια αντίσταση τόσο μέσα από την ΠΑΣΚΕ, όσο και μέσα από τη ΔΑΚΕ των ναυτεργατικών σωματείων και της ΠΝΟ. Μια αντίσταση όμως, που εξ αιτίας της φύσης των δυνάμεων που ξεκινά, δεν μπορεί να έχει την ολοκληρωμένη πολιτική και την α-

Δ.Σ του συνδικάτου μετάλλου, επιθέσεις για τις οποίες θα αναφερθούμε σε άλλο σημείο του άρθρου.

ΣΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΛΙΜΑΝΙ

Εδώ κυριαρχεί το χτύπημα του ΟΛΠ μέσα από δύο ταχτικές. Η μία είναι να εμποδιστεί με κάθε τρόπο ο εκσυγχρονισμός του Λιμανιού, συσπειρώνοντας ένα μέτωπο για τη διατήρηση της κομματικής και συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας που ρημάζει τον ΟΛΠ, μέσα από το σύνθημα: "Όχι στην ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ". Η άλλη είναι το χτύπημα κάθε ανάπτυξης του λιμανιού ιδιαίτερα μέσα από τους Δήμους και κύρια από το Δήμο του Περάματος που τον ελέγχει το ψευτοΚ-

κού καθεστώτος. Γιατί αυτό το καθεστώς της "δημόσιας περιουσίας", είναι η κυριαρχία της διαφθοράς και της σαπίλας.

Ένα πρόγραμμα εκσυγχρονισμού του ΟΛΠ, ακόμα και με ιδιωτικό ιδιοκτησιακό καθεστώς, κάτω από συγκεκριμένες δεσμεύσεις και εργατικό έλεγχο, μπορεί να βάλει σήμερα το Λιμάνι στο δρόμο της ανάπτυξης και να χτυπήσει τα καταστροφικά σχέδια του σοσιαλφασισμού.

ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΖΩΝΗ

Γράφουμε σε ξεχωριστό άρθρο για τις εξελίξεις και τη σπουδαία πάλη για την ανατροπή του σοσιαλφασισμού που έχει ξεκινήσει στο Πέραμα. Εδώ θέλουμε να πούμε πως το μέτωπο αυτό είναι το πιο σημαντικό σήμερα στον Πειραιά και πως από την έκβασή του θα εξαρτηθούν πολλά για την αποτροπή της επίθεσης του σοσιαλφασισμού συνολικά στην πόλη. Και αυτό για δύο βασικούς λόγους.

Πρώτον, γιατί επικεφαλής αυτού του μετώπου βρίσκονται οι δυνάμεις του ΕΡΓΑΣ, που μπορούν να εκφράσουν με τη μεγαλύτερη συνέπεια και μέγχο το τέλος τη δημοκρατική πάλη, δίνοντας ακόμα σε αυτή την πάλη, ένα βαθύ ταξικό-εργατικό χαρακτήρα. Δεύτερον, γιατί η Ζώνη βρίσκεται σε στενή σύνδεση τόσο με τον εφοπλισμό και το ναυτεργατικό κίνημα, όσο και με τον ΟΛΠ. Έτσι η αλλαγή των συσχετισμών μέσα στη Ζώνη και πολύ περισσότερο η ανατροπή του σοσιαλφασισμού θα δώσει μια τεράστια ώθηση στην ανάπτυξη του δημοκρατικού κινήματος στους δύο αυτούς χώρους και κατά συνέπεια σε όλο τον Πειραιά.

Αυτό το κεντρικό πολιτικό καθήκον πέφτει σήμερα στις πλάτες των εργατών, στον ΕΡΓΑΣ και στο δημοκρατικό μέτωπο της Ζώνης.

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Αυτή τη νέα κατάσταση, έπρεπε και μπορούσε να εκφράσει ο γιορτασμός της Πρωτομαγιάς στον Πειραιά και στην πραγματικότητα όλη η πάλη που δόθηκε γύρω από αυτόν, είχε να κάνει με αυτή τη νέα κατάσταση.

Η ΕΣΑΚ συγκέντρωσε τα πυρά της στην ομάδα της ΠΑΣΚΕ που ηγείται της διοίκησης του ΕΚΠ και προσωπικά ενάντια στον πρόεδρο του Κέντρου Γ. Μίχα. Η ομάδα αυτή της ΠΑΣΚΕ ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα, εκδήλωνε μία αντίσταση στο σοσιαλφασισμό σε ζη-

ΤΡΑΜΠΟΥΚΙΣΜΟΣ ΣΤΟ σ. ΓΟΥΡΝΑ
Διαμαρτυρία συνδικαλιστών

Τα παρακάτω πέντε μέλη του Δ.Σ του Συνδικάτου Μετάλλου Πειραιά, Γουρνάς Διονύσης, Μαχαίρας Δημήτρης, Λιακόπουλος Κώστας, Χάλαρης Γουλιέλμος και Λούκινος Ανδρέας, καταγγέλλουν την τραμπουκική επίθεση της ΕΣΑΚ ενάντια στους συνάδελφους Δ. Γουρνά και Γ. Χάλαρη, στη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδικάτου το Σάββατο, 25 Απρίλη.

Η επίθεση αυτή έφτασε στην ωμή και απρόκλητη χειροδικία, ενάντια στο συνάδελφο, που είναι και πρόεδρος της Επιτροπής των Ηλεκτροσυγκολλητών του Συνδικάτου, από το μέλος της ΕΣΑΚ Αιμίλιο Γραμμενιάτη.

Το ζήτημα των επιθέσεων της ΕΣΑΚ ενάντια σε δημοκράτες συνδικαλιστές στον Πειραιά, το τελευταίο διάστημα έχει πάρει τεράστιες πολιτικές διαστάσεις.

Συνδικαλιστές στην Διοίκηση του Εργατικού Κέντρου και ιδιαίτερα ο πρόεδρος του Γ. Μίχας προπηλακίζονται, ενώ συνδικαλιστές από τα ναυτεργατικά σωματεία στέλνονται στα νοσοκομεία.

Σε αυτή την τραμπουκική επίθεση, που έχει σαν στόχο τον έλεγχο του συνδικαλιστικού κινήματος από τη μεριά της ΕΣΑΚ, πρέπει να μπει αποφασιστικά ένα τέρμα.

Εμείς οι συνδικαλιστές του ΕΡΓΑΣ (Συνδικαλιστικής παράταξης της ΟΑΚΚΕ) και της ΠΑΣΚΕ που υπογράφουμε αυτό το κείμενο δηλώνουμε πως θα πάρουμε όλα τα απαραίτητα πολιτικά μέτρα για την καταδίκη και το σταμάτημα των τραμπουκικών επιθέσεων.

Πειραιάς, 29 Απρίλη 1998

ένα πρόγραμμα κοινών αγώνων.

ΣΤΟΝ ΕΦΟΠΛΙΣΜΟ

Εδώ το ψευτοΚΚΕ έχει αναλάβει να στήσει εξ ολοκλήρου την προβοκάτσια. Στόχος του είναι να κόψει κάθε οικονομική σχέση της χώρας με τον εφοπλισμό και σε αυτό του το έργο χρησιμοποιεί δύο σωματεία, που έχει μετατρέψει σε σφραγίδες, την ΠΕΜΕΝ και τον ΣΤΕΦΕΣΟΝ, αλλά και τις χειρότερες καθυστερημένες πλευρές του ακτοπλοϊκού ελληνικού εφοπλισμού.

Το ψευτοΚΚΕ δημαγωγώντας πάνω στην ανεργία των ναυτεργατών, προσπαθεί να τραβάει την ΠΝΟ σε "απεργίες" κλεισίματος του Λιμανιού, ενώ με τα σωματεία που ελέγχει προσπαθεί με διάφορα προσχήματα και πάντα στο όνομα των ναυτεργατικών συμφερόντων, να οξύνει τις σχέσεις με τον εφοπλισμό, χωρίς να ενδιαφέρεται καν για τα

ποφασιστικότητα ενός συνεπούς ταξικού ναυτεργατικού κινήματος.

Απέναντι σε αυτή την αντίσταση, το ψευτοΚΚΕ χρησιμοποιεί την ανοιχτή φασιστική βία. Οι τραμπουκικές ομάδες που έχει συγκροτήσει, επιτέθηκαν και τραυμάτισαν στέλνοντας στο νοσοκομείο τον πρόεδρο του ναυτεργατικού σωματείου των πρακτικών πλοιαρχών, στέλεχος της ΠΑΣΚΕ, όπως επίσης και τον πρόεδρο των πλοιαρχών στέλεχος της ΔΑΚΕ.

Οι φασιστικές αυτές επιθέσεις των τραμπουκικών του ψευτοΚΚΕ δεν είναι μεμονωμένα γεγονότα. Εντάσσονται σε ένα συγκεκριμένο σχέδιο τρομοκράτησης κάθε αντίστασης. Βρίσκονται στην ίδια κατεύθυνση με τις σημειωμένες επιθέσεις εξωσυνδικαλιστικών ομάδων ενάντια στον πρόεδρο του ΕΚΠ στις συνεδριάσεις του Δ.Σ του Κέντρου, όπως και η τελευταία επίθεση στον σ. Δ.Γουρνά στη συνεδρίαση του

ΚΕ.

Το λιμάνι του Πειραιά είναι ένας από τους πιο κύριους παράγοντες για την οικονομική πορεία της χώρας. Το ζήτημα του εκσυγχρονισμού και της ανάπτυξής του, είναι σήμερα ένα ζήτημα ζωής και θανάτου. Για χρόνια ολόκληρα ο ΟΛΠ χρησιμοποιήθηκε από την κρατική και κομματική γραφειοκρατία, σαν άντρο ρουσφετιού και παράνομου πλουτισμού. Κανένα σχέδιο εκσυγχρονισμού δεν μπόρεσε να εκπονηθεί και να εφαρμοστεί με συνέπεια, για να κάνει το λιμάνι παραγωγικό, σε μια εποχή σκληρού ανταγωνισμού με τα άλλα λιμάνια της Μεσογείου.

Ένα είναι το κύριο ζήτημα σήμερα για τη σωτηρία του ΟΛΠ, το χτύπημα αυτής της διεφθαρμένης κρατικής γραφειοκρατίας, που εμποδίζει κάθε εκσυγχρονισμό. Και αυτό δεν μπορεί να γίνει με τη διατήρηση του σημερινού ιδιοκτησια-

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Με το θάνατο του Καραμανλή η αστική τάξη έχασε τον ήρωά της. Ήταν πραγματικά ο καλύτερος ηγέτης της μετά τον πόλεμο και με μεγάλη διαφορά με όλους τους άλλους. Ήταν περήφανη γι' αυτόν στον ίδιο βαθμό που που αυτός την περιφρονούσε όντας ο ηγέτης της. Και την περιφρονούσε όπως ο ταλαντούχος λαϊκός ζιγκολό την πλούσια διεφθαρμένη γριά που τον ανέδειξε.

Η αξία του βρίσκεται ότι υψώθηκε συχνά πάνω από τον περιορισμένο ορίζοντα αυτής της τάξης και είδε μακρύτερα, αλλά ποτέ του δεν την ξεπέρασε. Στο βάθος έμεινε πάντα ένας επαρχιώτης μικροαστός, με ένστικτο, αλλά αμόρφωτος, βυθισμένος στις μεγάλες εθνικές προκαταλήψεις και κατά φαντασία απόγονος του Πλάτωνα και του Αλέξανδρου. Παρά την προσωπική του έπαρση δεν τόλμησε ποτέ να συγκροστεί σ' αλήθεια με τις πιο άθλιες πλευρές του πολιτικού καθεστώτος παρά μόνο αν είχε εξασφαλισμένη την επιτυχία. Το τέλος του ήταν ανάλογο των συμβιβασμών του.

Βρέθηκε πολύ πριν πεθάνει στο περιθώριο, ανίκανος να δράσει και κυρίως ανίκανος να καταλάβει. Η φράση του ότι η Ελλάδα είναι ένα απέραντο φρενοκομείο φανέρωσε τα όρια του. Στην πραγματικότητα πλακώθηκε κάτω από τα ερείπια του αδύναμου μεταπολεμικού οικοδομήματος που ο ίδιος θεμελίωσε. Η πολιτική του ιστορία είναι η αντιφατική πορεία μιας οικοδόμησης που διαρκώς υπονομευόταν από τον ίδιο τον δημιουργό της. Κανένα βήμα του Καραμανλή προς τα μπρος δεν γινόταν δίχως την ταυτόχρονη δημιουργία των προϋποθέσεων για την αναιρέσή του. Αυτό ήταν στο βάθος μέσα στην ταξική του φύση. Η ελληνική αστική τάξη δεν έχει πια μέσα της τίποτα το επαναστατικό.

Οι περισσότεροι εκφράζουν την αντιφατικότητα της πορείας του Καραμανλή με τη θέση ότι ήταν αρνητικός πριν την μεταπολίτευση και θετικός μετά. Αυτή είναι η επιφανειακή θέση που καθιερώθηκε κυρίως από την πολιτική ιδεολογία της ψευδοαριστεράς. Στην πραγματικότητα ο Καραμανλής δεν άλλαξε ποτέ γενική πολιτική φυσιογνωμία. Όχι με τον τρόπο που το λένε όσοι λαθεμένα χαρακτηρίζουν την

πορεία του πάντα αρνητική, δηλαδή οι καθυστερημένοι μικροαστοί "αντιδεξιοί" και "αντικαπιταλιστές", αλλά με τον τρόπο που βγαίνει από την ανάλυση της διαφορετικής φύσης των γενικών αντιθέσεων στις δύο αυτές περιόδους, δηλαδή πριν και μετά τη δικτατορία.

Πριν τη δικτατορία, η χώρα διαπερνώταν από δύο μεγάλες αντιθέσεις. Η πρώτη ήταν η αντίθεση ανάμεσα στην αστική τάξη συνολικά από τη μια μεριά, και το νικημένο επαναστατικό προλεταριάτο και το λαό από την άλλη. Η δεύτερη αντίθεση ήταν μέσα στους κόλπους της αστικής τάξης ανάμεσα στους ειρηνόφιλους αναπτυξιακούς από τη μια μεριά και τους σοβινιστές από την άλλη. Αυτή η δεύτερη αντίθεση εκδηλώθηκε πάνω στο κεντρικό πολιτικό ζήτημα της μεταπολεμικής Ελλάδας, στο Κυπριακό.

Στην πρώτη αντίθεση ο Καραμανλής με όλη την άλλη αστική τάξη βρισκόταν στον αντιδραστικό πόλο. Το αντιλαϊκό - αντικομμουνιστικό μετεμφυλιακό κράτος είχε ηγέτη τον Καραμανλή. Ο Καραμανλής δεν αποτελούσε την ακροδεξιά αυτού του κράτους. Αυτή την αποτελούσε το παλάτι, οι χίτες, οι ταγματασφαλίτες και οι κατοπινοί χουντικοί, όμως ο Καραμανλής χειριζόταν και κάλυπτε όλο αυτό το μηχανισμό, που ήταν ένας μηχανισμός πολιτικής καταπίεσης και μισοδικτατορίας.

Σε ότι αφορά όμως τη δεύτερη αντίθεση ο Καραμανλής βρέθηκε στον θετικό της πόλο, τον ειρηνόφιλο και αναπτυξιακό πόλο της ανοικοδόμησης. Αντίθετα το παλάτι μαζί με το σοβινιστικό βενιζελικό κέντρο βρισκόνταν στον αρνητικό πόλο που είχε σημαία του τη γραμμή της Ένωσης με την Κύπρο. Η δεύτερη αυτή αντίθεση, που ισορροπούσε χοντρικά με την πρώτη μέχρι το '60, έγινε κυρίαρχη όταν φάνηκε καθαρά ότι το κομμουνιστικό κόμμα έγινε ένα ρεβιζιονιστικό κόμμα και στην ΕΔΑ κυριάρχησε ο μικροαστικός ρεφορμισμός και εθνικισμός. Από εκείνη τη στιγμή και πέρα οι βενιζελικοί σοβινιστές της Ένωσης Κέντρου δεν δίστασαν να συμμαχήσουν με την διαβρωμένη, ακίνδυνη στρατηγικά και εθνικιστική ή και ρωσόδουλη ηγεσία της αριστεράς για να συντρίψουν τις αντιστάσεις των συντηρητικών ειρη-

νόφιλων αστών αλλά και για να πραγματοποιήσουν την Ένωση με την Κύπρο. Τότε οι σοβινιστές του παλατιού και οι χίτες πρόσφεραν μεγάλη υπηρεσία στο σοβινιστικό κέντρο και πιο πολύ στον ρωσόδουλο (από τότε) προβοκάτορα, τον Αντρέα Παπανδρέου, γιατί συνέχιζαν την παλιά τους επίθεση στην ακίνδυνη αριστερά και έτσι βοήθησαν στην πολιτικοϊδεολογική ηγεμονία του σοβινιστικού κέντρου (υπό τον Γ. Παπανδρέου) πάνω στην ΕΔΑ. Αυτό έγινε με τη δολοφονία του Λαμπράκη. Ο Καραμανλής που ήταν ουσιαστικά ηγέτης της ειρηνόφιλης συντηρητικής μερίδας της αστικής τάξης συνεντρίβη τότε ανάμεσα στο σοβινιστικό μέτωπο του λεγόμενου "ανένδοτου" και στο παλάτι και εγκατέλειψε τη μάχη γιατί ήταν ανίκανος να τραβήξει την πάλη, είτε ενάντια στο σοβινισμό, αφού ήταν εθνικιστής και ο ίδιος, είτε υπέρ της δημοκρατίας, αφού πάντα απεχθανόταν τον ριζοσπαστικοποιημένο λαό.

Πρέπει πάντως εδώ να ξεκαθαριστεί μια και καλή ότι στο ζήτημα της Κύπρου και της Ζυρίχης ο Καραμανλής βρέθηκε στην πιο προοδευτική πλευρά απέναντι στους "ενωτικούς" και τον Μακάριο. Γενικά σε ότι αφορά τη δεύτερη αντίθεση, την κυρίαρχη μετά το '60, ο Καραμανλής αποτέλεσε μέρος του θετικού πόλου. Η Ζυρίχη ήταν μια νατοϊκή ασταθής και όχι δίκαιη λύση του Κυπριακού. Όμως οι εχθροί αυτής της συμφωνίας δεν ήταν ποτέ οι αριστεροί αντιιμπεριαλιστές που ήθελαν

σ' αλήθεια μια ανεξάρτητη και ενιαία Κύπρο, αλλά ένα υπεραντιδραστικό μέτωπο που περιλάμβανε αρχικά την φεουδαρχική εκκλησία της Κύπρου, τους χίτες του Γρίβα και τον ψευδοδημοκρατικό ελληνικό σοβινισμό και αργότερα τους πράκτορες της Ρωσίας που απόχτησαν την ηγεμονία σ' αυτό. Δεν είναι καθόλου τυχαίο που η συντριβή της Ζυρίχης δεν ήρθε ποτέ από ένα δημοκρατικό κίνημα στην Κύπρο, την Ελλάδα ή την Τουρκία, αλλά από την εθνοεκκαθάριση του ελληνικού σοβινισμού σε βάρος των τουρκοκυπρίων και την κατοπινή εθνοεκκαθαριστική εισβολή του τούρκικου σοβινισμού στο νησί.

Αλλά από την άλλη μεριά η Ζυρίχη είχε μέσα της την χρεωκοπία της επειδή ήταν μια κατασκευή συγκόλλησης των

ανταγωνιστικών αντιθέτων. Ο Καραμανλής ειδικεύτηκε πάντα στους θνησιγενείς συμβιβασμούς. Με αυτή την έννοια προετοίμασε την πτώση του το '63, όπως και την δικτατορία.

Η δικτατορία ήταν ο σοβινισμός που ήρθε να πραγματοποιηθεί στα δυτικά πλαίσια την "Ένωση" και όταν απέτυχε έκανε με τον Ιωαννίδη το άλμα στο κενό επιχειρώντας την "Ένωση" ενάντια στους πάντες. Όμως η Ρωσία ήταν εκεί και αυτή έσπρωξε την Τουρκία στην εισβολή και διαμέλιση για πάντα το νησί.

Η μεταπολίτευση ήρθε σαν αποτέλεσμα της ήττας του σοβινισμού στην Κύπρο. Αλλά αυτή ήταν μια ήττα "απ'έξω" όχι μια ήττα εσωτερική, δηλαδή ιδεολογική. Αυτό γιατί δεν υπήρχε πια μια συνειδητή αριστερά να τραβήξει τη δική της εθνική δημοκρατική γραμμή.

Έτσι ο Καραμανλής έγινε ο κληρονόμος της Ελλάδας του νικημένου αλλά ζωντανού σοβινισμού. Και την παρέλαβε αμέσως αμαχητί, όπως αμαχητί του την παρέδωσε το '63. Στέφθηκε από μια δικτατορία (τον Γκιζίκη και τον Σεραφείμ) ύπατος για να διοικήσει τη νέα μεταχουντική δημοκρατία εξ ονόματος όλης της αστικής τάξης. Στην πραγματικότητα η εξέγερση του Πολυτεχνείου έφερε το νέο δημοκρατισμό στην Ελλάδα, αλλά η ριζοσπαστική και δημοκρατική μικροαστική τάξη που το καθοδήγησε, δεν είχε καμμία ιστορική συνείδηση και ήταν και η ίδια γεμάτη σοβινισμό. Έτσι στο βάθος αυτή η εύκαμπτη και δίχως χαρακτηριστήρα αστική τάξη δεν χρειάστηκε να προσφέρει τίποτα στο λαό για το δικτατορικό της έγκλημα πέρα από μερικούς συνταγματάρχες στη φυλακή. Ο παλιός μαύρος κόσμος συνέχισε να διοικεί και στη νέα εποχή.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η δημοκρατία δεν χρωστάει τίποτα στον μεταδικτατορικό Καραμανλή. Το νέο κράτος είναι το ίδιο με το παλιό, με τους ίδιους άρρωστους αξιωματικούς, τους ίδιους φασίστες παπάδες, την ίδια ανίκανη γραφειοκρατία, την ίδια σοβινιστική και μεγαλοϊδεατική ιδεολογία. Ακόμα λιγότερο αποτελεί δημοκρατισμό η νομιμοποίηση του Κομμουνιστικού Κόμματος. Ο Καραμανλής νομιμοποίησε ένα ψεύτικο, ένα αντικομμουνιστικό και ρωσόδουλο "κομμουνιστικό κόμμα" ενώ ήξερε να κρατάει στην

παρανομία το αληθινό και να αρνείται στον διπλά εξόριστο ηγέτη του, τον Ν. Ζαχαριάδη, (εξόριστο από τους έλληνες και κυρίως τους ρώσους φασίστες) να έρθει για να δικαστεί στην Ελλάδα. Το ψευδοΚΚΕ για να γίνει νόμιμο χρειάστηκε να σκοτώσει τον Ζαχαριάδη στη Σιβηρία και να υπογράψει ότι δεν θα απαιτούσε ποτέ την επιστροφή των Μακεδόνων πολιτικών προσφύγων.

Ο δημοκρατισμός του Καραμανλή είναι δεμένος βασικά με την στρατηγική ήττα του παγκόσμιου σοσιαλιστικού στρατοπέδου μετά τα 1960 και την διάλυση και την υποταγή της ελληνικής αριστεράς στο ψευδοΚΚΕ και τη ρώσικη στρατηγική. Η προοδευτική πλευρά του μεταδικτατορικού Καραμανλή βρίσκεται στο ότι στην νέα ενδοαστική και κύρια πολιτική αντίθεση ανάμεσα στο φιλοευρωπαϊκό δημοκρατικό από τη μια μεριά, και σοβινιστικό και ρωσόφιλο από την άλλη μεριά τμήμα της αστικής τάξης, αυτός βρίσκεται στην θετική πλευρά της αντίθεσης. Απέναντι στους αρχιπροβοκάτορες καταστροφείς, πολεμοκάπηλους Ανδρέα Παπανδρέου και ψευδοΚΚΕ, δηλαδή απέναντι στη Ρωσία ο Καραμανλής της ΕΟΚ παίζει το ρόλο της προόδου. Αλλά μόνο απέναντι σ' αυτός.

Ο ευρωπαϊσμός του Καραμανλή έχει μέσα του την άρνησή του. Όχι μόνο γιατί αυτός δεν εκκαθάρισε ποτέ το κράτος από τους σοβινιστές, αλλά κυρίως γιατί υποτάχθηκε στην δικιά τους εθνική πολιτική που έγινε το βασικό εργαλείο των ρωσόδουλων. Ο στρατηγικός αντιτουρκισμός του Παπανδρέου, αντιτουρκισμός τον οποίο υιοθετούσε όλη η αστική τάξη και στον οποίο υπέκυψε ο Καραμανλής, είναι ο τάφος του μεταδικτατορικού δημοκρατισμού.

Χάρη σ' αυτόν τον αντιτουρκισμό ο Καραμανλής εγκαινίασε τη στρατηγική της σύμπλευσης με το ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό (τη λεγόμενη πολυδιάστατη πολιτική) και τους δορυφόρους του στα Βαλκάνια, άφησε το κυπριακό και το Αιγαίο να σαπίζουν και να κακοφορμίζουν για να τα παραδώσει τελικά στην διαχείριση του προβοκάτορα Παπανδρέου. Αυτός ο τελευταίος επέβαλε τελικά τη ρώσικη στρατηγική στο διπλωματικό και

ΣΕΡΑΦΕΙΜ: ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟ ΦΛΩΡΑΚΗ ΣΤΗΝ . . . ΚΟΛΑΣΗ!

Ο αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ κηδεύτηκε με τιμές αρχηγού κράτους, με οικουμενική συγκίνηση. Όπως είπε ο εκπρόσωπος της ΝΔ, Δ. Σιούφας, οι Έλληνες ορθόδοξοι που συμμετείχαν στην τελετή ένωσαν «περηφάνια για την καταγωγή τους και την αξία της Ορθόδοξης Εκκλησίας ως του «διαρκέστερου θεσμού του Ελληνισμού». Αλλά η μεγαλύτερη αναγνώριση της Ορθοδοξίας και του Σεραφείμ ήταν ο φόρος τιμής που απέτισε ο Χαρ. Φλωράκης, ως εκπρόσωπος της ΚΕ του ψευτοΚΚΕ, στον «αντάρτη» του ΕΔΕΣ Σεραφείμ.

«Η στάση σου απέναντι στα πολιτικά και κοινωνικά δρώμενα στη χώρα μας, η εθνική σου υπερηφάνεια, οι χωρίς προκαταλήψεις σχέσεις σου απέναντι σ' εκείνους που είχαν

που έκανε πιο ισχυρό το μέτωπο σοσιαλφασισμού, σοβινισμού και πολιτικής ορθοδοξίας. Το ψευτοΚΚΕ κλείνει σαν «εκπρόσωπος της αριστεράς» όλους τους ανοιχτούς λογαριασμούς με την πιο μαύρη αντίδραση, βρίσκει την ενότητα στον «αντιτουρκικό πατριωτισμό» και σέρνει όλα τα φασιστικά στοιχεία σε μία αντιδυτική πολιτική για λογαριασμό της Ρωσίας. Γι' αυτό η Παπαρήγα επισκέπτεται κάθε Πάσχα τα στρατόπεδα για να δείξει την ενότητα με τον στρατό, γι' αυτό ο Πατάκης δίνει γαρύφαλλα στους αστυνομικούς.

Η αλήθεια είναι ότι τον Σεραφείμ τον έφτιαξε «ήρωα» ο σοσιαλφασισμός. Ο Σεραφείμ ήταν αυτός που όρκισε τη χούντα του χειρότερου χουντοφασίστα, του Ιωαννίδη, σαν μητροπολίτη

αναφορά σε παλιότερη συνέντευξη του Σεραφείμ: «*Η Κύπρος ήταν πάντα στο μυαλό του: «Ήμουν μητροπολίτης Ιωαννίνων, όταν, μετά από συνεννόηση με τον Γρίβα, προσκάλεσα στα Γιάννενα 250 Κύπριους φοιτητές, μέλη της ΕΟΚΑ, οι οποίοι εκγυμνάστηκαν στην Η Μεραρχία επί διοικήσεων του στρατηγού Γεωργίου Λεβέντη. Τα πρώτα όπλα οι Κύπριοι τα πήραν από την Ήπειρο με ενέργειες δικές μου».*

Ο Σεραφείμ συμμετέχοντας στο πραξικόπημα του Ιωαννίδη, και ενισχύοντας την ΕΟΚΑ και τον αρχιχίτη Γρίβα, είναι από τους βασικούς υπεύθυνους του αιματοκυλίσματος της Κύπρου.

Το υπόλοιπο χρονικό του είναι «λαμπρό». Δεν υπήρχε αντιδραστικό κίνημα στο οποίο να μη βρέθηκε μέσα. Το 1956 ίδρυσε στην Άρτα τον Εθνικό Σύνδεσμο Απελευθερώσεως Β. Ηπείρου. Το 1969 ανέλαβε την προεδρία της Επιτροπής Βορειοηπειρωτικού Αγώνα, που διατήρησε με μικρό διάλειμμα, εξαιτίας της διαφωνίας του με την τότε στρατιωτική κυβέρνηση, επειδή αυτή το 1971 αναγνώρισε τις διμερείς διπλωματικές σχέσεις που είχαν διακοπεί από το 1946. Βρισκόταν δηλαδή στα εθνικά πιο δεξιά από τη χούντα!

Λέει ο ίδιος: «Πολλές φορές διεκδικήσαμε τις

εθνικές μας αξίες. Όταν οι Σκοπιανοί οργάνωσαν στο μουσείο του Βατικανού έκθεση ψευδομακεδονικής τέχνης διαμαρτυρηθήκαμε στον Πάπα και αποσυρθήκαμε από το θεολογικό διάλογο, εις ένδειξη διαμαρτυρίας» (από την ίδια συνέντευξη στον Ε.Τ.).

Τι να πρωτοθαυμάσει κανείς;

Οι σοσιαλφασίστες βασίστηκαν στα δύο λιγότερο μαύρα σημεία του Σεραφείμ για να τον κάνουν ήρωα. Το ένα είναι ότι πολέμησε με τον ΕΔΕΣ, υπό τις διαταγές του Ζέρβα, ενάντια στους Γερμανούς. Αυτό είναι το «αντάρτης». Το δεύτερο είναι ότι διέλυσε τις

παραεκκλησιαστικές οργανώσεις που αποτελούσαν κράτος στη χούντα όπως η «Ζωή».

Ο ΕΔΕΣ ήταν μία αντάρτικη οργάνωση που έστησαν οι Άγγλοι ιμπεριαλιστές με κύρια αντικομμουνιστικό, αντι-ΕΛΑΣ χαρακτήρα. Είναι γεγονός ότι για μία μικρή περίοδο πολέμησε ενάντια στους Γερμανούς σε μέτωπο με τον ΕΛΑΣ. Όμως ΕΔΕΣ και ΕΛΑΣ ήρθαν σε ένοπλη σύγκρουση μεταξύ τους στην Ήπειρο, ακριβώς γιατί ο ΕΔΕΣ ενεργούσε για λογαριασμό της ντόπιας αντίδρασης και του αγγλικού ιμπεριαλισμού.

Ο ίδιος ήταν αντικομμουνιστής και δεν το έκρυβε. Ο αντικομμουνισμός και ο σοβινισμός του τον οδήγησαν να συνεργαστεί με το χειρότερο κομμάτι της σοβινιστικής αστικής τάξης, τον χίτη Γρίβα και τον Ιωαννίδη.

Σε ό,τι αφορά τη διάλυση των παραεκκλησιαστικών οργανώσεων, αυτό ήταν ένα θετικό βήμα, το οποίο δεν γνωρίζουμε για ποιο λόγο το έκανε. Ξέρουμε όμως ότι ο Σεραφείμ δεν έδωσε «δημοκρατικό» ή «εκσυγχρονιστικό» αγώνα για την Ορθόδοξη Εκκλησία. Ο ίδιος εκλέχτηκε από τη χούντα και μάλιστα από τους «αριστίνδη» μητροπολίτες που αυτή είχε

διορίσει. Εναντιώθηκε λυσσαλέα στο χωρισμό κράτους-εκκλησίας, ήρθε σε αντίθεση με τον Παπανδρέου για την εφαρμογή του πολιτικού γάμου, ήταν ενάντια στη συνθήκη Σένγκεν και μαζί με τους οπαδούς του «666». Ποια «πρόδος»; Ποιος «χριστιανός»; Ποιος «άνθρωπος»;

Ο σοσιαλφασισμός φτιάχνει τους ήρωες του από την Εκκλησία, το στρατό, την αστυνομία για να συγκροτήσει το ρωσοδόουλο μέτωπο του και να φέρει για καλά το μεσαίωνα σ' αυτή τη χώρα. Στην κηδεία του Σεραφείμ βρέθηκαν οι εκπρόσωποι όλων των εκκλησιών των κρατών του ορθόδοξου τόξου, και οι Ρώσοι ήταν εκεί, και οι Σέρβοι ήταν εκεί, και ο Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς, ο ο πολιτικός υπεύθυνος της σφαγής και της εθνοεκκαθάρισης, έστειλε μήνυμα εκ μέρους του λαού της Γιουγκοσλαβίας.

Οι δημοκράτες πρέπει να αντισταθούν σ' αυτό το μαύρο σκοτάδι που απλώνεται στη χώρα, να σταματήσουν την επέλαση του σοσιαλφασισμού και να παλέψουν ενάντια στις δυνάμεις της αντίδρασης. Οι νεκροί του φασισμού και του σοσιαλφασισμού δεν επιτρέπεται να βρυκολακιάσουν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

Οι πιστοί χριστιανοί έχουν κάθε δικαίωμα να λυπούνται για το θάνατο του αρχιεπισκόπου τους. Δεν επιτρέπεται όμως σε κανένα που μιλάει στο όνομα της δημοκρατίας να υμνεί ένα διώκτη κάθε προόδου, και κυρίως ένα συνεργάτη-κλειδί της χουντικής δικτατορίας, συνυπεύθυνο του φασιστικού πραξικοπήματος του '74 στην Κύπρο. Οι πραγματικοί κομμουνιστές δεν θα ξεχάσουν ποτέ τα εγκλήματα του Σεραφείμ και θα καταδικάσουν την επιχειρούμενη συνεργασία μιας υποτιθέμενης αριστεράς με τους παλιούς φασίστες στο όνομα της κοινής αντιευρωπαϊκής στρατηγικής του «ορθόδοξου τόξου».

διαφορετική θρησκευτική, φιλοσοφική ή πολιτική θεώρηση, συνέβαλε στο χτύπημα της μισαλλοδοξίας και στο άνοιγμα του δρόμου της εθνικής συμφιλίωσης. Η ιστορία θα στο αναγνωρίσει αυτό.

Εκ μέρους της ΚΕ του ΚΚΕ, καλό σου ταξίδι συντοπίτη».

Μετά το κάψιμο των φακέλων επί οικουμενικής, δηλαδή της συγχώρεσης των χιτών, των ταγματαλητών και των χαφιέδων, με την ευκαιρία του θανάτου του Σεραφείμ διαδραματίστηκε η δεύτερη πράξη της «εθνικής συμφιλίωσης». Ο Σεραφείμ ήταν άλλη μία γέφυρα ανάμεσα στους παλιούς και στους νέους φασίστες

Ιωαννίνων, ύστερα από προσωπική ειδοποίηση του Ιωαννίδη, και παρακάμπτοντας τον αρχιεπίσκοπο Αθηνών και συνεργάτη του Παπαδόπουλου Ιερώνυμο. Ο Σεραφείμ ήταν αυτός που πριν λίγα χρόνια ακόμη, σε συνέντευξη του στον Χατζηνικολάου αποκαλούσε το πραξικόπημα, «επανάσταση», και επέμεινε σ' αυτό ύστερα από την παρατήρηση του Χατζηνικολάου.

Γι' αυτό το αίσχος ο Σεραφείμ ποτέ δεν δήλωσε ότι μετάνιωσε, όπως και για μια σειρά αίσχη που ακολούθησαν στη συνέχεια. Αντιγράφουμε από τον *Ελεύθερο Τύπο*, 11/4/1998, όπου γίνεται

εθνικές μας αξίες. Όταν οι Σκοπιανοί οργάνωσαν στο μουσείο του Βατικανού έκθεση ψευδομακεδονικής τέχνης διαμαρτυρηθήκαμε στον Πάπα και αποσυρθήκαμε από το θεολογικό διάλογο, εις ένδειξη διαμαρτυρίας» (από την ίδια συνέντευξη στον Ε.Τ.).

Τι να πρωτοθαυμάσει κανείς;

Οι σοσιαλφασίστες βασίστηκαν στα δύο λιγότερο μαύρα σημεία του Σεραφείμ για να τον κάνουν ήρωα. Το ένα είναι ότι πολέμησε με τον ΕΔΕΣ, υπό τις διαταγές του Ζέρβα, ενάντια στους Γερμανούς. Αυτό είναι το «αντάρτης». Το δεύτερο είναι ότι διέλυσε τις

ΤΑ ΑΠΑΤΕΩΝΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑΛΛΙΝΟΥ

Τον ξέραμε καλά τον πατήρ Μεταλλινό. Είναι επικεφαλής της Επιτροπής της Εκκλησίας για την καταπολέμηση των αιρέσεων. Από τους πιο δραστήριους προπαγανδιστές του ορθόδοξοφασισμού, και για να χρησιμοποιήσουμε μια κοινή έκφραση, γνωστός τηλεοπτικός...μαϊντανός στα παράθυρα των δελτίων ειδήσεων. Ο Πατήρ Μεταλλινός, λοιπόν έδωσε μια συνέντευξη στην *Εξουσία*, στις 17/4 όπου μεταξύ πολλών άλλων αναφέρθηκε και στο θέμα του χωρισμού εκκλησίας και κράτους, για το οποίο είχε να πει ότι: «Υπάρχει ο δημοκρατικός λαός αποφανθεί με δημοψήφισμα πως δεν θέλει να έχει σχέση με τη χριστιανική πίστη, θα πάμε και μεις στις κατακόμβες (...!!!). Έχουμε μια σχέση συναλληλίας. Η παπός παπός ή ζευγάς ζευγάς. Υπάρχει διοικητική αυτοτέλεια. Ας τηρηθεί. Αλλά ο χωρισμός νοείται από κάποιους διανοούμενους ως αποσύνδεση Ορθοδοξίας και Ελληνισμού. Αν το πει ο λαός, εντάξει. Αλλιώς είναι η μεγαλύτερη πράξη φασισμού και προδοσίας της παραδόσεώς μας. Εγώ σκέφτομαι δημοκρατικά και όχι αυτός που θέλει να επιβάλει συνταγματικώς το χωρισμό Ορθοδοξίας και εθνούς».

Αυτή η αριστερή...λαϊκή σκέψη του πατέρα Μεταλλινού έχει άραγε και κάτι από τη θεία χάρη;

Βιώνουμε άραγε την ίδια δημοκρατική ορθόδοξη πραγματικότητα με το Μεταλλινό, όπου όποιος τολμά να κάνει πολιτικό γάμο κινδυνεύει να μείνει άθαφτος και άκλαφτος;

Βασικό θεμέλιο της Δημοκρατίας στα σύγχρονα κράτη είναι ο σεβασμός και η εφαρμογή της αρχής της ανεξιθρησκίας, για να μην δημιουργούνται κοινωνίες απομονωτισμού των θρησκευτικών μειονοτήτων και φαινόμενα ρατσισμού που καταλύουν στην πράξη τη δημοκρατία και φέρνουν το φασισμό.

Ο πατήρ Μεταλλινός γνωστός υποστηρικτής της εθνοεκκαθάρισης των Βόσνιων Μουσουλμάνων από τους ορθόδοξους σφαγείς και διεθνείς εγκληματίες Σέρβους, εμφανίζεται σα δημοκράτης απέναντι στο «φασισμό κάποιων διανοούμενων». Δεν είναι οι «κάποιοι διανοούμενοι» που απαιτούν το χωρισμό κράτους-εκκλησίας σ' αυτή τη χώρα που την έχει αγκαλιάσει σφιχτά ο σοσιαλφασισμός και όπου η δημοκρατία παραπέει μπροστά στην επέλαση του πιο μαύρου μεσαίωνα. Είναι η διεθνής πρακτική, είναι η πείρα των λαών, είναι το ζωντανό παράδειγμα των φασιστικών θρησκευτικών κρατών του Τρίτου Κόσμου, οι Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν, οι ισλαμοφασίστες στην Αλγερία.

Δεν χρειάζεται κανένα δημοψήφισμα για να αποφανθεί ο λαός τι θέλει. Ο χωρισμός της εκκλησίας από το κράτος δεν σημαίνει παρά ανεξιθρησκία. Αν θεθεί έτσι το ζήτημα, ο λαός θα ψηφίσει σωστά. Αν θεθεί όπως το βάζει ο απατεώνας Μεταλλινός, δηλαδή ότι με το χωρισμό οι «ορθόδοξοι» θα πάνε στις κατακόμβες, τότε προφανώς θα ψηφίσει λάθος.

Ο πατήρ Μεταλλινός είναι τόσο δημοκράτης όσο ο όψιμος φίλος της «ορθοδοξίας», το ψευτοΚΚΕ, που θέλει δημοψήφισμα για το Μάαστριχτ, τη στιγμή που οι φωνές που υποστηρίζουν την Ευρώπη δεν έχουν τη δυνατότητα να ακουστούν, σκεπάζονται από τις ντουνούτες των σοσιαλφασιστών και από τις ορθόδοξες ψαλμοδίες. Σοσιαλφασισμός, ορθοδοξία και στρατός, ενωμένοι ετοιμάζουν νέα δικτατορία στην Ελλάδα, στην υπηρεσία της «προστάτιδος» Ρωσίας που θα μας οδηγήσει νικηφόρα στην απελευθέρωση των «χαμένων πατριδών».

ΟΙ S-300 ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΟ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 1

εξοπλισμού της χώρας μας. Κριτήριο δεν μπορεί να είναι ποιο όπλο θέλουν να πουλήσουν οι Αμερικάνοι στην περιοχή, αλλά τι συμφέρει την άμυνα της χώρας. Και από αυτή την άποψη, βλέπουμε ότι η αμερικάνικη κυβέρνηση απεχθάνεται κάθε ιδέα που έχει σχέση με αγορά οπλικών συστημάτων S-300 από Ρωσία είτε αφορά την Ελλάδα είτε την Κύπρο.

Επιμένουμε στη διαφοροποίηση των πηγών εξοπλισμού και μας ενδιαφέρει κυρίως η άμυνα της χώρας και όχι όπλα που θα συμβάλουν στην αύξηση της επιθετικής ικανότητας του ΝΑΤΟ» (Ριζοσπάστης, 25 Απρίλη).

Όσο και να «καταγγέλουν» τη Ρωσία του Γέλτσιν, δεν μπορούν οι άνθρωποι του Περισ-

σού να κρύψουν τον πραχτό-ρικό χαρακτήρα τους.

Τα αμερικάνικα όπλα «δεν συμφέρουν την άμυνα της χώρας», ενώ τα ρώσικα είναι... πατριωτικά και μυρωδάτα!!! Έτσι λένε τα τσιράκια του ρώσικου ιμπεριαλισμού, αποκαλύπτοντας για άλλη μιά φορά τον ρόλο τους.

Όμως αυτή είναι η μιά πλευρά του ζητήματος. Η άλλη είναι ο επαίσχυντος για μιά ακόμα φορά ρόλος του σοβινισμού.

Ο Τσοχατζόπουλος ήθελε πάντα μια στρατιωτική συμμαχία με τη Ρωσία προκειμένου να εκπληρώσει τα μεγαλοϊδεάτικα όνειρα, απέναντι στην Τουρκία. Στο εσωτερικό όμως μέτωπο αντιστεκόταν στη ηγεμονία του σοσιαλφασισμού.

Ο σοσιαλιμπεριαλισμός, όπως κάθε ιμπεριαλισμός όχι

μόνο δεν υποτάσσεται στην αστική τάξη της κάθε χώρας που ζητάει «προστασία», αλλά χρησιμοποιεί αυτή την προστασία για την εξάρτηση και την εθνική υποδούλωση. Και αυτό δεν μπορεί να γίνει χωρίς να φέρει στην εξουσία, τις δικές του χαφιέδικες δυνάμεις

Αυτές τις δυνάμεις, με τη δύναμη των δικών του όπλων και την αρρωστημένη γλοιώδη στάση του σοβινισμού φέρνει και στη χώρα μας ο ρώσικος ιμπεριαλισμός.

Αυτό όμως που θα κρίνει τελικά τα πράγματα δεν είναι τίποτα άλλο από τη δύναμη της αντίστασης του ειρηνιστικού και δημοκρατικού κινήματος, που σήμερα πάνω από όλα πρέπει να απαιτήσει τη μη εγκατάσταση των ρώσικων πυραύλων σε Ελλάδα και Κύπρο.

Γιά το ζήτημα της εγκληματικότητας και το ρατσισμό

ΝΑ ΣΥΝΤΡΙΨΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΛΑΤΦΟΡΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗΣ ΤΗΣ 14ης ΑΠΡΙΛΗ

Καθεστωτικός "αντιρατσισμός" που δυναμώνει το ρατσισμό μέσα στις μάζες

Ο Συνασπισμός καλυμμένος ως συνήθως πίσω από τα μετωπικά του όργανα, οργάνωσε την Τρίτη 14 του Απρίλη διαδήλωση στην Αθήνα "αντίστασης στην ξενοφοβία και αλληλεγγύης στους μετανάστες".

Το μηχανισμό της διαδήλωσης τον έβαλε σε εφαρμογή η "Κίνηση για τα Πολιτικά και Κοινωνικά δικαιώματα", που εδώ και καιρό έχει ολοκληρώσει τον αντιδραστικό της κατήφορο και έχει γίνει ένα στρατηγικό εξάρτημα εξουσίας όλου του σοσιαλφασιστικού μπλοκ.

Μέσα από την "Κίνηση" ο ΣΥΝ καταφέρνει να βάλει χέρι και να ελέγξει σε ένα πρώτο επίπεδο όχι μόνο τις περισσότερες μεταναστευτικές οργανώσεις αλλά και μια σειρά δημοκρατικές αντιρατσιστικές συσπειρώσεις (μέσω του Φόρουμ των αντιρατσιστικών οργανώσεων). Έτσι ο ΣΥΝ και γενικά ο σοσιαλφασισμός, κατάφερε να σπρώξει όλο αυτό τον κόσμο στη μαύρη και προβοκατόρικη πλατφόρμα της διαδήλωσης του Απρίλη.

Σ' αυτή τη διαδήλωση καλέστηκε και η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία η οποία όμως αρνήθηκε να συμπράξει σε μια τέτοια πλατφόρμα και έδωσε ανακοίνωση στον τύπο που δημοσιεύουμε παρακάτω (δημοσιεύτηκε και στην *Αυγή* στις 16 Απρίλη)

Μεταφέρουμε εδώ τα βασικά σημεία της πλατφόρμας της διαδήλωσης: "Πιστεύουμε ότι οι οικονομικοί πρόσφυγες που καταφεύγουν στη χώρα μας δεν έχουν μεγαλύτερη συμμετοχή στην εγκληματικότητα απ' όση αντιστοιχεί στο ποσοστό τους στο γενικό πληθυσμό και τις άθλιες συνθήκες ζωής τους, ωστόσο αντιλαμβάνομαστε ότι εφόσον η υπερεκμετάλλευση και ο αποκλεισμός που υφίστανται εντείνονται, αρκετοί από αυτούς θα καταφεύγουν στην παραβατικότητα ως κύριο μέσο επιβίωσης και εκτόνωσης της οργής τους.

Απορρίπτουμε ως υποκριτικές και απαράδεκτες τις προσπάθειες να αποδοθούν στους μετανάστες τα δεινά που προκαλούν στους έλληνες εργαζομένους η διεθνοποίηση των αγορών και η νεοφιλελεύθερη κυβερνητική πολιτική, καθώς και να συνδεθούν τα όποια κρούσματα εγκληματικότητας με τη διαδικασία καταγραφής και νομιμοποίησης των αλλοδαπών εργαζομένων στην Ελλάδα.

Στηλιτεύουμε το ρατσιστικό αυταρχισμό της κυβέρνησης που, καταπατώντας ακόμα και αυτά τα Προεδρικά Διατάγματα που η ίδια εξέδωσε, απελαύνει χιλιάδες αλβανούς μετανάστες, ενώ υπολεί-

πονται δύο μήνες μέχρι τη λήξη της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων νομιμοποίησης. Δηλώνουμε ότι τα προβλήματα των ελλήνων και των αλλοδαπών εργαζομένων είναι κοινά.

Η ανεργία, οι απολύσεις, η λιτότητα, οι ιδιωτικοποιήσεις, η κατάργηση του δόρου και των συλλογικών συμβάσεων που ταλαιπωρούν εκατομμύρια έλληνες μισθωτούς, άνεργους και συνταξιούχους, προφανώς δεν οφείλονται στους οικονομικούς πρόσφυγες. Αντίθετα οι μετανάστες - τρεις αποτελούν το πιο καταπιεσμένο τμήμα της εργατικής τάξης, με τα λιγότερα εργασιακά, ασφαλιστικά και κοινωνικά δικαιώματα, γι' αυτό η ενότητα ελλήνων και ξένων εργαζομένων αποτελεί μονόδρομο για την

κατοχυρωθούν ίσα δικαιώματα σε Έλληνες και αλλοδαπούς εργαζομένους."

Τι λέει λοιπόν η πρώτη παράγραφος που δημοσιεύουμε;

Κατ' αρχήν το γνωστό παραμύθι του σοσιαλφασισμού ότι η εγκληματικότητα των μεταναστών είναι ίδια σε ποσοστό με εκείνη του υπόλοιπου πληθυσμού ή, έστω, του φτωχού πληθυσμού. Εννοείται ότι, όπως αλλού έτσι και εδώ, αυτοί οι δήθεν φίλοι των μεταναστών αρνούνται να διαχωρίσουν το παλιό κύμα μεταναστών (Αφρικανών, Πακιστανών, Πολωνών) με το νέο (Βαλκάνιοι), και να μιλήσουν για τη βασική τους διαφορά που είναι ότι το παλιό κύμα έγινε με χαμηλούς ρυθμούς ώστε να απορροφηθεί στις υπάρχουσες δομές της α-

πληθυσμού ενάντια στην εγκληματικότητα.

Αυτή η πρόθεσή τους φαίνεται καθαρά στο τέλος της πρώτης παραγράφου όπου ούτε λίγο ούτε πολύ δικαιολογούν αλλά και δικαιώνουν το έγκλημα και τους εγκληματίες λέγοντας ότι αυτοί σκοτώνουν από ανάγκη επιβίωσης και από οργή, με λίγα λόγια, τους εμφανίζουν σαν επαναστάτες που σκοτώνουν τους καταπιεστές τους. Αυτή είναι μια τερατώδης τοποθέτηση και αποτελεί την πλατφόρμα του λούμπεν της μετανάστευσης, ή καλύτερα την πολιτική πλατφόρμα των ληστών και των φονιάδων. Εδώ, ο σοσιαλφασισμός ενώνεται για πρώτη φορά με το χειρότερο είδος λούμπεν το οποίο ανακηρύσσει δύναμη της "οργής"

οι νομικά ανοχύρωτοι αληθινοί εργάτες μετανάστες ήταν και είναι ακόμα ο κύριος στόχος του αλβανικού, του ρουμάνικου και του ρώσικου λούμπεν. Όποιος καλύπτει και ενθαρρύνει αυτό το λούμπεν είναι ο χειρότερος εχθρός των μεταναστών.

Μια πραγματική διαδήλωση των εργατών μεταναστών δεν θα έγραφε στο πανό της, όπως έκανε η διαδήλωση του Απρίλη, "Αμνηστία στους μετανάστες"; δηλαδή αποφυλάκιση των εγκληματιών, αλλά "Τιμωρία στους εγκληματίες". Μόνο που αυτή την τιμωρία δεν θα την απαιτούσε μόνο από τους Έλληνες, αλλά από όλο τον πληθυσμό της χώρας, Έλληνες και μετανάστες, μετανάστες παλιούς και νέους. Η άμυνα του λαού, ιδιαίτερα των μεταναστών απέναν-

τι στους εγκληματίες είναι μια βαθιά δημοκρατική απαίτηση. Η ασφάλεια της ζωής του προσώπου είναι η πρώτη δημοκρατική αρχή. Το ζήτημα είναι μόνο ένα: Πώς οι μετανάστες θα μπορέσουν να μπουν σ' αυτή τη διαδικασία που έχει μέσα της μια προϋπόθεση, τα πολιτικά δικαιώματα. Μια κοινή αυτο-οργάνωση ντόπιων κατοίκων και μεταναστών ενάντια στο έγκλημα, προϋποθέτει ότι οι μετανάστες έχουν το δικαίωμα να περιφρουρήσουν τη ζωή και την περιουσία τους, δηλαδή το δικαίωμα της αυτοάμυνας. Αν σφάχτηκαν ως τα τώρα από το λούμπεν αλλά και τους ρατσιστές δουλοχίτες τους είναι γιατί δεν έχουν πολιτικά δικαιώματα και δεν τολμούν να αντιπαρατάξουν όχι μόνο με νόμιμη βία τους απέναντι στην παράνομη των ληστών, αλλά ούτε καν ένα δικό τους πολιτικό κίνημα απέναντι στους φονιάδες και τους ρατσιστές. Αυτό είναι όλο-όλο το ζήτημα.

Ο σοσιαλφασισμός συσκοτίζει αυτά τα ζητήματα ακριβώς για να φτιάξει το δίπολο: Μεταναστευτικό έγκλημα - ντόπια ξενοφοβία και ρατσισμός. Ο βασικός του στόχος είναι η προβοκάτσια. Αν οργανώνει διαδήλωση υπέρ του εγκλήματος στον ένα πόλο είναι για να τρομάξει τους μικροαστούς και να τους στείλει μαζικά στον άλλο πόλο.

Λέγοντας ότι "δεν υπάρχει έγκλημα" ή ότι "το έγκλημα είναι δικαίη οργή" ο σοσιαλφασισμός αναπτύσσει τις τάξεις της "Χρ. Αυγής" ή καλύτερα, της καλλιέργει το έδαφος για να αναπτυχθεί. Δεν είναι τυχαίο ότι η εφημερίδα του ανοιχτού φιλοναζιστή Κ. Καρα-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ο κλασικός ελληνικός εθνο-ρατσισμός που εκφράζεται με τις θεωρίες της πολιτιστικής ανωτερότητας του ελληνισμού και της εθνικής ομογενοποίησης του κράτους, αποτελούν μόνο το υπόστρωμα του πρόσφατου αντι-αλβανικού ρεύματος.

Η αιτία που ενεργοποίησε αυτό το ρεύμα είναι η πολιτική της απότομης εισαγωγής μιας πελώριας πάμφθηνης εργατικής δύναμης σαν εργαλείο για τη συνολική πτώση του μεροκάματου στη χώρα. Αυτή η πολιτική σύντριψε κάθε ενότητα μεταξύ ντόπιων και ξένων εργατών και περιθωριοποίησε απόλυτα τους μετανάστες αφού συνοδεύτηκε από στέρηση κάθε εργασιακού και πολιτικού δικαιώματος. Πρόκειται για μια τακτική πρωτοφανή στη μεταπολεμική Ευρώπη στην οποία τα συνδικάτα απαίτησαν και πέτυχαν να εφαρμοστούν οι συλλογικές συμβάσεις και για τους μετανάστες.

Η αυξημένη εγκληματικότητα των μεταναστών αυτής της περιόδου αντίθετα με τους ισχυρισμούς ορισμένων είναι πραγματική και οφείλεται σ' αυτή την πολιτική.

Η απάντηση στο ξενοφοβικό ρεύμα μπορεί να γίνει:

α. Με την υποχρεωτική τήρηση για εργοδότες και εργάτες της αρχής ίσο μεροκάματο για ίση δουλειά μέσα στον ίδιο κλάδο.

β. Με πλήρη εργασιακά-ασφαλιστικά δικαιώματα σε όλους τους ξένους εργάτες

γ. Με πολιτικά δικαιώματα στους μετανάστες που ζουν μόνιμα στη χώρα μας και ταυτόχρονη απαγόρευση της παράνομης μετανάστευσης.

Σε ό,τι αφορά το έγκλημα η μόνη αντιρατσιστική απάντηση είναι η δίωξη του με την κοινή αυτό-οργάνωση του ντόπιου και μεταναστευτικού πληθυσμού.

υπεράσπιση των δικαιωμάτων όλων μας.

Διακηρύσσουμε την αλληλεγγύη μας σε όλους τους οικονομικούς πρόσφυγες που βρίσκονται ή θα έρθουν στην Ελλάδα και την πεποίθησή μας ότι οι αρχές της πολιτιστικότητας, της ανοχής, της ισότητας, της πολυεθνικής συνύπαρξης, της ανεξίτηλης και της ελευθερίας, θα υπερισχύσουν των "ανάξινων αξιών" της εθνικής καθαρότητας, της θρησκευτικής μισαλλοδοξίας, του αποκλεισμού της διαφορετικότητας και του ρατσισμού.

Απαιτούμε να σταματήσουν η ξενοφοβική υστερία και οι απελάσεις μεταναστών - τριών, να νομιμοποιηθούν όλοι οι οικονομικοί πρόσφυγες χωρίς προϋποθέσεις και εξαιρέσεις, να διαχωριστούν η άδεια παραμονής από την άδεια εργασίας, ώστε να σταματήσουν η υπερεκμετάλλευση και η ομηρία των μεταναστών - τριών και να

γοράς εργασίας και την κοινωνική ζωή, ενώ το νέο έγινε με ρυθμόν μαζικής επέλασης και είχε σαν αποτέλεσμα να τσακιστεί η υπάρχουσα αγορά εργασίας, και να αλλάξει η ίδια η κοινωνική ζωή, ιδιαίτερα στην ύπαιθρο.

Κυρίως όμως αρνούνται τα νούμερα και τις στατιστικές, οπότε και την εμπειρική πραγματικότητα που βιώνει το σύνολο του πληθυσμού της χώρας, δηλαδή και οι μετανάστες, σύμφωνα με τα οποία η εγκληματικότητα του νέου μεταναστευτικού κύματος σε ορισμένα εγκλήματα όπως οι ληστείες είναι δεκαπλάσια του ποσοστού αυτών των μεταναστών στο σύνολο του πληθυσμού της χώρας. Με αυτή την απόκρυψη και τη διαστρέβλωση της πραγματικότητας οι δήθεν φίλοι των μεταναστών επιχειρούν να κάνουν τους μετανάστες ακόμα πιο αντιπαθείς στις μάζες, αλλά και να ενοχοποιήσουν και να παράλυσουν τις αντιδράσεις του

δηλαδή επαναστατική κοινωνική δύναμη. Πρόκειται για τη φυσική συνέπεια της γραμμής εκείνης που τον περασμένο χρόνο υποστήριξε με πάθος τους κλέφτες που ρήμαξαν τον αλβανικό νότο κάτω από την καθοδήγηση των χοτζικών του Φάτος Νάνο και τα χειροκροτήματα των πραχτόρων της Ρωσίας στην Ελλάδα (ψευτοΚΚΕ και ΣΥΝ).

Όμως εδώ ξεσκεπάζονται οι εργολάβοι του Συνασπισμού και μέσα στην πλατεία μεταναστευτική μάζα. Γιατί όπως γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο της "Ν.Ανατολής" οι ληστές και οι φονιάδες δεν ξεκίνησαν να σκοτώνουν τους Έλληνες, αλλά ξεκίνησαν από τους ίδιους τους βαλκάνιους μετανάστες που για χρόνια ολόκληρα τους λήστεψαν τους ξυλοκόπησαν, τους σκότωσαν, ακόμα τους κάψανε ζωντανούς, δίχως να διαμαρτυρηθεί κανείς. Οι ανοχύρωτοι αληθινοί οικονομικοί πρόσφυγες,

Γιά το ζήτημα της εγκληματικότητας και το ρατσισμό

συνέχεια από τη σελ. 6

μανλή, η Βραδινή παίζει πια ανοιχτά με το ξενοφοβικό και ρατσιστικό ρεύμα. Βέβαια οι διοργανωτές της διαδήλωσης του Απρίλη, θα αρνούνται μετά βδελυγμίας ότι είναι υπέρ του εγκλήματος και θα λένε ότι το αίτημά τους για αμνηστεία αφορά τους φυλακισμένους μόνο για παραβίαση της μεταναστευτικής νομοθεσίας. Όμως όποιος θέλει ξεκαθαρίζει τα αιτήματα. Άλλωστε η πλατφόρμα τους είναι σαφής. Όπως είναι σαφές στη συνέχεια όλο το κνίτικο, όλο το ρώσικο πολιτικό υπόβαθρο της πλατφόρμας τους.

Όστε λοιπόν τα δεινά στους έλληνες εργαζόμενους τα προκαλεί η "διεθνοποίηση των αγορών και η νεοφιλελεύθερη οικονομική πολιτική" οπότε η "ανεργία, οι απολύσεις, η λιτότητα... δεν οφείλονται στους οικονομικούς πρόσφυγες".

Τόσες φορές τους έχουμε καταγγείλει γι' αυτούς τους ισχυρισμούς και αυτοί συνεχίζουν το ίδιο τροπάρι με την ίδια κνίτικη "πολιτική τους οικονομία" και με το ίδιο θράσος του μικροαστού φιλισταίου. Η διεθνοποίηση κάνει πιο σκληρό τον ανταγωνισμό του κεφαλαίου, αλλά και τον ανταγωνισμό ανάμεσα στους εργαζόμενους, έτσι όπως ακριβώς έχει αναλύσει αυτά τα ζητήματα ο μαρξισμός. Η διεθνοποίηση ανοίγει στο έπακρο το έδαφος αυτής της διαμάχης και έχει την τάση να εξισώνει διαρκώς προς τα κάτω τους μισθούς σε πλανητική κλίμακα στο βαθμό που οι χώρες με απέραντο φτηνό εργατικό δυναμικό, όπως η Κίνα, μπαίνουν στην παγκόσμια αγορά εργασίας και τραβάνε προς το μέρος τους όλο και σύγχρονο τεχνολογικό κεφαλαίο εξοπλισμό. Όμως το προλεταριάτο στις αναπτυσσόμενες χώρες αρνείται διαρκώς να επιφορτιστεί αυτόματα με τις συνέπειες αυτής της εξίσωσης προς τα κάτω και διεκδικεί με τις συλλογικές συμβάσεις, με τις ασφαλιστικές καλύψεις του και με τις επιδοτήσεις ανεργίας να διατηρήσει το μισθό του. Κυρίως όμως αρνείται παντού να δεχτεί την εξίσωση προς τα κάτω με την μαζική εισαγωγή μιας φτηνής, από άλλες χώρες εργατικής δύναμης. Έχουν γίνει αγώνες γι' αυτό σε όλη την Ευρώπη. Μόνο στην Ελλάδα έχει γίνει το αντίθετο χάρη στην προβοκατόρικη πολιτική του ΣΥΝ, του ψευτοΚΚΕ και των "ρώσων" του ΠΑΣΟΚ.

Μα ποιόν άλλο στόχο από τη βίαιη εξίσωση προς τα κάτω του μεροκάματου είχε η πολιτική της μαζικής εισαγωγής πάμφθηνης και παράνομης, δηλαδή ανοχύρωτης, εργατικής δύναμης από τα Βαλκάνια; Αυτή δεν είναι η ουσία του νέου μεταναστευτικού κύματος; Δεν είναι οι μεγάλοι και οι μικροί εκμεταλλευτές, ιδιαίτερα της υπαίθρου, αυτοί που είχαν ζοτικό υλικό συμφέρον και στήριξαν αυτή την πολιτική; Αυτή η πολιτική δεν μεγαλώνει τον εφεδρικό στρατό των ανέργων και δεν κατεβάζει παντού, σε όλους ανεξαιρέτως τους κλάδους το μέσο μεροκάματο; Αυτή η πολιτική δεν είναι το μεγαλύτερο έγκλημα σε βάρος του

βιοτικού επιπέδου και κυρίως της συνοχής της εργατικής τάξης σ' αυτή τη χώρα;

Ασφαλώς κύριοι υποκριτές και φαρισαίοι, μαζικοί εισαγωγείς πάμφθηνης εργατικής δύναμης, ασφαλώς η πολιτική και η πολιτική του άνισου μεροκάματου, που εσείς κατοχυρώσατε με τη ρατσιστική θεωρία ότι οι ξένοι κάνουν δήθεν δουλειές που δεν κάνουν οι Έλληνες, ασφαλώς αυτή η πολιτική είναι μαζί με το βιομηχανικό ψευτοοικολογικό σαμποτάζ οι κύριοι υπεύθυνοι για την ιδιαίτερη πτώση του εργατικού μεροκάματου, αλλά και για ένα μέρος της ανεργίας στην Ελλάδα.

Η αληθινή ανεργία στην Ελλάδα είναι η πιο μεγάλη σε όλη την Ευρώπη, αν υπολογίσει κανείς ότι οι μισοί δημόσιοι υπάλληλοι είναι επιδοτούμενοι άνεργοι, ότι στον ενεργό πληθυσμό πρέπει να περιλαμβάνεται πια και το ένα περίπου εκατομμύριο μετανάστες παλίοι και νέοι, και ότι οι δηλωμένοι άνεργοι στην Ελλάδα είναι πολύ λιγότεροι από όσοι στις χώρες που οι άνεργοι πραγματικά επιδοτούνται και για πολύ χρόνο.

Τι ξεδιάντροπη απάτη λοιπόν είναι αυτή, ότι δήθεν είναι και αντικειμενικά ενομένοι οι έλληνες και οι ξένοι εργαζόμενοι, όταν αντικειμενικά η εισαγωγή των δεύτερων έγινε για να χτυπηθούν οι πρώτοι. Τι θορυβώδεις απολογητές της αστικής τάξης είναι αυτοί οι δήθεν οικονομολόγοι που τολμάνε να μιλάνε στο όνομα των εργατικών συμφερόντων; Μα όσοι ξέρουν κάτι λίγο από την ιστορία του εργατικού κινήματος θα θυμούνται ότι η πρώτη διεθνής στήθηκε κάτω από την καθοδήγηση του Μάρξ με έναν άμεσο στόχο: να εμποδιστεί η είσοδος και η χρησιμοποίηση των πολύ πιο εξαθλιωμένων και δίχως πολιτική συνείδηση ευρωπαίων εργατών για το σπάσιμο των απεργιών των εγγλέζων προλεταρίων που τότε πάλευαν για καλύτερα μεροκάματα.

Βέβαια εδώ το νέο μεταναστευτικό κύμα δεν ήρθε για να σπάσει ανοιχτά απεργίες, αλλά ήρθε για να σπάσει ανοιχτά συλλογικές συμβάσεις και άτυπα καθεστώτα μεροκάματου στην υπαίθρο από τους μεροκαματιάρηδες εργάτες γης.

Αυτή είναι η ωμή αλήθεια και είναι τόσο ωμή που κάνει μπροστά της να φαντάζονται γελοίες όλες οι κραυγές των κνιτών για την κατάργηση του οχτάωρου, για το ελαστικό ωράριο κ.λπ. Ασφαλώς η εργατική τάξη της χώρας μας δεν πρέπει να παραδώσει στους άπληστους κεφαλαιοκράτες ότι της έχει απομείνει από εργασιακά δικαιώματα, αλλά το ποδοπάτημα αυτών των δικαιωμάτων έρχεται πρώτα και κύρια από την καταστροφή της ενότητας της, από την ουσιαστική της διάλυση και τη διάσπαση, αφού σήμερα υπάρχουν δύο κόσμοι μεροκάματου, που όλο και περισσότερο εξισώνονται, αλλά εξισώνονται μέσα στη σύγκρουση και μέσα από τη σύγκρουση: ο κόσμος της παλιάς εργατικής τάξης, ντόπιας και μεταναστευτικής της εποχής της ανάπτυξης και του ενιαίου εργατικού κι-

νήματος και ο κόσμος της νέας εργατικής τάξης της εποχής της άγριας μετανάστευσης, του οικονομικού σαμποτάζ, και της συνδικαλιστικής διάσπασης. Αυτοί οι κόσμοι πρέπει να ενωθούν. Οι προβοκάτορες όμως δήθεν φίλοι των μεταναστών, στρέφουν τους δύο κόσμους τον ένα ενάντια στον άλ-

λο, αφού αρνούνται να περιφρουρήσουν τις συλλογικές συμβάσεις και τις εργατικές κατακτήσεις από την άγρια εργασία, αλλά και αρνούνται να υπερασπίσουν την ασφάλεια των εργατών σαν προσώπων ταυτίζοντας εγκληματίες και αθώους, αφού αθρώνουν τους εγκληματίες στο όνομα της πραγ-

ματικά αθώας μεγάλης μεταναστευτικής μάζας.

Οι φαρισαίοι φωνάζουν για εργατικά δικαιώματα και νομιμοποίηση την ώρα που με την πρακτική τους πολιτική σπρώχνουν τη μάζα στο σύνθημα "έξω οι ξένοι" και στο ρατσισμό. Το "έξω οι ξένοι" το προκαλούν αυτοί με τη θέση τους για τα "ανοιχτά σύνορα" δηλαδή για την πολιτική της εισαγωγής άγριας φτηνής εργατικής δύναμης όλα αυτά τα χρόνια.

Τα σύνορα πρέπει να κλείσουν στην παράνομη μετανάστευση και να εξηγηθεί στο λαό υπομονετικά ότι αυτό δεν σημαίνει "έξω οι μετανάστες που ήδη έχουν εγκατασταθεί και δουλεύουν στη χώρα μας". Γιατί αυτοί που κακώς μεταφέρθηκαν εδώ από τους εκμεταλλευτές και τους "αριστερούς" απολογητές τους έχουν πια ένα κατακτημένο δικαίωμα να μείνουν, το δικαίωμα ότι παρήγαγαν σ' αυτή τη χώρα και μάλιστα παρήγαγαν αμοιβόμενοι ελάχιστα γι' αυτό που παρήγαγαν. Έτσι προκάλεσαν με τη συνολική απλήρωτη δουλειά που τους αντιστοιχεί τη συγκέντρωση ενός τμήματος του σημερινού παραγωγικού κεφαλαίου της χώρας. Οι μύς τους, ο ιδρώτας τους, το αίμα τους είναι τώρα ενσωματωμένα μέσα στην καλλιεργημένη γη, στα κτίρια και στις μηχανές αυτής της χώρας.

Η παραμονή τους εδώ λοιπόν είναι τώρα πια υποχρέωση για το συνειδητό ελληνικό προλεταριάτο και τους δημοκράτες, υποχρέωση ενάντια στους ρατσιστές και τους προβοκάτορες. Όσο λάθος ήταν η μαζική παράνομη εισαγωγή τους, άλλο τόσο θα είναι η πολιτική της απέλασης τώρα. Αλλά θα πρέπει να ξεκαθαριστεί μια και καλή ότι αυτή η παραμονή των πιο νέων μεταναστών θα πρέπει να βρίσκεται πάντα μέσα στα πλαίσια της δημοκρατικής νομιμότητας. Η θέση των ανθρώπων του ΣΥΝ στην τελευταία παράγραφο της πλατφόρμας τους ότι πρέπει να διαχωριστεί η άδεια παραμονής από την άδεια εργασίας.

Αλλά θα πρέπει να ξεκαθαριστεί μια και καλή ότι αυτή η παραμονή των πιο νέων μεταναστών βρίσκεται πάντα μέσα στα πλαίσια της δημοκρατικής νομιμότητας. Η θέση των ανθρώπων του ΣΥΝ στην τελευταία παράγραφο της πλατφόρμας τους ότι πρέπει να διαχωριστεί η άδεια παραμονής από την άδεια εργασίας μπορεί να έχει δύο ερμηνείες. Η μια είναι ότι η νομιμοποίηση των μεταναστών δεν πρέπει γενικά να εξαρτάται υποχρεωτικά και αποκλειστικά από αποδείξεις ότι έχουν δουλέψει στη χώρα αφού στις πιο πολλές περιπτώσεις οι σχέσεις τους με την εργοδοσία που βεβαιώνει την εργασία ήταν σχέσεις παρανομίας, εξάρτησης και καταναγκασμού. Αυτό σημαίνει ότι η νομιμοποίηση μπορεί να θεμελιώνεται και σε στοιχεία ότι ο μετανάστης βρίσκεται εδώ και ένα χρονικό διάστημα στη χώρα και έχει κατά κάποιο τρόπο εγκατασταθεί. Η άλλη ερμηνεία, η ερμηνεία που βγαίνει α-

Πασαλάρης: Τα ρατσιστικά κτήνη αποδρασύνονται

Έχουμε ασχοληθεί ξανά με τον *Ελεύθερο Τύπο* όταν είχε αποκαλέσει πράκτορες των Σκοπιών τα μέλη της ΟΑΚΚΕ και του "Ουράνιου Τόξου" με αφορμή την κοινή τους κάθοδο στις ευρωεκλογές του 1996. Θα επανέλθουμε σήμερα για να αναφερθούμε σ' ένα άρθρο του διευθυντή έκδοσης Πασαλάρη, με τίτλο "Βρε που κατάντησε το σύνθημα: "Η Ελλάδα στους Έλληνες", στις 10 Απρίλη. Στο άρθρο αυτό ο Πασαλάρης τολμά να υποστηρίξει ανοιχτά αυτό που οι "αντιρατσιστές" του ΣΥΝ και του ψευτοΚΚΕ υποστηρίζουν εμμέσως πλην σαφώς: "Ότι οι Έλληνες σαν ανώτερο έθνος δικαιούνται να έχουν Αλβανούς δούλους με φτηνό μεροκάματο. Το ίδιο άρθρο περιέχει ρατσιστικές διακηρύξεις που θα ζήλευε η "Χρυσή Αυγή".

Ο Πασαλάρης ξεκινά το άρθρο του με τη διαπίστωση ότι: "ΦΙΛΟΞΕΝΕΙ" σήμερα η Σημιτοκρατία 800.000 φτηνά εργατικά χέρια αλλοδαπών (Αλβανών, Ρουμάνων, Ρώσων, Βουλγάρων, Πολωνών, Αφρικανών και Ασιατών, όχι ευτυχώς και Τούρκων) αρκετοί από τους οποίους μας κλέβουν και μας σκοτώνουν με ανθελληνικό μίσος".

Πίσω από τα εγκλήματα βρίσκεται λοιπόν το "ανθελληνικό μίσος" των αλλογενών", και ευτυχώς που δεν φιλοξενούμε και Τούρκους, οι οποίοι στο μυαλό του Πασαλάρη τρέφουν το μεγαλύτερο "ανθελληνικό μίσος" απ' όλους.

Στη συνέχεια του άρθρου διαπιστώνει ο Πασαλάρης σωστά ότι η κυβέρνηση χρειάζεται τους λαθρομετανάστες γιατί αποτελούν φτηνή εργατική δύναμη, και από αυτούς τρέφεται η παραοικονομία "χάρη στην οποία άλλωστε επιζεί η ταλαίπωρη χώρα". Οπότε: "η Σημιτοκρατία θέλει τους 800.000 αλλοδαπούς να λειτουργούν όπως οι 400.000 δούλοι της Αθήνας του Περικλή, τους οποίους ο Πλάτων και ο Αριστοτέλης αποκαλούσαν "έμψυχα εργαλεία".

Και πολύ σωστά έκαναν οι Αθηναίοι κατά τον Πασαλάρη, αλλά, όπως διαπιστώνει, ο Σημίτης όσους δούλους κι αν έχει δεν θα μπορέσει να δημιουργήσει μία "πανίσχυρη ιμπεριαλιστική Δημοκρατία", όπως η αρχαία αθηναϊκή, γιατί είναι δουλικός στους Αμερικάνους.

Και συνεχίζει: "Όσο για τη συμπεριφορά τους (των Αθηναίων) προς τους δούλους ήταν βεβαίως άπληγη, πολιτισμένη και ανθρώπινη. Ουαί και αλίμονο όμως αν κάποιος από αυτούς συλλαμβανόταν να κλέβει, να σκοτώνει ή να δραπετεύει. Παραδινόταν στους Σκύθες χωροφύλακες που τον τελείωναν με λίαν σωφρονιστικά βασανιστήρια.

Επειδή λοιπόν -για να έλθουμε στα καθ' ημάς- οι 200.000 αλλοδαποί εργάτες είναι υπεραρκετοί για να συντηρήσουν την παραοικονομία και να κορέσουν τους πάσης φύσεως και παντός επιπέδου Έλληνες εργοδότες τους ας μείνουν αυτοί με τις απαραίτητες πράσινες κάρτες τους και τα δακτυλικά τους αποτυπώματα και ας απελαθούν όλοι οι άλλοι εντός μηνός".

Καταλήγοντας διαπιστώνει ότι τα εγκλήματα των Αλβανών από τα οποία απειλείται ο πληθυσμός δεν είναι τα εγκλήματα που γίνονται για την επιβίωση, αλλά το οργανωμένο έγκλημα στο οποίο επιδίδονται οι αλβανικές συμμορίες. Αυτός ο αλβανικός πληθυσμός που συμμετέχει στο οργανωμένο έγκλημα στέλνει σήμερα τα μικρά παιδιά στα φανάρια, τα ίδια παιδιά που εκπαιδεύει για να γίνουν αύριο "οι κομάντος του υποκόσμου".

"Κύριο μέλημα, λοιπόν, όλων μας είναι η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ στο οργανωμένο έγκλημα και η εναντίωσή μας στις σκοτεινές δυνάμεις που θέλουν να νοθεύσουν παντί τρόπο τον Ελληνισμό και να αλλοιώσουν τον εθνολογικό χαρακτήρα της χώρας, μετατρέποντάς την σε πολυπληθυσμιακό καταφύγιο της Ευρασίας με τους Έλληνες θλιβερή ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ!..".

"Η Ελλάδα στους Έλληνες", λοιπόν.

Το άρθρο του Πασαλάρη, που δεν έχει λόγους να πλασάρεται ως "αντιρατσιστής", εξηγεί ωμά τις δύο ισχυρές βάσεις του ρατσισμού στη χώρα μας σήμερα: Η μία είναι η πολιτιστική ανωτερότητα του ελληνικού έθνους και η άλλη η νομιμοποίηση της φτηνής εργασίας στην υπηρεσία του "πάσης φύσεως και παντός επιπέδου" ελληνικού κεφαλαίου. Ο Πασαλάρης με αποφασιστική ειλικρίνεια δικαιολογεί τη ρατσιστική πολιτική του ελληνικού κράτους και φανερώνει το ρατσιστικό χαρακτήρα της πολιτικής του ΣΥΝ, του ψευτοΚΚΕ και της τροτσκιστικής ουράς τους, που υποστηρίζουν με φανατισμό την πολιτική της εισαγωγής ξένης φτηνής εργατικής δύναμης με τη ρατσιστική θεωρία ότι οι "μετανάστες κάνουν δουλειές που δεν κάνουν οι Έλληνες".

Η ΕΛΒΙΕΞ ΔΕΝ ΜΟΛΥΝΕΙ

Απάντηση στη δεισιδαιμονία και το ψέμα του οικολογικού μεσαίωνα

Η "μόλυνση του περιβάλλοντος" από μια βιομηχανία είναι για μια ακόμη φορά ο λόγος που επικαλούνται οι αντιβιομηχανικές δυνάμεις του ρωσόφιλου μπλοκ της χώρας για να την κλείσουν. Είναι όμως πραγματικά έτσι ή μήπως και εδώ, όπως και στα Λιπάσματα στη Δραπετσώνα ή στην TVX στη Χαλκιδική, χρησιμοποιείται η ίδια μέθοδος για να κλείσει άλλη μια βιομηχανική μονάδα η οποία βρίσκεται στην Ήπειρο, σε μια περιοχή που οι βιομηχανικές μονάδες είναι ελάχιστες και που ορισμένες από αυτές έχουν τώρα τελευταία κλείσει και η οποία μάλιστα είναι γνωστή σαν η φτωχότερη περιοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Γιατί πραγματικά αν το εργοστάσιο μολύνει τότε "να κλείσει αύριο", όπως είπαν οι εργαζόμενοι εκεί στην αντιπροσωπεία

της ΟΑΚΚΕ που επισκέφθηκε το εργοστάσιο.

Όμως η πραγματικότητα είναι για άλλη μια φορά αντίθετη από αυτά που λένε οι σαμποταριστές της βιομηχανίας και η πραγματικότητα είναι η επιστημονική αλήθεια. Για άλλη μια φορά οι αντιδραστικές, αντιβιομηχανικές και αντιαναπτυξιακές δυνάμεις έρχονται αντιμέτωπες με την ωμή αλήθεια της επιστήμης. Οι κατακτήσεις του ανθρώπινου πνεύματος που προχωρούν προς τα μπρος την ανθρώπινη κοινωνία δίνοντας νίκες στην πάλη του ανθρώπου με τη φύση, έρχονται να αποδειξουν για μια ακόμη φορά τον αντιδραστικό και σκοταδιστικό χαρακτήρα όλων αυτών που κλείνουν τη βιομηχανία στη χώρα στο όνομα ενός καλύτερου περιβάλλοντος για την επιβίωση δήθεν των ανθρώπων.

Το εργοστάσιο της ΕΛΒΙΕΞ βρίσκεται δίπλα στο χωριό Περιβλεπτος των Ιωαννίνων. Είναι χτισμένο σύμφωνα με τη ντόπια αρχιτεκτονική και είναι στην κυριολεξία ένα πανέμορφο κατασκεύασμα. Απασχολεί 42 εργαζόμενους και εμποτίζει αυτή τη στιγμή περίπου 50.000 ξύλινους στύλους για τη ΔΕΗ ή τον ΟΤΕ. Στους μόνιμα εργαζόμενους στο εργοστάσιο πρέπει να υπολογίσουμε και γύρω στις 3.500 οικογένειες που μέσα από 52 δασικούς συνεταιρισμούς κόβουν τους κορμούς από τα Ηπειρώτικα δάση και τους πουλάνε στο εργοστάσιο. Πρέπει να σημειώσουμε ότι πριν γίνει το εργοστάσιο η χώρα μας έκανε εισαγωγή στύλων. Το εργοστάσιο κατασκευάστηκε στο 1972-73 και γύρω στο 1980 άρχισε να λειτουργεί μετά από πολλές περιπέτειες με ορισμένους κάτοικους του χωριού. Η παραγωγή του καλύπτει το 50% της ζήτησης στη χώρα. Το

υπόλοιπο καλύπτεται κατά 40% από ένα αντίστοιχο εργοστάσιο στην Κόρινθο και κατά 10% από ένα άλλο στην Κατερίνη. Είναι δε το μοναδικό που εκμεταλλεύεται τα δάση της Ηπείρου.

ΜΕΤΡΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ο εμποτισμός των στύλων γίνεται σε κλειστό σύστημα με πίεση 8 atm και σαν υγρό εμποτισμού χρησιμοποιείται το κρεοζοτέλαιο. Τα μέτρα ασφαλείας είναι ιδιαίτερα αυξημένα. Αν η πίεση ανέβει πάνω από τις 9 atm τότε με ειδικό μηχανισμό το κρεοζοτέλαιο επιστρέφει πίσω στο λέβητά του. Αν δεν λειτουργήσει αυτός ο μηχανισμός, τότε υπάρχει άλλη βαλβίδα ασφαλείας που επιστρέφει το υγρό πάλι πίσω. Αν δεν λειτουργήσει ούτε αυτός ο μηχανισμός, τότε από άλλες πάλι βαλβίδες το υγρό που θα έχει αρχίσει να τρέχει γύρω από το λέβητα εμποτισμού μαζεύεται σε λεκάνη απορροής που είναι κάτω από το λέβητα εμποτισμού και αφού καθαριστεί επιστρέφει στο λέβητά του. Το κρεοζοτέλαιο ανακυκλώνεται πάντα πλήρως. Όλα τα υγρά απόβλητα μαζεύονται σε ειδική δεξαμενή και επεξεργάζονται. Το ίδιο γίνεται και με τα νερά της βροχής. Είναι εύκολο να διαπιστώσει κανείς ότι όλα τα υγρά κάπου μαζεύονται από το γεγονός ότι ο χώρος όπου βρίσκεται η εγκατάσταση εμποτισμού καθώς και αποθήκευσης εμποτισμένων στύλων είναι στεγανός αφού είναι στρωμένος με τσιμέντο και έχουν κατασκευαστεί οι κατάλληλες κλίσεις στα δάπεδα ώστε τα νερά να μαζεύονται σε ένα σημείο όπου υπάρχουν οι δεξαμενές. Αυτά στη συνέχεια καθαρίζονται από τη μονάδα βιολογικού καθαρισμού και χύνονται σε μια λιμνούλα στην οποία μάλιστα είδαμε να κολυμπούν χρυσόψαρα. Το καλοκαίρι το νερό αυτό χρησιμοποιείται για το πότισμα των δένδρων που υπάρχουν στο χώρο του εργοστασίου.

Αυτά τα στοιχεία όπως και όλα όσα έχουν σχέση με τη μόλυνση του περιβάλλοντος, μας τα είπαν οι εργαζόμενοι στο εργοστάσιο και τα διαπιστώσαμε και οι ίδιοι καθώς ξεναγηθήκαμε σε όλους τους χώρους του εργοστασίου από τον πρόεδρο του σωματίου των εργαζομένων κ. Τασούλα που απάντησε με κάθε προθυμία σε οποιαδήποτε ερώτησή μας.

Όπως λοιπόν φαίνεται από τα παραπάνω και όπως μπορεί εύκολα να διαπιστώσει κανείς όταν επισκεφθεί το εργοστάσιο δεν υπάρχει καμία απολύτως μόλυνση με υγρά απόβλητα στο γύρω χώρο. Αρκεί κανείς να μπει στον κόπο να ακούσει τους εργαζόμενους και να δει αυτά που έχουν να του πουν και να του δείξουν. Και το λέμε αυτό γιατί το εργοστάσιο επισκέφθηκε και η γνωστή στην υπηρεσία του Λαλιώτη σαμποταριστική οργάνωση Γκρηνπίζ όπου ο αντιπρόσωπός της, όπως μας είπαν οι εργάτες, αρνούσανται πει-

σματικά να δει τα συστήματα ασφαλείας και τη μονάδα του βιολογικού καθαρισμού. Αυτός το μόνο που έλεγε συνέχεια ήταν ότι το εργοστάσιο μολύνει.

-Μα πρέπει να δεις τα βιολογικά φίλτρα που έχουμε για τον καθαρισμό των αποβλήτων, του ανταπαντούσαν οι εργάτες.

-Όχι μολύνει, επέμενε εκείνος χωρίς να βλέπει τίποτα. Τι να πει κανείς από κει και πέρα!

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΛΥΝΣΗ

Πρέπει από την αρχή να πούμε ότι η Ευρωπαϊκή νομοθεσία έχει όρια για τις τιμές των ρύπων στα νερά και στον αέρα και όχι στο έδαφος. Για το έδαφος υπάρχει μόνο γερμανική νομολογία την οποία και ακολουθεί το εργοστάσιο. Οι ρύποι που έχουν σχέση με το εργοστάσιο είναι οι φαινόλες, οι πολυαρωματικοί υδρογονάνθρακες και οι πτητικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες.

Έτσι έχουμε:

Για τον αέρα

Φαινόλες: δεν υπάρχουν όρια
Πολυαρωματικοί υδρογονάνθρακες: δεν υπάρχουν όρια
Πρέπει να επισημάνουμε ότι ειδικά για τις φαινόλες στον αέρα αυτές βιοαποικοδομούνται σε 6 ώρες και ότι φαινόλες παράγονται ακόμη και κατά το κάψιμο των καλαμιών ή του ξύλου ή ακόμη και κατά το λιώσιμο του χιονιού. Είναι δηλαδή μια συνηθισμένη χημική διαδικασία στη φύση.

Για το πόσιμο νερό

Φαινόλες: δεν ανιχνεύονται καθόλου, με όριο τα 0,5μg/l
Πολυαρωματικοί υδρογονάνθρακες: δεν ανιχνεύονται στα νερά της περιοχής, με όριο το 0,2μg/l αθροιστικά για τους εξής 6 πολυαρωματικούς υδρογονάνθρακες: φλουορανθένιο, βενζο-b-φλουορανθένιο, βενζο-k-φλουορανθένιο, βενζο-πυρένιο, βενζο-g,h,i-περυλένιο, ινδενο-1,2-c,d-πυρένιο.

Οι μετρήσεις για το πόσιμο νερό γίνονται κάθε μήνα από το Πανεπιστήμιο της Αθήνας και είναι οι σπουδαιότερες, όσον αφορά τους ρύπους.

Για το έδαφος

Φαινόλες: από 0-0,4 μg/Kgr, με όριο τα 50 mg/Kgr ή 50000 μg/Kgr για περιοχές που χρησιμοποιούνται για άντληση πόσιμου νερού ή όριο 100000 μg/Kgr για βιομηχανικές περιοχές, όπως η θέση που βρίσκεται το εργοστάσιο ή όριο 150000 μg/Kgr για επιφανειακά χώματα.

Πολυαρωματικοί υδρογονάνθρακες: 0,06-4,8 mg/Kgr, με όριο τα 50 mg/Kgr για για περιοχές που χρησιμοποιούνται για άντληση πόσιμου νερού ή όριο 150 mg/Kgr για βιομηχανικές περιοχές, ή όριο 200 mg/Kgr για επιφανειακά χώματα. Οι μετρήσεις αφορούν 16 συνολικά πολυαρωματικούς υδρογονάνθρακες.

ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΣ!

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΒΙΕΞ

Η ΕΛΒΙΕΞ είναι μια από τις πιο σύγχρονες βιομηχανίες της χώρας. Οι σύντροφοι της κομματικής αποστολής που επισκέφθηκαν το εργοστάσιο, το χαρακτήρισαν ένα πραγματικό βιομηχανικό στολίδι. Ένα στολίδι όμως που είχε την "ατυχία" να βρίσκεται σε μια χώρα που κυριαρχεί η πολιτική του βιομηχανικού σαμποτάζ και της διάλυσης από τις δυνάμεις του αντιευρωπαϊκού μεσαίωνα.

Η ΕΛΒΙΕΞ είναι μια βιομηχανία με ευρωπαϊκό προσανατολισμό και οργανωση και, σα να μην έφτανε αυτό, έβαλε και την ευρωπαϊκή σημαία πάνω από τις εγκαταστάσεις της.

Τι πιο μεγάλη πρόκληση για τις δυνάμεις του σοσιαλφασιστικού μεσαίωνα!

Αμέσως το μαύρο μέτωπο ενώθηκε εναντί της "Οικολογία", οικοπεδοφάγοι, σοσιαλφασίστες μέσα στο κράτος με επικεφαλής τον νομάρχη Ιωαννίνων και σοσιαλφασίστες μέσα στο Εργατικό Κέντρο με επικεφαλής το ψευτοΚΚΕ, έπεσαν σαν τα κοράκια πάνω στο εργοστάσιο. Το εργοστάσιο έπρεπε γι' αυτούς, με κάθε θυσία να κλείσει.

Το πρόσχημα ήταν εύκολο και όπως πάντα "οικολογικό". Για την προστασία λένε δηλαδή της υγείας του λαού. Έτσι ονομάζουν τώρα την πολιτική της διάλυσης της βιομηχανίας, το χτύπημα δηλαδή της εργατικής τάξης και το ριζισμό στην ανεργία χιλιάδων και χιλιάδων εργατών.

Εξοντώνουν τους εργάτες, εξοντώνουν τη βιομηχανία, χτυπούν την πρόοδο και τον πολιτισμό, για να φέρουν την... υγεία του μεσαίωνα, την πανούκλα δηλαδή της οπισθοδρόμησης και την χολέρα της καταστροφής.

Και όπως πάντα, η επιστροφή στον μεσαίωνα γίνεται με την κυριαρχία της δεισιδαιμονίας πάνω στην επιστήμη.

«Τα απόβλητα του εργοστασίου είναι καρκινογόνα!», φωνάζει σε όλους τους τόνους το μαύρο μέτωπο της καταστροφής, κόντρα σε όλες τις επιστημονικές αναλύσεις και χωρίς το παραμικρό στοιχείο. Και όμως ας καταδέχονταν, όπως πολύ εύστοφα παρατήρησε ένας εργάτης, αναφερόμενος σε κλιμάκιο της Γκρήνπίζ που πήγε στο εργοστάσιο, να ρίξουν μιά ματιά στις εγκαταστάσεις, να δουν την τεχνητή λίμνη που συγκεντρώνονται τα τελικά απόβλητα γεμάτη από ζωντανά χρυσόψαρα, και τότε ας μίλαγαν.

Η ΕΛΒΙΕΞ πρέπει με κάθε τρόπο να αντέξει σε αυτή την επίθεση.

Αυτό απαιτεί το συμφέρον των εργατών του εργοστασίου, το συμφέρον των 3.500 χιλιάδων εργαζομένων γύρω από τη βιομηχανία, το συμφέρον των κατοίκων της περιοχής, το συμφέρον όλων των εργαζομένων της χώρας. Γιατί αν κυριαρχήσει η πολιτική του βιομηχανικού σαμποτάζ, η χώρα θα χάσει την ευρωπαϊκή της πορεία, προς όφελος αυτών που θέλουν την Ελλάδα υποταχτική των συμφερόντων του ρόσικου ιμπεριαλισμού στα Βαλκάνια.

Θα κυριαρχήσουν οι δυνάμεις που θέλουν την Ελλάδα υποανάπτυκτη, χώρα του βαλκανικού φασισμού και του πολέμου. Κόντρα σε αυτή την επίθεση πρέπει να στηθεί ένα ισχυρό δημοκρατικό μέτωπο για τη σωτηρία της βιομηχανίας. Σε αυτό το μέτωπο οι εργάτες πρέπει να είναι η κύρια δύναμη, όχι μόνο γιατί από αυτή εξαρτάται η ίδια τους η επιβίωση, αλλά ακόμα πιο πολύ γιατί μέσα από τη βιομηχανία βγαίνει η νέα κοινωνία της προκοπής και της παναθρώπινης λευτεριάς.

Οι εργάτες και οι εργαζόμενοι της ΕΛΒΙΕΞ μιλούσαν με υπερηφάνεια για την δουλειά τους και το εργοστάσιο. Κανείς δεν μπορεί να αντισταθεί σε αυτή την δύναμη της δημιουργίας, στην ομορφιά της παραγωγής, γιατί αυτή παρόλο που σήμερα συντελείται κτών από συνθήκες εκμετάλλευσης έχει μέσα της το σπέρμα της νέας κοινωνίας!

Ένα χρειάζεται.

Η ενότητα και ο συντονισμός της δράσης.

Η ΕΛΒΙΕΞ στα Γιάννενα, το εργοστάσιο Χρυσού στην Χαλκιδική, το εργοστάσιο των Λιπασμάτων στην Δραπετσώνα, βρίσκονται σήμερα στο κέντρο της επίθεσης.

Από εκεί μπορεί να ξεκινήσει ο συντονισμός και η ενότητα στη δράση, για τη σωτηρία και την ανάπτυξη αυτών των βιομηχανιών.

Η ΟΑΚΚΕ θα πάρει κάθε πρωτοβουλία για την ανάπτυξη ενός τέτοιου μετώπου.

συνέχεια στη σελ. 9

Η ΕΛΒΙΕΕ ΔΕΝ ΜΟΛΥΝΕΙ

συνέχεια από τη σελ. 8

Επειδή το ζήτημα της μόλυνσης είναι ιδιαίτερα σημαντικό για την πορεία της εταιρείας, οι υπεύθυνοί της σε συνεργασία με ευρωπαίους επιστήμονες ειδικούς σε ζητήματα μόλυνσης του περιβάλλοντος δημιούργησαν ένα Πρότυπο Επιστημονικό Κέντρο, ένα υπερσύγχρονο εργαστήριο, με σκοπό τον έλεγχο της ρύπανσης σε αέρα-έδαφος-νερά. Οι επιστήμονες αυτοί εκπαιδεύσαν Έλληνες και έτσι σήμερα το Ινστιτούτο αυτό λειτουργεί με ελληνικό προσωπικό. Όμως επειδή το εργαστήριο αυτό είναι από τα αριστερά εξοπλισμένα της Ευρώπης πέρα από τον παραπάνω έλεγχο πραγματοποιεί και άλλες αναλύσεις για λογαριασμό τρίτων. Ενδεικτικά να αναφέρουμε ότι πραγματοποιεί ανάλυση φυτοφαρμάκων σε νερό-χώμα-απόβλητα, μετρήσεις μεθανόλης σε ποτά, χλωριωμένων διαλυτών σε υδατικά διαλύματα, αναλύσεις συγκεντρώσεων μετάλλων, αναλύσεις εδαφών-ζωοτροφών-βιολογικών καθαρισμών-ανιόντων και κατιόντων σε νερά κλπ.

Βέβαια μπορεί να ισχυριστεί κανείς ότι αφού αυτό το κέντρο είναι της εταιρείας τότε μπορεί αυτή να αλλοιώνει τις μετρήσεις και να τις παρουσιάζει όπως θέλει. Όμως μετρήσεις έχουν κάνει και το Πανεπιστήμιο της Αθήνας και το ΕΜΠ και το Γενικό Χημείο του Κράτους με το οποίο το Κέντρο έχει ίδιες μετρήσεις. Κανενός τα αποτελέσματα των μετρήσεων δεν έδειξαν ότι υπάρχει υπέρβαση των ορίων.

Εκτός όμως από αυτές τις μετρήσεις των παραπάνω ιδρυμάτων η εταιρεία κάλεσε το Ερευνητικό Κέντρο για θέματα Κοινότητας που εδρεύει στο Βαρέζε της Ιταλίας (επίσημο εργαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και πραγματοποίησε τρεις συνολικά μελέτες. Καμιά δεν έδειξε υπέρβαση των ορίων των ρυπαντών.

Συνολικά οι μελέτες που έχουν γίνει για το θέμα της μόλυνσης είναι γύρω στις 350. Από αυτές περίπου 10 έδειξαν τιμές λίγο πάνω από τα όρια. Όμως όπως είχαμε επισημάνει και στην προηγούμενη Νέα Ανατολή για το ζήτημα της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας με τις γραμμές μεταφοράς στο Κρουονέρι, δεν μπορεί κανείς να απομονώνει μερικές μόνο μελέτες ή ορισμένα μόνο στοιχεία από αυτές για να τεκμηριώσει μιαν άποψη, αλλά να δει συνολικά το ζήτημα. Η τακτική της επιλογής στοιχείων κατά βούληση είναι επιστημονικά απαράδεκτη και κατακριτέα στους επιστημονικούς κύκλους και σε κάθε περίπτωση τα ανάλογα συμπεράσματα από τέτοιου είδους μελέτες θεωρούνται απορριπτέα, ιδιαίτερα μάλιστα όταν έχουν να κάνουν με ζητήματα που σχετίζονται με τη δημόσια υγεία.

ΤΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΩΝ

Είναι ίσως αστέιο, αλλά δεν υπάρχει κανένα απολύτως επιστημονικό επιχείρημα, καμιά επιστημονική μελέτη που να έχει γίνει από την ομάδα αυτή των ανθρώπων που αντιδρούν και που να αποδεικνύει με επιστημονικά επιχειρήματα ότι πράγματι το εργοστάσιο αυτό μο-

λύνει επικίνδυνα και πρέπει να κλείσει.

Όμως ακόμα και το εργοστάσιο να μόλυνε θα έπρεπε κάθε προοδευτικός άνθρωπος που θέλει το καλό αυτού του πολύπαθου τόπου να εξαντλήσει όλα τα επιστημονικά μέσα για να περιορίσει ή να σταματήσει τη μόλυνση. Γιατί η βιομηχανία είναι η πηγή κάθε προόδου σε μια χώρα και η ανάπτυξη της προχωρά ένα βήμα μπροστά την κοινωνική ανάπτυξη. Η πρόοδος της επιστήμης σήμερα είναι σε θέση να ελέγξει και να σταματήσει τη μόλυνση που παράγουν οι βιομηχανικές μονάδες. **Ένα προοδευτικό κίνημα ποτέ δεν μπορεί να λέει ότι πρέπει να κλείσει ένα εργοστάσιο αν δεν έχει κάνει εξαντλητικές μελέτες και δεν διαθέτει στοιχεία αδιάσειστα που να αποδεικνύουν ότι πράγματι υπάρχει μόλυνση. Αλλά ακόμη και τότε πρώτα πιέζει τον εργοδότη, σε συνεργασία πάντα με τους εργαζόμενους σε αυτό, να πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε να σταματήσει η μόλυνση.** Και αφού έχει πια εξαντλήσει όλα τα όρια τότε πρέπει να ζητά να κλείσει το εργοστάσιο προτείνοντας και εναλλακτικές λύσεις για την τύχη των εργαζομένων. Ιδιαίτερα σε προβληματικές περιοχές όπως είναι η Ήπειρος αυτά τα θέματα θέλουν εξαιρετική προσοχή και δεν μπορεί κανείς "ελαφρά τη καρδιά" να λέει να κλείσει ένα εργοστάσιο.

Τι λένε λοιπόν οι σαμποταριστές; Όλη η επιχειρηματολογία τους στηρίζεται στις φήμες. Στην αρχή εμφανίστηκε στο χωριό ένας δάσκαλος και άρχισε να διαδίδει ότι το εργοστάσιο είναι καρκινογόνο. Αυτό δημιούργησε φόβο στους κάτοικους του χωριού και στους εργαζόμενους στο εργοστάσιο. Παρόλο όμως που το εργοστάσιο, σύμφωνα με το δάσκαλο, μόλυνε, εντούτοις αυτός αγόρασε μια έκταση πολύ μεγάλη εκεί δίπλα από ένα παλιό τσιφλικό. Αυτός λοιπόν δημιούργησε μια ομάδα η οποία άρχισε τις διαδόσεις. Στην αρχή έλεγαν ότι έχουν μολυνθεί οι πηγές (αρκετά πιο κάτω είναι οι πηγές της Τούμπας από όπου υδρεύεται ένα μεγάλο μέρος από τα γύρω χωριά). Αφού αποδείχθηκε με αναλύσεις των νερών ότι κάτι τέτοιο δεν ισχύει, τότε άρχισαν να διαδίδουν ότι έχει μολυνθεί ο υδροφόρος ορίζοντας. Αφού ούτε έτσι μπορούσε να σταθεί το επιχείρημά τους, με τον απλό συλλογισμό ότι αν ίσχυε κάτι τέτοιο θα είχαν μολυνθεί και τα νερά. Τότε άλλαξαν τροπάριο και έλεγαν ότι η λειτουργία του εργοστασίου δεν είναι συμβατή με το περιβάλλον. Τώρα τι ακριβώς σημαίνει αυτό, βεβαίως κανείς από τους σαμποταριστές δεν μίληκε στον κόπο να εξηγήσει. Από την άλλη, η νομαρχία Ιωαννίνων με το νομάρχη Ζορμπαλά είναι πρωτοπόρος στο να κλείσει το εργοστάσιο. Την ίδια όμως στιγμή επέτρεπαν στο εμφιαλωτήριο που είναι δίπλα στο εργοστάσιο να εμφιαλώνει Coca Cola και όχι μόνο αυτό, αλλά και όταν μολύνθηκε το αντλιοστάσιο του χωριού Ελεούσα από συγκέλα τότε το χωριό υδροδοτήθηκε από τις πηγές της Τούμπας που οι σαμποταριστές λένε ότι είναι μολυσμένες. Αποδεικνύεται δηλαδή από αυτά τα

αλλά περιστατικά, ότι ο σκοπός των "ανησυχούντων" δεν είναι η προφύλαξη της δημόσιας υγείας, αλλά το κλείσιμο της βιομηχανικής μονάδας. Γιατί αν όλοι αυτοί ήταν συνεπείς υπερασπιστές της υγείας του λαού, θα έπρεπε να χαλάσουν τον κόσμο με τις φωνές τους όταν γίνεται υδροδότηση από τις δήμεν μολυσμένες πηγές της Τούμπας.

Κάποια στιγμή ένας χημικός ονόματι Τριαντάφυλλος από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων ατομικά υποστήριξε ότι το εργοστάσιο ρυπαίνει. Στο Εφετείο όπου δικάστηκε σε δεύτερο βαθμό σχετική προσφυγή, κατέθεσε ο καθηγητής Βασιλικιώτης από το Παν/μιο Θεσσαλονίκης. Ο Βασιλικιώτης παρατήρησε ότι οι φαινόμελα βιοαποικοδομούνται και είναι μια συνηθισμένη διαδικασία στη φύση η παραγωγή τους, και ότι σώνει και καλά οι φαινόμελα που μετρώνται δεν προέρχονται όλες από το εργοστάσιο, όπως και ότι τα δείγματα που πήρε ήταν σε πλαστικά μπουκάλια! Σε αυτή την παρατήρηση ο καθηγητής Τριαντάφυλλος τα πήρε πίσω και μάλιστα εξέδωσε σχετική ανακοίνωση στον τοπικό τύπο.

Όλοι λοιπόν αυτοί έφτασαν στο σημείο να διαδίδουν ότι η τιμή 0,27% για τις φαινόμελα ήταν μεγαλύτερη από την τιμή 0,3% που είναι το όριο. Μετά από τα στοιχεία για τη μόλυνση που έβγαλαν οι εργαζόμενοι στο εργοστάσιο η βάση των σαμποταριστών έριξε τους τόνους.

Παρόλα αυτά το ζήτημα δεν έκλεισε διότι τον Ιούνιο θα βγει το πόρισμα από το Παν/μιο της Αθήνας για το αν το εργοστάσιο μολύνει ή όχι και το Νοέμβριο θα γίνει το δικαστήριο στο Ε' τμήμα του ΣτΕ που θα αποφασίσει οριστικά για την τύχη του εργοστασίου. Το γεγονός ότι το συγκεκριμένο τμήμα θα αποφασίσει για αυτό είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό κρίνοντας με βάση προηγούμενες αποφάσεις του (Κρουονέρι, μεταφορά ρεύματος στις Κυκλάδες κλπ).

Όπως φαίνεται από όλα τα παραπάνω έχουμε να κάνουμε με ένα κίνημα αντιδραστικό που χρησιμοποιεί την άγνοια του λαού για τα επιστημονικά ζητήματα και την ανησυχία του για τη υγεία του. Όμως όπως αναλύουμε και σε άλλη στήλη η πραγματική δύναμη αυτού του μαύρου και βάρβαρου μετώπου βρίσκεται στο γενικότερο κλίμα σαμποτάζ της βιομηχανίας της χώρας που καθοδηγείται από το ρασόφιλο μπλοκ και που επικεφαλής του έχει το Λαλιώτη.

Αποδεικνύεται για μιαν ακόμη φορά ότι η μόνη δύναμη που μπορεί να σώσει τη χώρα από την καταστροφή είναι η εργατική τάξη. Μόνο αυτή μπορεί να ορθώσει το ανάστημά της και να αντιπαρατάξει τη δύναμή της στη λαίλαπα του σοσιαλφασισμού που σαρώνει ότι καλό υπάρχει στη χώρα.

Η ΟΑΚΚΕ σαν το πρωτοπόρο πολιτικό τμήμα της θα φωτίσει σε βάθος τα σκοτεινά σχέδια της καταστροφής του σοσιαλφασισμού και θα αποκαλύπτει την πολιτική του που δεν είναι άλλη από την πρόσδεση της χώρας μας στο άρμα του ράσικου ιμπεριαλισμού. Στο άρμα του πόλεμου και του φασισμού.

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

συνέχεια από τη σελ. 7

πό την πλατφόρμα και κυρίως από τη θέση ότι η νομιμοποίηση πρέπει να γίνεται ... "χωρίς προϋποθέσεις" είναι η εξής: 'Ο,τι όποιος κάτοικος του πλανήτη καταφέρει να περάσει τα σύνορα της χώρας πρέπει να έχει δικαίωμα στη νομιμοποίηση και αυτό το δικαίωμα να είναι μάλιστα ολόκληρο ανεξάρτητο από το αν δουλεύει ή αν έχει δουλέψει σ' αυτή τη χώρα.

Αυτή είναι η γραμμή της μαζικής εισαγωγής φτηνής εργατικής δύναμης, και η πολιτική κάλυψη του αντίστοιχου παράνομου εμπόριου της λαθρομετανάστευσης. Ακόμα είναι η πολιτική υπέρ του μεταναστευτικού λούμπεν.

Μια τέτοια στάση θα μπορούσε να είναι και στάση ενός είδους αναρχισμού που δεν δίνει δεκάρα για κράτη, σύνορα, οργάνωση της εργατικής τάξης, περιφρούρηση του μεροκάματου, δημοκρατία, εθνική ανεξαρτησία κλπ. Θα μπορούσε όμως να είναι τέτοια μόνο επιφανειακά. Η υπερδεξιά γραμμή τους φανερώνεται ωστόσο σε μια λεπτομέρεια. Ποτέ, σε κανένα κείμενό τους ως τα τώρα δεν διέπραξαν το αναρχικό λάθος να μιλήσουν για πολιτικά δικαιώματα των μεταναστών. Η νομιμοποίησή τους φτάνει πάντα ως την άδεια παραμονής. Όμως η αληθινή νομιμοποίηση είναι τα πολιτικά δικαιώματα. Αλλά οι κνίτες του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ ποτέ δεν θα υποστηρίξουν τη γραμμή για πολιτικά δικαιώματα στις εκατοντάδες χιλιάδες των παλιών και νέων μεταναστών, που θα αλλοίωσαν τον δήθεν εθνικά ομογενή χαρακτήρα του ελληνικού κράτους.

Όταν κάνουν κάτι τέτοιο και μιλούν για πολιτικά δικαιώματα είναι μόνο στα κρυφά, όταν απευθύνονται σε διεθνιστικά ακροατήρια.

Όμως πως θα μπορούσαν λογικά να υποστηρίξουν τη γραμμή για πολιτικά δικαιώματα όταν ζητάνε νομιμοποίηση "χωρίς προϋποθέσεις". Αν η νομιμοποίηση, δηλαδή η άδεια παραμονής είναι "χωρίς προϋποθέσεις" πρέπει και η πολιτική νομιμοποίηση, δηλαδή και τα πολιτικά δικαιώματα να είναι "χωρίς προϋποθέσεις". Αλλά τότε θα έφταναν σε μια πολιτική γελοιοότητα που θα τους ξεσκεπάζε. Γιατί αυτή τους η θέση σε συνδυασμό με τη θέση για "ανοιχτά σύνορα" θα σήμαινε, τραβηγμένη στην ακραία λογική της συνέπεια, ότι κάθε άνθρωπος της γης θα είχε το δικαίωμα να πάρει το αεροπλάνο ή το τρένο ή το πλοίο και να εμφανιστεί σε αυτή τη χώρα και να ψηφίσει την κυβέρνηση της αρεσκείας του.

Πού σταματάει υποκριτές το "χωρίς προϋποθέσεις" σας;

Πού είναι το όριο που δεν πρέπει να ξεπεραστεί για το καλό της στοιχειώδους πολιτικής δημοκρατίας η οποία ασκείται σήμερα παντού στον κόσμο, σε αυτό το στάδιο της ιστορικής εξέλιξης μέσα στα κρατικά σύνορα κάθε χώρας;

Ασφαλώς χρειάζονται προϋποθέσεις στα πολιτικά δικαιώματα. Ασφαλώς χρειάζεται η προϋπόθεση της λίγο-πολύ μακρόχρονης εγκατάστασης του μετανάστη στη χώρα που ζητάει πολιτικά δικαιώματα. Αυτός είναι και ο λόγος που κάνει υποχρεωτική και την σταδιακή απόδοση πολιτικών δικαιωμάτων, αρχίζοντας από τους παλιότερα εγκατεστημένους μετανάστες.

Οι άνθρωποι του ΣΥΝ και του σοσιαλφασισμού γενικά ισοπεδώνουν τους μετανάστες ζητώντας για όλους, τα ίδια μικρά και μεσαία δικαιώματα για να μην φτάνουν ως τα πολιτικά και να ανατρέπουν τη βαθειά τους πολιτική. Αλλά προβάλλοντας αυτήν την πολιτική κρύβονται ταυτόχρονα από το λαό. Γιατί τρέμουν την πολιτική απομόνωση, αλλά και γιατί στο βάθος τους συμφέρει βασικά το ρατσιστικό-ξενοφοβικό ρεύμα και σε αυτό θα επενδύσουν στρατηγικά. Γι'αυτό βάζουν μπροστά βιτρίνα την "Κίνηση", το "Φόρουμ" και τους μετανάστες και οι ίδιοι κρύβονται. Γι'αυτό έβλεπε κανείς στη διαδήλωση της 14 Απρίλη κομματικά στελέχη του ΣΥΝ, του ΠΑΣΟΚ και του ψευτοΚΚΕ, αλλά δεν διέκρινε καμιά ανοιχτή θορυβώδη κομματική υποστήριξη σ'αυτή τη διαδήλωση από αυτά τα κόμματα. Χωρίς τη δικιά τους παρότρυνση αυτή η διαδήλωση και η πλατφόρμα αυτή δεν θα υπήρχαν, αλλά η ανοιχτή τους παρουσία θα τους συνέτριβε. Έτσι προτίμησαν την αγαπημένη τους πολιτική της προβοκάτσιας. Πέρα από το γενικό τους στόχο που διεξοδικά αναλύσαμε πριν ο πολιτικός τους στόχος ήταν να σπάσουν την πολιτική σχετικού ελέγχου της μετανάστευσης και σχετικής νομιμότητας της αγοράς της εργατικής δύναμης που ακολουθεί σήμερα η κυβέρνηση και μερικά τμήματα της αστικής τάξης, κατηγορώντας όλη αυτή την πολιτική για ρατσιστική. Ο ρατσισμός βρίσκεται στις μαζικές και αστήριχτες απελάσεις μεταναστών που γίνονται τώρα κάτω από την πίεση του ξενοφοβικού ρεύματος αλλά δεν βρίσκεται στην πολιτική της νομιμοποίησης της αγοράς εργασίας. Ο ρατσισμός βρίσκεται στην αυτοάμυνα της ανώτερης φυλής ενάντια στους ξένους, αλλά όχι στην ενιαία οργανωμένη λαϊκή αυτοάμυνα ντόπιων και μεταναστών ενάντια σε κάθε εγκληματία.

Ο ρατσισμός βρίσκεται ουσιαστικά στο δίπολο παράνομη μετανάστευση και εργασία-έξω οι ξένοι, όχι στη νομιμοποίηση της, δίπολο που αναπαράγουν προβοκάτορες και ανοιχτοί ρατσιστές, μετατρέποντας σταδιακά τη χώρα σε χώρο της χειρότερης βαρβαρότητας. Η διαδήλωση της 14 Απρίλη είναι ένα γερό πλήγμα, το πιο γερό ως τα τώρα πολιτικό πλήγμα στην ενότητα ανάμεσα στον ελληνικό λαό και τους μετανάστες. Οι πραγματικού δημοκράτες και διεθνιστές θα αντισταθούν σ'αυτήν την εγκληματική πολιτική δημιουργώντας ένα αληθινό κίνημα ενότητας της ντόπιας και της μεταναστευτικής εργατικής τάξης. Τα συνθήματα του θα είναι:

Ίση αμοιβή για ίση δουλειά

Όχι στην εισαγωγή φτηνής εργατικής δύναμης

Πολιτικά δικαιώματα στους μετανάστες

Ενωμένοι Έλληνες και μετανάστες ενάντια στο έγκλημα και το ρατσισμό

ΣΥΓΚΡΟΤΕΙΤΑΙ ΣΤΗ ΖΩΝΗ ΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

Είχαμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας, ότι η νίκη των δυνάμεων του δημοκρατικού συνδικαλισμού στην Επισκευαστική Ζώνη με επικεφαλής τον ΕΡΓΑΣ, όπως αυτή εκφράστηκε με τις εκλογές στην Επιτροπή των ηλεκτροσυγκολλητών του Συνδικάτου Μετάλλου, άνοιξε καινούργιους δρόμους και καθήκοντα για τις δυνάμεις του ΕΡΓΑΣ.

Πράγματι βρισκόμαστε μπροστά σε μία νέα περίοδο.

Η νίκη του δημοκρατικού μετώπου σε αυτό το επιμέρους μέτωπο της Επιτροπής, έδωσε μία τεράστια ώθηση στην αλλαγή των συσχετισμών συνολικά μέσα στο λιμάνι και πάνω από όλα στις συνειδήσεις των χιλιάδων εργατών.

Οι εργάτες είδαν για πρώτη φορά πως ο σοσιαλφασισμός δεν είναι ανίκανος. Πως πίσω από την βία και τους εκβιασμούς της εξουσίας του, υπάρχουν τα "πλήλινα πόδια" που είναι έτοιμα να σπάσουν μπροστά στην δύναμη και το δικίο του ενωμένου εργατικού κινήματος.

Τώρα μέσα στη Ζώνη με κάθε τρόπο εκδηλώνεται η θέληση των εργατών για τη συντριβή του σοσιαλφασισμού και την πτώση του από την ηγεσία του Συνδικάτου Μετάλλου στις επερχόμενες εκλογές, που θα γίνουν στο τέλος του χρόνου.

Η κατάσταση αυτή διαμορφώνει νέα καθήκοντα για τις δυνάμεις του ΕΡΓΑΣ.

Ο ΕΡΓΑΣ είναι υποχρεωμένος να οδηγήσει το κίνημα αυτό στη νίκη. Και για να γίνει αυτό χρειάζεται η πιο πειθαρχημένη οργάνωση, ταυτόχρονα με την συγκρότηση του πιο πλατειού δημοκρατικού μετώπου.

Η μεγάλη αλλαγή στη συνείδηση των εργατών αποτελεί τη βάση για την επιτυχία των δύο αυτών στόχων.

Ο ΕΡΓΑΣ και στις δύο τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις στο Συνδικάτο είχε εκπονήσει τη γραμμή της πλατειάς δημοκρατικής ενότητας για την ανατροπή του σοσιαλφασισμού. Το κάλεσμα αυτό απευθυνόταν βασικά στις δυνάμεις της ΠΑΣΚΕ και μιας ομάδας ανεξάρτητων συνδικαλιστών, που αν και ήταν καθοδηγούμενη μυστικά από ακροδεξιές δυνάμεις της Ν.Δ, είχε συσπειρώσει στη βάση της "ακομμάτιστη" γραμμή της, αξιόλογους εργάτες που αντιστέκονταν στον κομματικό καπέλωμα που έχει επιβάλει το ψευτοΚΚΕ στο Συνδικάτο.

Με βασική ευθύνη και των δύο αυτών παρατάξεων η ενότητα αυτή δεν έγινε με αποτέλεσμα ο σοσιαλφασισμός να παραμείνει στην ηγεσία του Συνδικάτου.

Σήμερα η νέα κατάσταση επέβαλε σημαντικές αλλαγές στη στάση των άλλων παρατάξεων.

Ο ΕΡΓΑΣ και η ΠΑΣΚΕ του Μετάλλου με την κοινή ανακοίνωση των μελών τους στο Δ.Σ

του Συνδικάτου, που δημοσιεύουμε παρακάτω, αποφάσισαν το κοινό εκλογικό κατέβασμα στη βάση μιας συγκεκριμένης πλατφόρμας.

Η πλατφόρμα αυτή, περιέχει τρία βασικά σημεία και ανταποκρίνεται σήμερα στη θέληση των εργατών για ενότητα και στις ανάγκες της Ζώνης για την παραγωγική της ανασυγκρότηση.

Το πρώτο και βασικό σημείο αυτής της ενότητας είναι η πτώση του σοσιαλφασισμού και η επιβολή της πιο πλατειάς εργατικής δημοκρατίας στο Συνδικάτο σαν η βασική προϋπόθεση, τόσο για την υπεράσπιση των εργατικών δικαιωμάτων, όσο και για την παραγωγική ανάπτυξη της Ζώνης.

Τα άλλα δύο σημεία έχουν να κάνουν με ένα μίνιμουμ πρόγραμμα για την από κοινού διοίκηση του Συνδικάτου, τέτοιου που να δίνει εγγυήσεις στους εργάτες, να τους ενθουσιάζει και να τους ενώνει.

Στο Λιμάνι πάνω από όλα πρέπει να τσακιστεί η πολιτική του οικονομικού σαμποτάζ που εφαρμόζει για χρόνια ο σοσιαλφασισμός, τόσο μέσα στην ίδια τη Ζώνη όσο και στα οργανωμένα Ναυπηγεία, με τη γραμμή της σύγκρουσης και της διάσπασης που έχει επιβάλει ανάμεσα στους δύο χώρους.

Πρέπει να τσακιστεί ο ωμός φασισμός πάνω στους εργάτες, με τους εκβιασμούς στις συνειδήσεις των εργατών για να βρουν δουλειά, με την απειλή και τη χρήση βίας πάνω σε κάθε εργάτη ή συνδικαλιστή που θα τολμήσει να διαφωνήσει μαζί του, με το ποδοπάτημα κάθε ελεύθερης έκφρασης των εργατών και την υποκατάστασή τους, με τις "αποφάσεις" των κομματικών κλακαδόρων του.

Πρέπει να εφαρμοστεί με συνέπεια μια γραμμή υπεράσπισης των εργατικών κατακτήσεων και δικαιωμάτων και να τσακιστεί η πολιτική του σοσιαλφασισμού που είναι η χρησιμοποίηση των διεκδικήσεων επιλεκτικά, σαν μέσο εκβιασμού των εργοδοτών, για να τουςβάλει κάτω από τον δικό του έλεγχο.

Αυτά τα ζητήματα σήμερα αποτελούν απαίτηση των εργατών της Ζώνης και είναι αυτά που δίνουν τη δυνατότητα της πιο αποτελεσματικής πάλης απέναντι στον σοσιαλφασισμό. Γι' αυτό και η εκλογική ενότητα χαιρετίστηκε με ενθουσιασμό από τους εργάτες και δημιούργησε τις προϋποθέσεις για την αποκάλυψη της συμμαχίας ψευτοΚΚΕ με την ακροδεξιά πτέρυγα της Ν.Δ μέσα στην παράταξη των "ανεξαρτήτων". Γιατί το ψευτοΚΚΕ δεν έχει άλλο πολιτικό χαρτί να αξιοποιήσει πέρα από αυτή την πολι-

τική συμμαχία. Ήδη αυτό έκανε στην Επιτροπή των ηλεκτροσυγκολλητών, πράγμα όμως που δημιουργεί τεράστια ρήγματα στους "ανεξάρτητους" και μεγάλες δυνατότητες παραπέρα συσπείρωσης στο δημοκρατικό μέτωπο.

Αυτός άλλωστε είναι και ο στόχος της πρωτοβουλίας των 5 συνδικαλιστών του ΕΡΓΑΣ και της ΠΑΣΚΕ, για τη συγκρότηση ενός μεγάλου και ενωτικού ψηφοδέλιου νίκης.

Ο ΕΡΓΑΣ χωρίς ηγεμονισμούς θα παλέψει με τη μεγαλύτερη συνέπεια και με όλες του τις δυνάμεις για τη νικηφόρα έκβαση αυτής της μεγάλης μάχης.

Η συγκρότηση αυτού του δημοκρατικού συνδικαλιστικού μετώπου και ακόμα περισσότερο η νίκη του, δημιουργεί μια νέα κατάσταση για όλο το εργατικό κίνημα του Πειραιά σε μία φάση, που όπως αναλύουμε σε άλλο άρθρο, κάνει την ολομέτωπη επίθεσή του στην πόλη.

Όμως όσο ο σοσιαλφασισμός δείχνει τα αποκρουστικά κορακίσια νύχια του, τόσο γεννάει αναπόφευχτα τις δυνάμεις της αντίστασης.

Αυτές οι δυνάμεις της αντίστασης φούντωσαν σήμερα στη Ζώνη, εκεί ακριβώς που οι δυνάμεις του ΕΡΓΑΣ, για 20 συνεχόμενα χρόνια κράτησαν ψηλά τη σημαία του δημοκρατικού συνδικαλιστικού κινήματος.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΣΤΗ ΖΩΝΗ

Συνάδελφοι μεταλλεργάτες, Τα μέλη της Διοίκησης του Συνδικάτου Μετάλλου, που υπογράφουμε αυτό το κείμενο:

Γουρνάς Διονύσης, Μαχαίρας Δημήτρης, Λιακόπουλος Κώστας, Χάλαρης Γουλιέλμος και Λούκινος Ανδρέας, χαιρετίζουμε την αγωνιστική διάθεση του κλάδου για αλλαγή στην πορεία του Συνδικάτου, όπως αυτή εκφράστηκε στις εκλογές της Επιτροπής των ηλεκτροσυγκολλητών.

Εκφράζοντας αυτή τη θέληση του κλάδου, δηλώνουμε πως αποφασίσαμε να προχωρήσουμε μαζί και στις εκλογές του Συνδικάτου, που θα γίνουν στο τέλος του χρόνου και να κατέβουμε σε αυτές με κοινό ψηφοδέλτιο.

Παραμερίζουμε τις διαφορές μας και ενώνουμε τις δυνάμεις μας γιατί βάζουμε πάνω από όλα τα ενιαία συμφέροντα των εργατών της Ζώνης, συμφέροντα που σήμερα ταυτίζονται με την ανάπτυξη και την παραγωγική ανασυγκρότηση της Ζώνης και όλης της ναυπηγικής βιομηχανίας.

Συμφέροντα όμως που δεν μπορούν να προχωρήσουν ούτε ένα βήμα, όσο στο Συνδικάτο κυριαρχεί η αντιδημοκρατία, ο πραξικοπηματισμός και η καταστροφική πολιτική που έχει επιβάλει η πλειοψηφούσα παράταξη της ΕΣΑΚ.

Η απόφασή μας για κοινό ψηφοδέλτιο, είναι ταυτόχρονα και το

πιο πλατύ κάλεσμα σε όλους τους συναδέλφους που βλέπουν σήμερα την ανάγκη της αλλαγής στο Συνδικάτο και της σωτηρίας της Ζώνης.

Θέλουμε και θα επιδιώξουμε την πιο μεγάλη εκλογική ενότητα, με ισοτιμία και ανοιχτές δημοκρατικές διαδικασίες, για να σχηματίσουμε ένα μεγάλο ψηφοδέλτιο νίκης.

Συνάδελφοι,

Βάση της ενότητάς μας είναι η κοινή θέληση για δυο βασικά πράγματα:

1. Για να μπει η Ζώνη στο δρόμο της ανάπτυξης, κόντρα σε κυβερνητικές επιλογές που την κρατούν στην καθυστέρηση δεσμεύοντας τις τεράστιες παραγωγικές της δυνατότητες, αλλά και κόντρα στις δυνάμεις της ΕΣΑΚ- που βασικά εκφράζονται μέσα από την πλειοψηφία της Διοίκησης του Συνδικάτου μας - που χρησιμοποιούν το εργατικό κίνημα της Ζώνης και τα δίκαια αιτήματα των εργατών για να κάνουν μια πολιτική καταστροφής και διάσπασης της ενιαίας ναυπηγικής βιομηχανίας της χώρας.

2. Για να μπει το Συνδικάτο και το συνδικαλιστικό κίνημα της Ζώνης στο δρόμο της εργατικής δημοκρατίας και της ελεύθερης για όλους έκφρασης των απόψεων.

Για να αποφασίζουν οι ίδιοι οι

συνάδελφοι για το μέλλον τους, χωρίς εκβιασμούς, χωρίς τραμπουκισμούς, όπως αξίζει σε τίμιους δουλευτάδες του σιδήρου και της φωτιάς, που σήμερα όμως για λογαριασμό τους αποφασίζει μια μικρή ομάδα κομματικών κλακαδόρων.

Πρόσφατο δείγμα αυτού του "κομματικού κλακαδορισμού" ήταν η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ που μοίρασε στο Λιμάνι η ΕΣΑΚ ΜΕΤΑΛΛΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ. Η ανακοίνωση αυτή έδειξε την ταραχή αυτής της παράταξης μπροστά στη φωτεινή προοπτική για αλλαγή στο Συνδικάτο και προσπαθούσε βασικά να μιλήσει στα μέλη της, φοβούμενη τη δικιά τους αντίθεση που όλο και μεγαλώνει.

Έτσι με αυτή την ανακοίνωση προσπάθησε στην αρχή να υποτιμήσει το γεγονός των εκλογών στους ηλεκτροσυγκολλητές και τα αποτελέσματα, μιλώντας για "συμπλήρωση της βοηθητικής επιτροπής". Και έκρυψε ότι σε αυτές τις εκλογές τα στελέχη της πήραν ελάχιστους ψήφους και ούτε καν εκλέχτηκαν στην Επιτροπή.

Στη συνέχεια, καταφεύγει στην κινδυνολογία.

Κατηγορεί την ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ ότι με την ανακοίνωσή της φέρνει την "πώληση και την διχόνοια μέσα στους εργάτες". Και αυτό τη στιγμή που η παράταξη Πουντίδη-Πολίτη, που συγκρότη-

σαν στις εκλογές της Επιτροπής ηλεκτροσυγκολλητών, ανακοίνωσε στο πρώτο συμβούλιο της Επιτροπής, πως δεν θα συμμετέχει σε καμιά συνεδρίασή της!!!

Αν αυτή η στάση δεν είναι διασπαστική και πολωτική, τότε ποια είναι;

Στην συνέχεια η ΕΣΑΚ "φτιάχνει" ένα δεύτερο ...κίνδυνο.

Ανάγει την ανοιχτή μας ενότητα μέσα στα πλαίσια της ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΓΩΝΑ σε ...συνωμοσία ανάμεσα στο Γουρνά, το Λιακόπουλο, το Μαχαίρα και τον Τσουκάτο!!!

Μια συνωμοσία μάλιστα που έχει σκοπό να υπονομεύσει την ...αγωνιστική πορεία του Συνδικάτου για λογαριασμό της Κυβέρνησης!!! Δεν θα ασχοληθούμε με τέτοιες βλακειές.

Δεν ταιριάζει στο ήθος και στη σοβαρότητά μας.

Εμείς πάντα κάνουμε ανοιχτή συνδικαλιστική πολιτική.

Η εκλογική μας ενότητα είναι στη βάση ενός συγκεκριμένου προγράμματος που έχει σκοπό να βγάλει τη Ζώνη από το αδιέξοδο και την καταστροφή.

Όσο για την αγωνιστικότητά μας, αυτή δεν μετριέται με την δήθεν ταξικότητα των "συνεπών συνδικαλιστών", ούτε με την υποστήριξη αντιδραστικών κινήματων, όπως για παράδειγμα το πραξικοπηματικό κλείσιμο των εθνικών οδών από την αστική τά-

ξη της υπαίθρου.

Οι συνάδελφοι μας ξέρουν για χρόνια τώρα από τη στάση μας μέσα στο Λιμάνι, μέσα στα καράβια, από την υποστήριξη κάθε δίκαιου αιτήματος των εργατών. Η ηγεσία της ΕΣΑΚ είναι αυτή που σε κρυφή συμμαχία με την ακροδεξιά πτέρυγα της Ν.Δ υποστήριξε κάθε αντιδραστικό-αντεργατικό κίνημα για να εμποδίσει και να σαμποτάρει την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας, θέλοντας να μετατρέψει την Ελλάδα σε φασιστικό-βαλκανικό κράτος, υποανάπτυκτο και με τον λαό μας στην πείνα και την εξαθλίωση.

Όσο αφορά τις κινητοποιήσεις μέσα στη Ζώνη.

Η Ζώνη βγαίνει μέσα από μια περίοδο παρατεταμένης ανεργίας. Την ανεργία αυτή την πλήρωσαν οι εργάτες της, με μερικά χρόνια ανέχειας και μεγάλων στερήσεων. Σήμερα υπάρχει μια σημαντική ανάκαμψη των εργασιών, που όμως κανένας δεν ξέρει αν θα έχει διάρκεια και πόση.

Σε αυτή την περίοδο η ΕΣΑΚ, χρησιμοποιώντας το Συνδικάτο μας και δύο ναυτεργατικά σωματεία που ελέγχει κάνει τον "αντιεμφολιστικό" της αγώνα. Αυτός ο "αγώνας" σήμερα δεν κάνει τίποτα άλλο, στο βαθμό που η Ζώνη δεν έχει βρει ακόμα την παραγωγική της ανάπτυξη και τη

ΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΣΤΗ ΖΩΝΗ

συνέχεια από τη σελ. 10

σταθερή ανοδική της λειτουργία, παρά να δημιουργεί προβλήματα στην προσέλευση καραβιών.

Αν θέλουμε η Ζώνη να μείνει μέσα στον διεθνή ανταγωνισμό της επισκευής των πλοίων, πρέπει να κατανοήσουμε πως το εφοπλιστικό κεφάλαιο είναι ο βασικός πελάτης της Ζώνης και πως απέναντι σε αυτό το αδίσταχτο πράγματι κεφάλαιο πρέπει να φερόμαστε ανάλογα με την παραγωγική μας και όχι μόνο δύναμη.

Μια αλόγιστη πολιτική, σαν αυτή που κάνει σήμερα η ΕΣΑΚ, μπορεί να διώξει όλα τα καράβια από το Πέραμα, όπως και μια υποχωρητική χωρίς όρια πολιτική μπορεί να μας μετατρέψει σε δούλους των εφοπλιστών.

Μόνο ένα εκσυγχρονισμένο και ισχυρά παραγωγικό Πέραμα μπορεί να επιβάλλει τους όρους του στον εφοπλισμό. Και αυτό πρέπει να φτιάξουμε σήμερα αν πραγματικά θέλουμε την ανάπτυξη της ταξικής πάλης απέναντι στο εφοπλιστικό κεφάλαιο προς όφελος της εργατικής τάξης και της χώρας.

Συνάδελφοι,

Το ζήτημα της ανάπτυξης είναι σήμερα το κεντρικό ζήτημα.

Ζώνη και ναυπηγεία αποτελούν μια βιομηχανία, η οποία μπορεί μόνο μέσα από ένα ενιαίο σχέδιο να προχωρήσει στο δρόμο της ανάπτυξης.

Κάθε κίνηση που φέρνει την αντιπαράθεση ανάμεσα σε ναυπηγεία και Ζώνη, δεν κάνει τίποτα άλλο από το να εμποδίζει την ανάπτυξη, να φέρνει την οπισθοδρόμηση και την ανεργία στον κλάδο.

Είναι απαράδεχτο για το συνδικαλιστικό κίνημα της Ζώνης να καταγγέλλει τα επενδυτικά προγράμματα των ναυπηγείων της Ελευσίνας και του Σκαρμαγκά και να δημιουργεί την αντίληψη σε εργάτες και εργοδότες, πως τα ναυπηγεία είναι ο ανταγωνιστής της Ζώνης, που μάλιστα την οδηγούν στο κλείσιμο.

Κανένα μεγάλο ναυπηγείο δεν μπορεί να ανταγωνιστεί τη Ζώνη στον τομέα των επισκευών. Για τον απλό λόγο πως τα τεράστια έξοδα για την πληρωμή των μεροκάματων των χιλιάδων μόνιμων εργατών των ναυπηγείων, δεν μπορούν να συγκριθούν με τα συνολικά μεροκάματα των έκτακτων εργατών της Ζώνης.

Στην πραγματικότητα κανένα μεγάλο ναυπηγείο δεν μπορεί να επιβιώσει αν δεν μπει στο δρόμο της κατασκευής και αυτή η αδυναμία των ελληνικών ναυπηγείων ήταν η βασική αιτία της κρίσης τους.

Οι επενδύσεις που καταγγέλλονται από τις διοικήσεις των σωματείων της Ζώνης με ευθύνη της ΕΣΑΚ, δεν είναι τίποτα άλλο από τη χρηματοδότηση συγκεκριμένων προγραμμάτων εκσυγχρονισμού για να μπουτξουν τα ναυπηγεία στο δρόμο της κατασκευής.

Δεν υπάρχει τίποτα πιο προοδευτικό από αυτό για το σύνολο της ναυπηγικής βιομηχανίας της χώρας. Γιατί αν πραγματικά μωρέσουν τα ναυπηγεία και μπουτξουν στη κατασκευή, αυτό θα ανεβάσει συνολικά τη ναυπηγική αξιοπιστία της χώρας και κατά συνέπεια και της Ζώνης, που πραγματικά τότε μπορεί να γίνει μια πρότυπη επισκευαστική μονάδα σε όλο τον κόσμο.

Αντί λοιπόν σε ενότητα με τα συνδικάτα των ναυπηγείων, να απαιτούμε το προχώρημα των επενδυτικών προγραμμάτων, η ΕΣΑΚ όχι μόνο τα καταγγέλλει, όχι μόνο εξακολουθεί να κατηγορεί εμάς που θέλουμε τα ναυπηγεία εκσυγχρονισμένα και παραγωγικά, αλλά έκανε και κινητοποιήσεις... ενάντια τους!!!

Συνάδελφοι,

Η Ζώνη χρειάζεται το δικό της επενδυτικό πρόγραμμα για τη δικιά της αυτόνομη ανάπτυξη.

Δύο βασικά πράγματα πρέπει να γίνουν σήμερα σε αυτή την κατεύθυνση:

Ντόκοι και δεξαμενές.

Είναι έξω από κάθε λογική να φεύγουν σήμερα καράβια που θα έκαναν επισκευή αν είχαν ντόκους να δέσουν ή δεξαμενή.

Και εδώ μπαίνει το πρόβλημα με τα ακτοπλοϊκά που ξεχειμωνιάζουν σε επισκευαστικούς ντόκους, όπως και με το ντόκο της ΔΕΗ.

Η κατάσταση αυτή είναι απαράδεκτη.

Ο ΟΛΠ πρέπει να βρει άμεσα λύση για τα ακτοπλοϊκά, όπως επίσης πρέπει να δεσμευτεί ότι ο ντόκος της ΔΕΗ πρέπει να μείνει στην ναυπηγοεπισκευή, όπως έχει αποφασίσει το διυπουργικό.

Εδώ θέλουμε να σας ενημερώσουμε, πως μετά από πρωτοβουλία του προέδρου του ΕΚΠ, σε συνάντηση που έγινε στον ΟΛΠ με τα σωματεία της Ζώνης στις 8 του μήνα, ο πρόεδρος του ΟΛΠ δεσμεύτηκε πως ο Μώλος της ΔΕΗ θα παραμείνει στην επισκευαστική Ζώνη.

Πέρα όμως από αυτό, είναι απαραίτητη η κατασκευή νέων ντόκων, όπως και η επίλυση του προβλήματος των δεξαμενών.

Απαραίτητα επίσης είναι μερικά ακόμα μέτρα που θα δώσουν στη Ζώνη προοπτική. Τέτοια είναι:

1. Το ζήτημα της ανανέωσης του ακτοπλοϊκού στόλου.

Στο τέλος του 2003 τελειώνει το λεγόμενο καμποτάζ. Αυτό σημαίνει πως τελειώνει το ειδικό καθεστώς του προστατευτισμού των ελληνικών ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών, και θα μπορούν στις γραμμές αυτές να δρομολογούνται ελεύθερα ξένα καράβια. Για να μπορέσουν οι έλληνες εφοπλιστές να είναι ανταγωνιστικοί, είναι απαραίτητο να φτιάξουν νέα σύγχρονα καράβια.

Το ζήτημα είναι τα καράβια αυτά να γίνουν στην Ελλάδα.

Η ΕΣΑΚ στο όνομα της αντιευρωπαϊκής πολιτικής, μας καλεί σε ...αγώνα για τη συνέχιση του καμποτάζ, πράγμα που σημαίνει καμιά ανανέωση του ακτοπλοϊκού

στόλου. Και αυτό το κάνει στο όνομα δήθεν των συμφερόντων των ναυτεργατών, που όπως λέει θα μείνουν άνεργοι γιατί θα κυριαρχήσουν στο Αιγαίο τα ξένα καράβια με τα ξένα πληρώματα.

Αυτό όμως θα γίνει μόνο αν τα ελληνικά ακτοπλοϊκά δεν ανανεωθούν, αν δηλαδή κυριαρχήσει η γραμμή της ΕΣΑΚ. Γιατί κανείς δεν μπορεί να ανταγωνιστεί τους έλληνες ακτοπλόους μέσα στις θάλασσές μας, πράγμα που το δείχνει άλλωστε το παράδειγμα της Αδριατικής, όπου οι Έλληνες ακτοπλοίοι κυριάρχησαν συντριπτικά με τον ανανεωμένο τους στόλο.

Εμείς αντί να φωνάζουμε στη λογική της πλειοψηφίας της διοίκησης έπρεπε αυτή την στιγμή να απαιτούμε να γίνουν τα ακτοπλοϊκά στην Ελλάδα.

Και αυτό δεν μπορεί να γίνει με γενικές εκκλήσεις στον ...πατριωτισμό των εφοπλιστών. Χρειάζονται συγκεκριμένα μέτρα από την Κυβέρνηση. Χρειάζεται δηλαδή η επιδότηση αυτών των κατασκευών και των μεγάλων μετασκευών, όπως κάνουν όλα τα σύγχρονα ναυπηγικά κράτη του κόσμου. Εδώ πρέπει να πούμε πως

είχε δει το φως της δημοσιότητας ένα σχέδιο του υπουργείου βιομηχανίας για μια συνολική επιδότηση ύψους 3 τρις δραχμών για να γίνουν τα καράβια στην χώρα μας. Σε αυτή την κατεύθυνση πρέπει να παλέψουμε, αν θέλουμε την ανάπτυξη της Ζώνης και όλης της ναυπηγικής βιομηχανίας.

2. Το ζήτημα του Μητρώου, είναι το δεύτερο βασικό ζήτημα που θα δώσει σημαντική ώθηση στην ανάπτυξη της Ζώνης. Όχι μόνο γιατί θα ξεκαθαρίσει τον κάθε τυχοδιώκτη, αλλά και γιατί θα ξεμπλοκάρει τις ευρωπαϊκές επιδοτήσεις στις επισκευές, πράγμα που θα μειώσει το κόστος προς όφελος της ανταγωνιστικότητάς μας.

Τέλος συνάδελφοι, είμαστε αποφασισμένοι να εφαρμόσουμε στην πράξη τις κατακτήσεις μας, όπως αυτές βρίσκονται κατοχυρωμένες μέσα στις συλλογικές μας συμβάσεις, χωρίς διακρίσεις απέναντι σε εργοδότες και σε εργάτες, να περιφρουρήσουμε το 35ωρο και τα συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα, απέναντι σε κάθε σχέδιο και σε κάθε απόπειρα καταπάτησής τους.

Συνάδελφοι,

Μια τέτοια φωτεινή προοπτική

δίνει η ενότητά μας στη Ζώνη!

Μια προοπτική αγώνα για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη, με όραμα να κάνουμε το Πέραμα την πρώτη βιομηχανία επισκευής καραβιών σε όλο τον κόσμο και τους εργάτες του να απολαμβάνουν τους κόπους τους με αξιοπρέπεια και άνεση.

Γιατί έτσι μας αξίζει!

Δεν μπορεί άλλο το περήφανο αυτό κομμάτι της εργατικής τάξης της χώρας μας να ζει στον σκοταδισμό και στην ανέχεια, να βλέπει να καταστρέφεται καθημερινά ο μόχθος του, να δέχεται εκβιασμούς κάθε είδους, να χρησιμοποιείται για τη διάλυση της Ζώνης.

Έχουμε την πείρα, τη γνώση, την αποφασιστικότητα και τον ενθουσιασμό για να οδηγήσουμε τον κλάδο μπροστά.

Ζητάμε από όλους τους συνάδελφους να στηρίξουν αυτή την προσπάθειά μας, να ενωθούν μαζί μας, για να φέρουμε τη μεγάλη αλλαγή στο Συνδικάτο!

Αυτό είναι σήμερα το ταξικό συμφέρον όλων των μεταλλεργατών!

Απρίλης 1998

ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΕΣ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΤΟΥ ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑ

Έχουμε ξαναγράψει πως η πάλη για τη διατήρηση και την ανάπτυξη των Ναυπηγείων, ήταν μια πάλη που δόθηκε ουσιαστικά ενάντια στην γραμμή και στην πραχτική του ψευτοΚΚΕ. Η ήττα της γραμμής "όχι στην ιδιωτικοποίηση" στα ναυπηγεία της Ελευσίνας και η ήττα της γραμμής "όχι στο 51-49%" - "όχι στο ιδιωτικό μάνατζμεντ" στα ναυπηγεία του Σκαρμαγκά, άνοιξε το δρόμο για την ανάπτυξη και την παραγωγική ανασυγκρότηση και των δύο οργανωμένων μεγάλων Ναυπηγείων. Ταυτόχρονα όμως έφερε και την απομόνωση των δυνάμεων του ψευτοΚΚΕ μέσα στους εργάτες. Το γεγονός αυτό στερεί από το κόμμα αυτό τη δυνατότητα να πραγματοποιεί τη συνηθισμένη προβοκατόρικη-σαμποταριστική του δουλειά μέσα και στα δύο εργοστάσια.

Όταν λοιπόν ο σοσιαλφασισμός έχασε αυτή τη δυνατότητα, προσπάθησε να χρησιμοποιήσει για αυτή τη δουλειά την κλίκα του, στο Συνδικά-

το Μετάλλου της Ζώνης που ακόμα το ελέγχει. Το γεγονός ότι μέσα στα ναυπηγεία εργάζονται συνεργεία της Ζώνης του δίνει το δικαίωμα να επεμβαίνει εσωτερικά με πρόσημα τα προβλήματα των εργατών της Ζώνης.

Όμως καμιά συνδικαλιστική παρέμβαση δεν μπορεί να γίνει σε κανένα ναυπηγείο, χωρίς τη συνεννόηση και τη συνεργασία με τα σωματεία των εργαζομένων σε αυτά.

Εδώ ακριβώς η σοσιαλφασιστική κλίκα του Συνδικάτου Μετάλλου με επικεφαλής τον Πουντίδη δημιουργεί το πρόβλημα. Γι' αυτήν το σωματείο του Σκαρμαγκά είναι ένα "πουλημένο" σωματείο με το οποίο δεν μπορεί να συζητάει το "ταξικό" Συνδικάτο του Μετάλλου.

Έτσι ο Πουντίδης "νομιμοποιείται" να κάνει τις "μπούκες" του μέσα στο Σκαρμαγκά, να σταματάει καράβια και να δημιουργεί προβλήματα στη λειτουργία του ναυπηγείου με το έτσι θέλω. Αυτό προσπάθησε να κάνει και την

προηγούμενη εβδομάδα, εκμεταλλευόμενος μερικά υπαρκτά προβλήματα στην ασφάλεια των εργασιών σ' ένα πλοίο, με στόχο να εμποδίσει την έγκαιρη επισκευή του και να χτυπήσει την αξιοπιστία του Ναυπηγείου. Και αυτό τη στιγμή που από την παράδοση αυτού του πλοίου μέσα στους συγκεκριμένους χρόνους, εξαρτιόταν σε μεγάλο βαθμό η επισκευή άλλων δύο πλοίων της ίδιας εταιρείας.

Έχουμε δηλαδή να κάνουμε με μια συγκεκριμένη προβοκάτσια, στην οποία απάντησε με αποτελεσματικό τρόπο το Σωματείο των εργαζομένων του Σκαρμαγκά περιφρουρώντας τα συμφέροντα των εργαζομένων όχι μόνο στο ναυπηγείο, αλλά και της Ζώνης.

Δημοσιεύουμε παρακάτω την Ανακοίνωση του Σωματείου ΤΡΙΑΙΝΑ των εργαζομένων του Σκαρμαγκά που μοιράστηκε στους εργάτες του Ναυπηγείου, αλλά και στους 500 περίπου εργάτες της Ζώνης που αυτή την περίοδο δου-

συνέχεια στη σελ. 12

ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΕΣ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΤΟΥ ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑ

συνέχεια από τη σελ. 11

λεύουν στον Σκαρμαμαγκά.

«Συναδέλφισσες-οι,

Αυτή η ανακοίνωση δεν αφορά μόνο τους εργαζόμενους του Ναυπηγείου αλλά απευθύνεται και στους συναδέλφους εργαζόμενους της Ζώνης που εργάζονται μέσα στα Ναυπηγεία.

Μετά από μια κρίσιμη μεταβατική περίοδο γεμάτη δυσκολίες και παγίδες το Ναυπηγείο σήμερα έχει μπει σε μια τροχιά ανόδου και μάλιστα μετά την έγκριση του επενδυτικού προγράμματος και την έναρξή του, υπάρχουν όλες εκείνες οι προϋποθέσεις για να εκσυγχρονιστεί και να διεκδικήσει το κομμάτι της πίτας που του ανήκει στη Ναυπηγική Βιομηχανία.

Με την πορεία όμως του Ναυπηγείου δεν έχουν συμφέρον μόνο οι εργαζόμενοι σε αυτό αλλά και τα μαγαζιά του Πειραιά και οι άνεργοι της Ζώνης.

Σήμερα στα Ναυπηγεία Σκα-

ραμαγκά απασχολείται ή βρίσκουν δουλειά ένας μεγάλος αριθμός συναδέλφων από τη Ζώνη του Περάματος.

Η απασχόληση στα Ναυπηγεία είναι 100% και οι επισκευές βρίσκονται σε καλό επίπεδο.

Αυτό σημαίνει πρακτικά ΟΤΙ ΟΤΑΝ ΤΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑ ΕΧΟΥΝ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΤΕ ΕΧΕΙ ΔΟΥΛΕΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΥΤΕΡΗ ΖΩΝΗ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ.

Εμείς σαν πλειοψηφία του Σωματείου έτσι καταλαβαίνουμε τη στήριξη των ανέργων της Ζώνης.

Και τα λέμε αυτά γιατί :

Τις τελευταίες ημέρες αντιμετωπίσαμε ένα γεγονός που είναι έξω από κάθε συνδικαλιστική πρακτική και λογική. Μέχρι και σήμερα Μ. Τετάρτη είχαμε πρόκληση και για ότι συμβεί, ΕΝΑΣ θα είναι ο υπεύθυνος, ο Πουντίδης.

Ο πρόεδρος του Συνδικάτου Μετάλλου συν. Πουντίδης με ωμό προκλητικό τρόπο, χρησιμοποιώντας και το ψέμα

στην πύλη του Ναυπηγείου (Δήθεν ότι έρχεται στην ΤΡΙΑΙΝΑ) συμπεριφέρεται σάμπως το Ναυπηγείο Σκαρμαμαγκά είναι μαγαζί του ή στη χειρότερη περίπτωση χώρος άσκησης των συνδικαλιστικών και ταξικών συμφερόντων της εργατικής τάξης “.

Έτσι λοιπόν δύο φορές το Λιμεναρχείο αναγκάστηκε να τον βγάλει έξω από τα Ναυπηγεία. Υπάρχουν πολλοί τρόποι όμως να γίνει ένας πρόεδρος πρόσωπο της ημέρας και ταυτόχρονα “ ΗΡΩΑΣ”.

Επειδή καταλαβαίνουμε πολύ περισσότερα από όσα νομίζει ο συν. Πουντίδης λέμε αυτά τα λίγα:

- Επειδή δεν μπορεί να χαιρέσει συνάδελφε ή να είσαι ευχαριστημένος που το Ναυπηγείο Σκαρμαμαγκά έχει δουλειά και έχει καλή πορεία

- Επειδή δεν μπορεί να χαιρέσει ή να είσαι ευχαριστημένος που πάρα πολλοί συνάδελφοι σου της Ζώνης βρίσκουν δουλειά στο Ναυπηγείο

- Επειδή είσαι εσύ που καταγγέλεις ΟΛΟΥΣ ΟΣΟΥΣ συμφώνησαν και ενέκριναν στο Ναυπηγείο το μεγάλο επενδυτικό πρόγραμμα

- Επειδή λοιπόν η κυρίαρχη αντίληψή σου και πρακτική είναι η δημιουργία στρατιών ανέργων

Λέμε λοιπόν:

- Εμείς θα προστατεύσουμε τα συμφέροντα του δικού μας χώρου και των εργαζομένων του Ναυπηγείου

- Θα στηρίζουμε τους συναδέλφους ανέργους της Ζώνης

- Αν ΕΣΥ ΘΕΛΕΙΣ πραγματικά να έχεις ο άνεργος ψωμί

- Αν ΘΕΛΕΙΣ πραγματικά να ασχοληθείς με τα Μέτρα Υγιεινής και Ασφάλειας, τότε ένας είναι ο ΔΡΟΜΟΣ

Η ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΗ ΚΑΙ Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ΤΗΣ ΤΡΙΑΙΝΑΣ (ΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ ΤΗ ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΕΙΧΑΤΕ). ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΕ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ ΧΩΡΙΣ ΔΙΕΞΟΔΟ.

ΑΦΟΥ ΛΟΙΠΟΝ !!!

- ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΡΚΕΤΟ ΠΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ ΣΤΗ ΖΩΝΗ ΓΙΑ ΑΣΚΗΣΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ... ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ, ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΕ ΚΑΙ ΣΕ ΜΑΣ ΛΙΓΟ ΝΑ ΑΣΧΟΛΗΘΟΥΜΕ ΜΕ ΤΟΝ ΧΩΡΟ ΜΑΣ. ΕΧΟΥΜΕ ΧΟΡΤΑΣΕΙ ΑΠΟ ΣΩΤΗΡΕΣ ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ ΑΛΑΝΘΑΣΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΥΣ.

Εμείς είμαστε ανοιχτοί στην συνεννόηση προκειμένου να

αντιμετωπιστούν τα προβλήματα στους χώρους δουλειάς, αλλά και αυτά που σχετίζονται με την παραγωγική ανασυγκρότηση του κλάδου και την αντιμετώπιση της ΑΝΕΡΓΙΑΣ.

“ ΧΩΡΙΣ ΟΜΩΣ ΛΟΓΙΚΕΣ ΤΣΑΜΠΟΥΚΑ ΚΑΙ ΕΚΒΙΑΣΜΩΝ “

Τελειώνοντας θα θέλαμε να απευθυνθούμε στους εργολάβους για τελευταία φορά.

Το Σωματείο ΤΡΙΑΙΝΑ ΔΕΝ ΕΚΧΩΡΕΙ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΟΥΤΕ ΠΑΡΑΧΩΡΕΙ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΕΙ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΟ ΝΑΥΠΗΓΕΙΟ.

- Η αλόγιστη και ασύδοτη συμπεριφορά σας στην παραγωγή δεν θα μεταφέρει σε καμία περίπτωση την νοοτροπία και τη λογική της Ζώνης.

- Το Ναυπηγείο Σκαρμαμαγκά είναι οργανωμένη μονά-

δα και ΟΧΙ προέκταση της Ζώνης.

Για τελευταία φορά λοιπόν σας λέμε :

- Αν δεν μπορείτε να συνεργαστείτε και να σέβεστε τους συναδέλφους της Πυρασφάλειας του Ναυπηγείου ΚΑΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

- Αν δεν μπορείτε να τηρήσετε τα μέτρα ασφάλειας που έχει το Ναυπηγείο τότε δεν ΥΠΑΡΧΕΙ άλλος δρόμος, η ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ.

- Αν τέλος οι Τεχνικοί ασφάλειας, η Πυρασφάλεια και η Επιτροπή Υγιεινής και Ασφάλειας του Ναυπηγείου διαπιστώσουν-εκτιμήσουν ότι δεν τηρούνται τα μέτρα Ασφάλειας, τότε με δικιά μας ευθύνη θα σταματάει επί τόπου η δουλειά.

- Στο Ναυπηγείο θα εργάζονται αυτοί που αποδέχονται τους όρους λειτουργίας μιας οργανωμένης μονάδας και ΟΧΙ άλλοι...»

ΜΕΡΕΣ ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ"

“Μέρες Νιάρχου στο Σκαρμαμαγκά” τιτλοφορεί ένα άρθρο του ο Ριζοσπάστης στις 24 του Απρίλη, προσπαθώντας να κάνει το μαύρο άσπρο σχετικά με τη δράση των τραμπούκων του στα ναυπηγεία, όπως γράφουμε στο άρθρο μας για αυτό το ζήτημα.

Εδώ μόνο θέλουμε να αναφέρουμε ένα χαρακτηριστικό δείγμα του ψέματος και της απάτης που χρησιμοποιούν για να αντιστρέψουν την πραγματικότητα.

Γράφουν λοιπόν:

“Την ολόπλευρη στήριξη της σε αυτήν την προκλητικά αντισυνδικαλιστική ενέργεια της εταιρείας δίνει η πλειοψηφία του Σωματείου Εργαζομένων στο Ναυπηγείο Σκαρμαμαγκά η ΤΡΙΑΙΝΑ, η οποία με ανακοίνωσή της απειλεί τη δράση των συνδικαλιστών και γενικότερα των εργαζομένων της Ζώνης. Αντί να καταδικάσει την απαγόρευση εισόδου σε συνδικαλιστές, σε ανακοίνωσή της αναφέρει χαρακτηριστικά: “αν δεν μπορείτε (σ.σ. οι συνδικαλιστές) να τηρήσετε τα μέτρα ασφάλειας που έχει το ναυπηγείο, τότε δεν υπάρχει άλλος δρόμος, η απομάκρυνση. Επιπλέον, αναφέρεται στην απαράδεκτη ανακοίνωση της ΤΡΙΑΙΝΑΣ ότι “στο ναυπηγείο θα εργάζονται αυτοί που αποδέχονται τους όρους λειτουργίας μιας οργανωμένης μονάδας και ΟΧΙ άλλοι”.

Αξίζει να αντιπαραθέσει κανείς τα παραπάνω αποσπάσματα του Ριζοσπάστη με την ανακοίνωση του Σωματείου του Σκαρμαμαγκά, την οποία δημοσιεύουμε ολόκληρη, για να διαπιστώσει το μέγεθος του ψέματος και της απάτης.

Τα συγκεκριμένα αυτά αποσπάσματα δεν αναφέρονται στους “συνδικαλιστές”, όπως μας ...πληροφορεί το σ. σ. του Ριζοσπάστη. Αυτά έχουν να κάνουν με τους εργολάβους του Περάματος και στοχεύουν στην υπεράσπιση της ασφάλειας των εργαζομένων της Ζώνης, στα Ναυπηγεία, μέτρα που ήδη άρχισαν να εφαρμόζονται με επιτυχία.

Τώρα όσον αφορά την ενέργεια της διοίκησης του ναυπηγείου που αναφέρει ο Ριζοσπάστης για εξώδικο στον Πουντίδη, πιστεύουμε πως αποτελεί μια λανθασμένη κίνηση, η οποία δεν κάνει τίποτα άλλο από το να δίνει το δικαίωμα στον πράγματι απεχθή τραμπούκο Πουντίδη και το σοσιαλφασισμό να δημαγωγεί και μέσα από τις στήλες του ψευτο-Ριζοσπάστη να διαμορφώνει, όσο του είναι δυνατόν, κοινή γνώμη.

ΠΕΠΟΝΗΣ : ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΝΟΣ ΑΣΤΟΥ

Οι ψευτοαριστεροί στις μέρες μας αποδίδουν την εξαθλίωση και την ευθύνη της οικονομικής κρίσης που περνάει η χώρα στη δήθεν υποταγή του Σημίτη στις ντιρεκτίβες της ΕΟΚ, στη σύγκλιση, στα κριτήρια του Μάαστριχτ κοκ.

Ωστόσο η αλήθεια είναι εντελώς διαφορετική. Εμείς έχουμε επανειλημμένα υποστηρίξει πως την αποκλειστική ευθύνη την έχει το οικονομικό σαμποτάζ που διενεργεί συστηματικά ο σοσιαλφασισμός και η συνεχιζόμενη (και εν πολλοίς κατευθυνόμενη από τους ίδιους παράγοντες) ένταση στις σχέσεις μας με την Τουρκία, επομένως και οι υπέρογκοι εξοπλισμοί, τους οποίους σοσιαλφασίστες, σοβινιστές και “εκσυγχρονιστές” εν χορώ παρυσιάζουν ως αναπόφευκτους για την άμυνα της χώρας.

Νομίζουμε πως έχει ιδιαίτερη βαρύτητα η αναγνώριση του τελευταίου παράγοντα ως του κύριου παράγοντα της οικτρής οικονομικής κατάστασης της χώρας όχι από την ΟΑΚΚΕ, αλλά από έναν κλασικό εκπρόσωπο της εσωτερικής αντιπολίτευσης στο ΠΑΣΟΚ, του Πεπονί. Αυτός λοιπόν αποκαλύπτει την παραπάνω αλήθεια σε άρθρο του στο Βήμα (22-3) τα εξής: «Δημόσιο χρέος και ελλείμματα: Επιβάλλεται να επιδιώξουμε με επιμονή την αναγνώριση από τους εταίρους μας της κύριας αιτίας του δημοσιονομικού μας ελλείμματος. Είναι οι στρατιωτικές δαπάνες. Ο περιορισμός τους όμως δεν εξαρτάται από εμάς (...). Το αυξημένο, σε σχέση με τα άλλα μέλη της ΕΕ, ποσοστό στρατιωτικών δαπανών επί του ΑΕΠ είναι πολιτικό και οικονομικό δεδομένο που δικαιολογεί ειδικές ανοχές για την εισοδο της Ελλάδας στην ΟΝΕ» (οι υπογραμμίσεις δικές του).

Κι αυτός, βέβαια, όπως και οι ψευτοαριστεροί, ρίχνει τις ευθύνες στην ΕΕ. Όχι όμως για τον ίδιο λόγο, αλλά γιατί «αποφεύγει να καταστήσει σαφές ότι τα σύνορα του εθνικού χώρου κάθε μέλους της είναι και σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Αυτό που έχει σημασία είναι ότι αναγνωρίζει τον καίριο ρόλο των υπέρογκων στρατιωτικών δαπανών στην οξύτατη οικονομική κρίση.

Ας αναλογιστούμε πως οι νέες στρατιωτικές δαπάνες που ανακοινώθηκαν πρόσφατα θα κοστίσουν στον καθένα μας, με βάση τους υπολογισμούς των αστικών εφημερίδων, 4,4 εκατομμύρια! Όσα δηλαδή βγάζει μία οικογένεια μέσω εισοδήματος μέσα σ' ένα χρόνο...

Ο ΝΕΟΝΑΖΙΣΜΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Συνέντευξη του Μπ. Βάγκνερ

Τον Αύγουστο του 1964, ο πρόεδρος Μάο Τσε Τουνγκ δήλωνε: “*Η άνοδος του ρεβιζιονισμού στην εξουσία είναι άνοδος της αστικής τάξης στην εξουσία. Η σημερινή Σοβιετική Ένωση βρίσκεται κάτω απ’ τη δικτατορία της μεγαλοαστικής τάξης, μια δικτατορία γερμανικού φασιστικού τύπου, μια δικτατορία χιτλερικού τύπου*”.

Αυτή η διαπίστωση επαληθεύτηκε μέσα από την ιστορική πείρα και ισχύει αλάνθαστα μέχρι σήμερα. Ακόμα, μας επιτρέπει να αναλύσουμε σωστά και να εξηγήσουμε βαθιά τα νέα φαινόμενα και γεγονότα. Τη νέα, δηλαδή, ιστορική εκδοχή του ναζισμού που ακούει στο όνομα εθνικοκομμουνισμός ή αλλιώς φαιοκόκκινη πανούκλα και έχει σαν κέντρο του την Ανατολή, πιο συγκεκριμένα τη Ρωσία. Αυτή η κίνηση της ρώσικης μεγαλοαστικής τάξης και των συνοδοιπόρων της μετά το 1989 ήταν αναγκαία για να μπορέσει να ενώσει πίσω της τα παλιά αντιδραστικά ιδεολογικά και πολιτικά ρεύματα και να διαμορφώσει το πιο πλατύ αντιδυτικό μέτωπο στο δρόμο για την παγκόσμια ηγεμονία της. Έπρεπε, όμως, ν’ αλλάξει και την κατακόκκινη μορφή της, να μεταμορφωθεί και παράλληλα να καθυστερήσει τον αντίπαλό της, ΗΠΑ και Ευρώπη. Αυτό και έκανε. Ωστόσο, η γέννηση του φαιοκόκκινου τέρατος και η ανοιχτή δράση του δεν μπορούσε να περάσει απαρατήρητη.

Ας ριζώσουμε μια ματιά στην μορφή αυτού του τέρατος. Η *Ελευθεροτυπία*, στις 2 Απρίλη δημοσίευσε μια συνέντευξη του Μπερντ Βάγκνερ. Ο Μ. Βάγκνερ είναι ένας εγκληματολόγος που γεννήθηκε και μεγάλωσε στην πρώην Ανατολική Γερμανία. Θεωρείται ο υπ’ αριθμόν ένα ειδικός σε θέματα ακροδεξιάς και νεοναζιστικής βίας στην πατρίδα του. Είναι επικεφαλής στο κέντρο Δημοκρατικής Κουλτούρας στο Βερολίνο που μελετά από κοντά το φαινόμενο του νεοναζισμού στη νεολαία. Μετά από χρόνια έρευνας, ο Μ. Βάγκνερ δημοσίευσε πριν λίγο καιρό μια έρευνα που αφορά τους νεοναζί στην Ανατολική Γερμανία όπου βρίσκονται τα προπύργια τους. Τα πορίσματα ήταν άκρως αποκαλυπτικά: “*Ένας στους τρεις νεολαίους στην περιοχή αυτή της Γερμανίας είναι ακροδεξιός*”. Η έρευνα έγινε πρωτοσέλιδο σε εφημερίδες της Γερμανίας, αλλά και ολόκληρης της Ευρώπης. Χαρακτηριστικό ήταν το πρωτοσέλιδο της αγγλικής εφημερίδας *Γκάρντιαν* με τον ομώνυμο τίτλο. Στη χώρα μας κάτι τέ-

τοιο απλά δεν έγινε.

Ο Βάγκνερ στη συνέντευξη που έδωσε στην *Ελευθεροτυπία* ταυτίζει τους όρους “*ακροδεξιός*” και “*νεοναζί*”, γι’ αυτό και χρησιμοποιεί τότε τον ένα ή τον άλλο χαρακτηρισμό, αλλά είναι ξεκάθαρο ότι μιλάει για νεοναζισμό.

Δημοσιεύουμε παρακάτω ολόκληρη τη συνέντευξη γιατί θεωρούμε ότι κάθε σημείο της βοηθάει στην κατανόηση του φαινομένου της γέννησης του πιο μαύρου αντιδραστικού ρεύματος μέσα από ένα “κόκκινο” υπόβαθρο.

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Ερ: Στην έρευνα σας υποστηρίζετε ότι ένας στους τρεις νεολαίους της πρώην Ανατολικής Γερμανίας είναι ακροδεξιός. Είναι ένα γενικό νούμερο;

Απ: “*Δεν υπάρχει παντού ομοιομορφία. Το ένα στους τρεις είναι γενικό. Υπάρχουν περιοχές που το 80% της νεολαίας έχει ακροδεξιές τάσεις και υπάρχουν περιοχές που είναι το 20%. Κοντά στους αληθινά ακροδεξιούς υπάρχουν πάντα και εκείνοι που κάνουν τους ακροδεξιούς, γιατί αυτή είναι η μόδα στην Ανατολική Γερμανία. Τα ρούχα, το κούρεμα, η συμπεριφορά, η βία συμπεριφορά. Είναι μια μόδα που βρήκε εύφορο έδαφος σε αυτή τη χώρα και αναπτύσσεται συνεχώς. Αρχικά ήταν ένα υπόγειο κίνημα, τώρα έχει γίνει το κυρίαρχο κίνημα. Μέρος της καθημερινότητας*”.

Ερ: Εξηγήστε μας γιατί το νεοναζιστικό κίνημα βρίσκεται εύφορο έδαφος μόνο στην Ανατολική Γερμανία και όχι στη Δυτική. Ποιες είναι οι διαφορές;

Απ: Η διαφορά είναι ότι η ζωή των ανθρώπων στην Ανατολική Γερμανία επηρεάστηκε για πολλά χρόνια από ένα πανίσχυρο κράτος-έθνος. Σταλινικό παρελθόν εννοούν όλοι οι φιλελεύθεροι το σοσιαλφασιστικό παρελθόν της μπρεζνιεφικής εποχής. Δεν είναι τυχαίο ότι ο νεοναζισμός ξεκίνησε στην Ανατολική Γερμανία μετά το 1970 όπως παραδέχεται ο ίδιος ο Βάγκνερ. Ανάλογα φαινόμενα συναντούμε σε όλες τις χώρες του πρώην Ανατολικού μπλοκ. Από τις εθνικιστικές σφαγές στην πρώην Γιουγκοσλαβία, έως την εκδίωξη των Ρώμα από τη Σλοβακία, τους Πολωνούς σκίτζεντ και τους Ρώσους φασίστες του Ζιρινόφσκι. Η Ανατολική Γερμανία ήταν ένα κράτος που προπαγάνδιζε αξίες όπως η εξουσία, η τάξη, η ασφάλεια. Αξίες που εκτιμούν βαθιά οι νεοναζί, για αυτό

και δεν απορρίπτουν το σταλινικό παρελθόν. Ακόμη στην πρώην ανατολική Γερμανία, έλειπε η εμπειρία συμβίωσης με αλλοδαπούς. Αντίθετα, στη Δυτική Γερμανία η εμπειρία αυτή υπάρχει εδώ και δύο δεκαετίες. Ήρθε και η εποχή της πτώσης του Τείχους και πολλοί πίστευαν βαθιά ότι η ζωή τους θα άλλαζε δραματικά προς το καλύτερο. Όμως οι εξελίξεις τους απογοήτευσαν. Κυρίως οι νέοι μπερδεύτηκαν πιο πολύ απ’ όλους. Έτσι ήρθε η ακροδεξιά να τους δώσει νέες “*αξίες, οράματα, πιστεύω, στόχους και σκοπούς*”. Κάτι που δεν έγινε από τα μεγάλα πολιτικά κόμματα”.

Αντιφασισμός στα λόγια

Ερ: Μα πολλοί θα αναρωτηθούν. Αυτοί οι άνθρωποι προέρχονται από ένα σύστημα όπου το κύριο μάθημα στα σχολεία ήταν οι αρχές του μαρξισμού. Δεν έμεινε τίποτα από αυτά;

Η “ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ” ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΕΙ

Η συνέντευξη του Βάγκνερ (την οποία δημοσιεύουμε) τσακίζει όλους τους μύθους για τον “*υπαρκτό σοσιαλισμό*” και αποκαλύπτει ότι ο ναζισμός βρίσκεται στην Ανατολή. Η πρώην Ανατολική Γερμανία ήταν το πιο πιστό τσιράκι της πρώην ΕΣΣΔ και αποτελούσε έναν μικρό υποϊμπεριαλιστικό πόλο στην υπηρεσία της.

Η ένωση ναζισμού και ψευτοκομμουνισμού (εθνικοκομμουνισμός) που σχεδιάστηκε στα εργαστήρια του Κρεμλίνου βρήκε τη ζωντανή εφαρμογή του στο έδαφος της πρώην Ανατολικής Γερμανίας. Ο ανύπαρκτος σοσιαλισμός κατεδαφίστηκε αλλά το πτώμα του βρόμιζε ολόκληρη την κοινωνία. Μέσα σ’ αυτή τη βρωμιά ανθίζει σταδιακά το πρώην ψευτοκομμουνιστικό κόμμα που μεταμορφώθηκε σε κόμμα του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού. Τα προηγούμενα στελέχη του έχουν γίνει δραστήριοι ηγέτες του νεοναζιστικού κινήματος δουλεύοντας στην ίδια αντιδυτική κατεύθυνση.

Αυτό το έκτρωμα γεννήθηκε σαν η κινητήρια δύναμη του πολέμου ενάντια σε Ευρώπη και ΗΠΑ για την παγκόσμια ηγεμονία της Ρωσίας. Ένας τέτοιος πόλεμος δεν μπορούσε να γίνει στο όνομα του μαρξισμού, στο όνομα της ισότητας των λαών. Ήταν αδύνατο να συγκινήσει τις μάζες, να μιλήσει την κοινωνία στο μιλιταρισμό. Ο ναζισμός παρέχει αυτές τις ιδέες της ανωτερότητας του έθνους, της φυλής, την δήθεν

Απ: “*Είναι σωστό ότι η Ανατολική Γερμανία ήταν ένα κράτος αντιφασιστικό. Μόνο που ο αντιφασισμός έμεινε στα λόγια. Περιοριζόταν σε λόγους επετειακούς και επισκέψεις σε μουσεία. Η πραγματικότητα στην κοινωνία και στο κράτος ήταν τελείως διαφορετική. Η νεολαία σε αρκετές περιπτώσεις ως αντίδραση στην καθημερινότητα που ζούσε, πίστευε πολλές φορές ανοιχτά, ότι τελικά το καθεστώς Χίτλερ ίσως ήταν καλύτερο. Το κίνημα των νεοναζί σκίχνεντ ξεκίνησε, άλλωστε, μέσα στην Ανατολική Γερμανία. Από τη δεκαετία του ’70 άρχισε να διαμορφώνεται κυρίως στο Ανατολικό Βερολίνο. Τη δεκαετία του ’80 έγινε ισχυρό κίνημα υποκοουλτούρας, ενώ μετά την πτώση του Τείχους γνώρισε τη μεγάλη έκρηξη ως καθαρό πολιτικό κίνημα, με πολύ βίαια συμπεριφορά. Πολλοί νεοναζί έγιναν και στελέχη του κρατικού μηχανισμού της Ανατο-*

λικής Γερμανίας, προσχωρώντας κυρίως στην αστυνομία και την κρατική ασφάλεια Στάζι. Έτσι κατάφεραν να ελέγχουν μικρό μέρος του καθεστώτος εκ των έσω. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα πολλών στελεχών της κομμουνιστικής νεολαίας, που μετά την πτώση του Τείχους εξελίχθηκαν σε ηγετικά στελέχη των νεοναζί. Άλλωστε, οι ακροδεξιοί σέβονται και εκτιμούν ακόμη την κομμουνιστική νεολαία, τις αρχές της και την οργάνωσή της. Στοιχεία του σταλινιστικού συστήματος τα μετέφεραν και τα προσάρτησαν στη σημερινή ιδεολογία τους. Οι ακροδεξιοί της Δυτικής Γερμανίας ήταν κυρίως κάποιοι ιδεολόγοι της παλαιάς σχολής, που κανείς δεν τους έδινε σημασία. Εδώ όμως έχουμε μια τελείως διαφορετική εξέλιξη, που επιδεινώνει η μαζική ανεργία και τα κοινωνικά προβλήματα”.

συνέχεια στη σελ. 14

παγκόσμια συνωμοσία ενάντια στη Ρωσία. Ο ψευτοκομμουνισμός από την άλλη δίνει το κοινωνικό περιεχόμενο, τον αντικαπιταλισμό σε λαϊκή γλώσσα. Το κεφάλαιο γίνεται κατανοητό και μισητό στο πρόσωπο του Εβραίου, του απόλυτου κακού. Ο εθνικοκομμουνισμός βγήκε μέσα από την προδοσία και τον βιασμό του κομμουνισμού, όπως ακριβώς ο εθνικοσοσιαλισμός του Χίτλερ πάτησε στην προδοσία της σοσιαλιστικής Β’ Διεθνούς (τα επαναστατικά κόμματα τότε ονομάζονταν σοσιαλδημοκρατικά).

Με οξυδέρκεια οι ναζιστές είδαν ότι το ιστορικό κέντρο του χιτλερισμού μετατοπίζεται στην Ανατολή, δηλ. στη Ρωσία, και προανατολίστηκαν με ακρίβεια. Αυτή την επιβεβαίωση τη βλέπουμε σ’ ένα βιβλιαράκι που έκδωσε η “*Χρυσή Αυγή*” σε άγνωστο χρόνο (υπολογίζουμε ότι είναι ανάμεσα στα 1985-1990) με τίτλο “*Ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ*”, και συγγραφέα τον ROVL RUS KNUDSEN. Την εισαγωγή κάνει ο έλληνας ναζιστής Χρήστος Αλεξάνδρου. Δημοσιεύουμε παρακάτω ένα μεγάλο απόσπασμα που αποδεικνύει την κοινή πολιτική βάση ναζί και ψευτοκομμουνιστών:

«*Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε στους εχθρούς μας να αποφασίζουν ποια είναι η Εθνικοσοσιαλιστική άποψη και ποια όχι, και σίγουρα δεν μπορούμε να αφήσουμε όλους τους “καλούς σκοπούς”*

στοιχώντας, μόνο και μόνο για να ευχαριστήσουμε ανθρώπους που έχουν έτσι κι αλλιώς αποδειχθεί τελείως άχρηστοι σε μας. Αυτό το κάνουν ήδη εδώ και πολύ καιρό -και αυτός είναι ένας άλλος λόγος που οι Μαρξιστές είχαν τόση επιτυχία και μπόρεσαν να κυριαρχήσουν σε τεράστια τμήματα της πολιτικής και διανοητικής μας ζωής, ενώ οι Εθνικοσοσιαλιστές αισθάνονται υποχρεωμένοι να λένε “*ναι*” στο ΝΑΤΟ, στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, στην ατομική βόμβα, στον Καπιταλισμό, στην απεριόριστη “*ελεύθερη επιχείρηση*” κ.λπ. Καιρός είναι να αλλάξει αυτό! Ας μη συνεχίζουμε να κάνουμε αυτό που ο κόσμος περιμένει από εμάς. Ας κάνουμε αυτά που ο Εθνικοσοσιαλισμός μας διδάσκει να κάνουμε -όχι ότι ο κόσμος νομίζει ότι μας διδάσκει.

Σχετικά με τα παραπάνω, η λυπηρή αλήθεια είναι ότι πολλοί Εθνικοσοσιαλιστές στη σκέψη τους, έχουν πέσει θύματα της χειρότερης μορφής δεξιάς αντικομμουνιστικής προπαγάνδας. Το πιο σίγουρο είναι ότι η σοβαρότερη απειλή εναντίον του Ανθρώπου δεν προέρχεται από τη Μόσχα, το Πεκίνο ή την Αβάνα. Με κανένα τρόπο δεν μπορεί κάποιος να κατηγορήσει τους Κομμουνιστές για την αξιοθρήνητη κατάσταση του σημερινού κόσμου -για τα ναρκωτικά, το έγκλημα, την πορνογραφία, τους πυρηνικούς εξοπλι-

συνέχεια στη σελ. 14

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ Γ. ΝΑΚΡΑΤΖΑ ΣΕ ΕΝΑ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗ ΣΤΟ "ΒΗΜΑ"

Πήραμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή που μας έστειλε ο δημοκράτης αντιεθνικιστής συγγραφέας Γ. Νακρατζάς. Η επιστολή αυτή στάλθηκε στην εφημερίδα Βήμα σαν απάντηση σ' ένα άρθρο του Παπαθεμελή, αλλά δυστυχώς δεν δημοσιεύτηκε.

« Με την επιστολή αυτή θα επιθυμούσα να σχολιάσω το άρθρο του κυρίου Παπαθεμελή "Η Τουρκία, εμείς και οι ψευδαισθήσεις μας", δημοσιευθέν στην εφημερίδα σας στις 30 Νοεμβρίου 1997. Ο κύριος Παπαθεμελής αναφέρει στο άρθρο του μεταξύ άλλων και τα εξής "Εις πείσμα της κτηνώδους πραγματικότητας στα ελληνοτουρκικά, που οφείλεται στην εγγενή επεκτατικότητα της Αγκυρας και στην εγγενή ανεκτικότητα της Ελλάδος..."».

Εστιάζοντας την δημόσια αυτή συζήτηση αποκλειστικά και μόνο στο πρόβλημα του Αιγαίου, μείζον πρόβλημα των σχέσεων Ελλάδος και Τουρκίας, αισθάνομαι υποχρεωμένος να παρατηρήσω ότι η έκφραση αυτή του συγγραφέα αντικατοπτρίζει το μέγεθος του ιδεολογικού εγκλωβισμού στον οποίον υπέπεσαν σταδιακά πλείστοι όσοι πολιτικοί κατά την τελευταία εικοσαετία, πιστεύοντας στα "απαραβίαστα κυριαρχικά δικαιώματα" της Ελλάδας σε ολόκληρο το Νότιο Αιγαίο.

Τα "δικαιώματα" αυτά εκπηγάζουν από την διεθνή συνθήκη της Γενεύης, μία συνθήκη που δεν προσυπέγραψαν ούτε η Τουρκία ούτε οι Ηνωμένες Πολιτείες. Θα ήταν βέβαια τελείως παράλογο να περιμένει κανείς από την Τουρκία να προσυπογράψει μία διεθνή συμφωνία με την οποία αποκόπτεται η κήρυξη στη Μεσόγειο θάλασσα.

Προσωπικά αμφιβάλλω ότι η "κτηνώδης πραγματικότητα στα ελληνοτουρκικά οφείλεται στην εγγενή επεκτατικότητα της Τουρκίας", όταν η Ελλάδα είναι η χώρα εκείνη που φιλοδοξεί να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα από 6 στα 12 μίλια. Στις 11 Ιανουαρίου 1980 ο τότε πρωθυπουργός της Ελλάδας Κωνσταντίνος Καραμανλής είπε στην Βουλή "Το Αιγαίο δεν είναι ελληνική μονο θάλασσα (ή λίμνη), το Αιγαίο έχει ελληνικά χωρικά ύδατα, έχει τουρκικά χωρικά ύδατα και έχει διεθνή ύδατα", (δημοσίευμα της εφημερίδας Μακεδονία στις 9 Μαΐου 1991).

Στη Μαδρίτη υπεγράφη από την Ελλάδα και την Τουρκία ένα διεθνές κείμενο στο οποίο αναφέρεται ότι θα γίνει σεβασμός του διεθνούς δικαίου αλλά και των ζωτικών συμφερόντων και των δυο

κρατών, πράγμα που "τυχαίως" παρασιωπεί ο συγγραφέας.

Στο άρθρο του ο κύριος Παπαθεμελής συνιστά στους αναγνώστες σας να διαβάσουν το βιβλίο του κυρίου Π. Κονδύλη με τον τίτλο "Θεωρία του πολέμου". Η σύμπτωση θέλοντας να ειρωνευτεί τον κύριο Παπαθεμελή συνέβαλε στο να δημοσιεύσει ο κύριος Κονδύλης στο ίδιο φύλο της εφημερίδας σας μία επιστολή διαμαρτυ-

ρία στην οποία αναφέρει τα εξής, "σήμερα ένας ελληνοτουρκικός πόλεμος θα οδηγούσε σε ελληνική συντριβή. Η γενίκευση ενός τοπικού επεισοδίου είναι ανόητη, αν είσαι ο πιο αδύνατος, όπως έτσι και, αλλιώς θα είναι πάντοτε η Ελλάδα έναντι της Τουρκίας".

Ρόττερνταμ Ολλανδίας 1-12-1997

Δρ. Γεώργιος Νακρατζάς
Ιατρός-Συγγραφέας».

Η "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΕΙ

συνέχεια από τη σελ. 13

σμούς, τη φυλετική συγχώνευση, τη ρύπανση κ.λπ. Αυτό που πρέπει να κατηγορούμε είναι το σημερινό κυβερνητικό σύστημα -όχι τους Κομμουνιστές, ούτε του Εβραίου! Πρέπει να κατανοήσουμε ότι αυτές οι πληγές έχουν δημιουργηθεί από τους δικούς μας διεφθαρμένους και ανήθικους πολιτικούς και χρηματιστές και ότι εμείς, οι Αριοι λαοί της υφής, αφήσαμε από μόνοι μας τα πράγματα να έρθουν τόσο άσχημα. Δεν είναι μία ξένη κυβέρνηση αλλά αυτό το σημερινό σύστημα η απειλή για την ύπαρξη του πλανήτη και χωρίς αυτό το σύστημα δεν θα υπήρχε σήμερα ούτε η Σοβιετική Ένωση ούτε κανένα άλλο Κομμουνιστικό κράτος. Ο Κομμουνισμός θα είχε αφανιστεί κατά τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο, αν η Δύση δεν είχε δώσει στη Σοβιετική Ένωση τα αναγκαία όπλα και την απαραίτητη τεχνολογία. Ακόμα και σήμερα, όλα τα Κομμουνιστικά κράτη θα διαλύονταν αμέσως αν δεν υποστηρίζουν συνέχεια από Δυτικές κυβερνήσεις και από τραπεζίτες, που κερδίζουν περιουσίες με το εμπόριο με αυτές τις χώρες -και με το δανεισμό χρημάτων σ' αυτές. Οι Κομμουνιστές σίγουρα το ξέρουν αυτό και έχουν πολλές ασχολίες με το να κρατούν την ανατολική Ευρώπη στη γραμμή τους και να εξασφαλίζουν το Κομμουνιστικό καθεστώς στο Αφγανιστάν για να αποτελέσουν σοβαρό κίνδυνο για τη Δύση. Το ενδιαφέρον είναι, ότι οι ίδιες πολυεθνικές επιχειρήσεις που αποκομίζουν τεράστια κέρδη από το εμπόριο με το Κομμουνιστικό μπλοκ, θησαυρίζουν και με την παραγωγή όπλων τα οποία οι πολιτικοί μας προσπαθούν να μας πείσουν ότι είναι αναγκαία για να υπερασπιστούμε τους εαυτούς μας από τους Κομμουνιστές -σαν να μπορούσες να υπερασπίσεις οτιδήποτε καταστρέφοντας κάθε ζωή σε έναν πυρηνικό πόλεμο. Αυτό είναι βέβαια τελείως γελοίο -αλλά είναι παρ' όλ' αυτά το πολιτικό και οικονομικό σύστημα που υπερασπίζεται με τόσο πάθος η δεξιά.

Ας μην υπάρχει καμιά αμφιβολία: Ο Κομμουνισμός θα ήταν βέβαια πολύ δυσάρεστο πράγμα, αλλά δεν θα σήμαινε και το τέλος του κόσμου. Η Χριστιανική φιλελεύθερη δημοκρατία όμως θα σήμαινε αυτό το τέλος! Υπάρχει πολύ περισσότερη φυλετική καθαρότητα στην Ανατολική Ευρώπη απ' οπουδήποτε στη Δύση -αλλά επειδή το όχι αποτελεσματικό οικονομικό σύστημα δεν προσελκύει τη μετανάστευση από τον Τρίτο Κόσμο σε μεγάλη κλίμακα, ακόμα, η φυλετική συνείδηση των Ρώσων, που είναι το κυρίαρχο έθνος στη Σοβιετική Ένωση, υπόσχεται μία οπωσδήποτε καλύτερη προσιτή επιβίωση της Αρείας Φυλής απ' ότι τα οράματα των φιλελεύθερων και συντηρητικών Αμερικανών πολιτικών. Είναι αλήθεια βέβαια ότι ο Κομμουνισμός δεν υποστηρίζει στη θεωρία ρατσιστικές αρχές -αλλά στον Κομμουνισμό θεωρία και πράξη είναι δύο πολύ διαφορετικά πράγματα. Αναμφίβολα, ο υλισμός που προσφέρεται από τη Δύση είναι πιο ελκυστικός βραχυπρόθεσμα, αλλά αυτή η ευχάριστη ζωή είναι πολύ πιθανό να μπορεί να δώσει τη θέση της σε έναν κατακλυσμό που θα μπορούσε πολύ εύκολα να αφανίσει κάθε ζωή στη γη. Όμως, με ένα γερό πολιτικό σύστημα στη Δύση, τα Κομμουνιστικά κράτη δεν θα μπορούσαν να υπάρξουν. Απλούστατα, δεν θα μπορούσαν να επιβιώσουν από μόνοι τους και οι πεινασμένοι πληθυσμοί τους θα εξεγειρόνταν. Το ίδιο πράγμα θα συνέβαινε και αν οι Κομμουνιστές καταλάμβαναν τη Δύση -το καθεστώς τους δεν θα κρατούσε για πολύ».

Συνέντευξη του Μπ. Βάγκνερ

συνέχεια από τη σελ. 13

Ερ: Ποιος είναι ο μέσος ακροδεξιός. Τι ακριβώς κάνει, που πιστεύει;

Απ: "Εδώ οι έρευνες έδειξαν και το εξής ενδιαφέρον. Ο μέσος ακροδεξιός είναι 15-22 ετών. Δεν είναι ακριβώς αυτό που πιστεύουμε. Δηλαδή άνεργος και από προβληματική οικογένεια. Το αντίθετο, το 43% των νεοναζί έχει δουλειά. Μάλιστα είναι κυρίως εργάτες και μαθητευόμενοι, ακολουθούν οι μαθητές. Είναι αυτό που ο μέσος πολίτης θα έλεγε "το καλό παιδί του χωριού". Δηλαδή, προσπαθεί πάντα να δείχνει σοβαρό, περιποποιημένο, να έχει καλές σχέσεις με την οικογένεια του, είναι πατριώτης, υπηρετεί τη θητεία του. Είναι δηλαδή αποδεκτός από τον κοινωνικό του κύκλο. Έχει γερμανικό αυτοκίνητο, με καλό στερεοφωνικό. Γερμανίδα ξανθιά φίλη και πάνω απ' όλα βάζει την πατρίδα, την οικογένεια και τους φίλους του. Εδώ έχουμε και το εξής φαινόμενο. Οι φίλοι του είναι και οι πολιτικοί του σύντροφοι. Δηλαδή με την κολλητή παρέα του μοιράζεται απόλυτα τις ίδιες ιδέες. Έτσι συχνά, δεν εντάσσεται σε κόμματα ή οργανώσεις ακόμη και ακροδεξιές. Η παρέα, οι σύντροφοί του αντικαθιστούν το κόμμα. Ιδεολογικά έχει τις εξής απλές θεωρίες: "Να τσακίσουμε τους αναρχικούς και τους αριστερούς, να διώξουμε τους ξένους. Μίσος για τους Τούρκους και Εβραίους". Ως επακόλουθα της παγκοσμιοποίησης, άρα και της υψηλής ανεργίας. Οι ακροδεξιοί μισούν το κράτος, την αστυνομία, το κεφάλαιο. Και προσοχή, δεν ονομάζουν τους εαυτούς τους νεοναζί, αλλά εθνικόφρονες. Και πραγματικά πρόκειται για κάτι καινούριο, που έχει κάποια στοιχεία από το ναζισμό. Δεν πρόκειται όμως για το ίδιο κίνημα. Ο Χίτλερ χρησιμοποιείται απλώς ως ποπ εικόνα. Το βασικό πιστεύω τους είναι η θεοποίηση της γερμανικής ράτσας και το μίσος για τους αλλοδαπούς. Ιδεολογικά και φιλοσοφικά δεν μπορούν να συζητήσουν βαθύτερα".

Ερ: Στη Γερμανία δεν υπάρχουν σήμερα μεγάλα ακροδεξιά κόμματα, όπως συμβαίνει στη Γαλλία ή στην Ιταλία. Πόσο όμως επικίνδυνο είναι για το μέλλον το ακροδεξιό κίνημα της ανατολικής Γερμανίας;

Απ: "Το πρόβλημα είναι ότι εδώ υπάρχει δημοκρατία μόνο στα κόμματα. Υπάρχουν τα τοπικά Κοινοβούλια, οι δήμοι, οι Κοινότητες, τα κόμματα. Όμως λείπει η δημοκρατική συνείδηση στην κοινωνία. Και αυτό είναι το πιο επικίνδυνο, αφού οι ακροδεξιοί προσπαθούν να περάσουν τις μεθόδους τους στην καθημερινή ζωή. Έτσι για παράδειγμα, στις παραμεθόριες περιοχές, κυρίως με την Πολωνία, οργανώνουν ομάδες πολιτών, που τα βράδια περιπολούν και προφυλάσσουν τα σπίτια, από διαρρήξεις λαθρομεταναστών. Πολλές φορές αντικαθιστούν την αστυνομία ή και με άλλες κινήσεις καταφέρνουν να γίνουν αποδεκτοί από ένα μεγάλο μέρος των πολιτών που αισθάνεται ανασφάλεια, κυρίως απέναντι στους αλλοδαπούς. Και όταν λείπει η δημοκρατική παιδεία, τότε τα πράγματα είναι ακόμη πιο επικίνδυνα. Σε τέτοιες περιοχές δημιουργούνται "μπαλόνια", που η έκρηξη τους ακολουθεί μετά από κάποια χρόνια. Ίσως σε δέκα με δεκαπέντε χρόνια, δούμε και στη Γερμανία ένα μεγάλο ακροδεξιό κόμμα. Αν συνεχισθούν και οι σημερινές οικονομικές συνθήκες. Στη Δυτική Γερμανία υπάρχουν και κάποια ταμπού που αφορούν τη δημοκρατία και τους ξένους. Εδώ δεν υπάρχουν τέτοια πράγματα. Πρέπει να καταλάβουμε ότι η δημοκρατία δεν είναι κάτι το δεδομένο, στην εποχή μας. Ίσως στο άμεσο μέλλον καταλάβουμε ότι η δημοκρατία μπορεί να κινδυνεύσει. Κάτι ανάλογο είδαμε στη Βοσνία. Ποιος πίστευε ότι στη σημερινή Ευρώπη μπορεί να ξεσπάσει ένας τέτοιος άγριος πόλεμος; Δημοκρατία δεν σημαίνει να κάνουμε εκλογές κάθε τέσσερα χρόνια".

Ερ: Πριν λίγες μέρες στο κρατίδιο του Βραδεμβούργου δημιουργήθηκε μια ειδική αστυνομική ομάδα κατά των νεοναζί. Τι μπορούν να πετύχουν τα αστυνομικά μέτρα και τι πιστεύετε εσείς ότι πρέπει να γίνει;

Απ: "Για τη συγκεκριμένη αστυνομική μονάδα πρέπει να περιμένουμε να δούμε το έργο της. Πρόκειται για θετική κίνηση, αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε το εξής: Οι ακροδεξιοί δρουν κυρίως σε μικρές κοινότητες και χωριά. Εκεί είναι όλοι γνωστοί μεταξύ τους. Ο αστυνομικός τους ξέρει όλους και όλοι ξέρουν τον αστυνομικό. Έτσι, όταν γίνει κάτι, ασ πούμε μια επίθεση κατά αλλοδαπού, αρχίζει να αναπτύσσεται μια λογική ανάλογη με εκείνη της Μαφίας στη Σικελία. Κανείς δεν είδε κάτι. Ακολουθεί ο νόμος της σιωπής. Όποιος τον σπάσει τιμωρείται. Και ο αστυνομικός ξέρει ότι εάν κάνει λάθος κινήσεις ίσως "την πληρώσουν" στην οικογένειά του. Έτσι πολλά συγκαλύπτονται. Πρωταρχικός στόχος μας θα πρέπει να είναι η εμφάνιση της δημοκρατικής παιδείας στα σχολεία και την κοινωνία. Πολιτικοί και οικονομικοί παράγοντες, τα κόμματα, οι δήμοι, οι κοινότητες πρέπει να αναπτύξουν ένα κοινωνικό δίκτυο, που θα αγγίζει πραγματικά τη νεολαία, θα μιλάει τη γλώσσα της και θα δει από πρώτο χέρι τα προβλήματα και τους φόβους της. Στο σχολείο, στον ελεύθερο χρόνο, στο σπίτι και τη γειτονιά. Το "δίκτυο για τη δημοκρατία" πρέπει να είναι παντού παρόν, πριν τους νεοναζί, γιατί φοβάμαι ότι ίσως είναι ήδη αργά".

Ερ: Και οι πολιτικοί στη Βόννη;

Απ: Εάν έχετε πάει στη Βόννη, θα έχετε διαπιστώσει ότι οι άνθρωποι εκεί και κατ' επέκταση οι πολιτικοί, ζουν σ' έναν άλλο πλανήτη. Όχι μόνο κάνουν πως δεν βλέπουν, αλλά πραγματικά βρίσκονται πολύ μακριά από την πραγματικότητα. Είναι δραματικό και απογοητευτικό...".

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΒΟΜΒΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία καταδικάζει τη βομβιστική επίθεση στο Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο.

Οι βομβιστές επικαλούνται τον παλαιστινιακό αγώνα. Η γενική τακτική του σύγχρονου αντισημιτισμού-ναζισμού είναι να μεταφέρει στην εβραϊκή κοινότητα άλλων χωρών και στους Εβραίους γενικά το βάρος μιας διαμάχης στην οποία έχει εμπλακεί το ισραηλιτικό κράτος και η ηγεσία του.

Το μεγάλο πρόβλημα βρίσκεται στην κάλυψη που δίνει ο επίσημος πολιτικός κόσμος της χώρας μας στο αναπτυσσόμενο αντισημιτικό νεοναζιστικό ρεύμα.

17N: Ο ΝΑΖΙΣΤΙΚΟΣ ΤΗΣ ΧΑΡΑΧΤΗΡΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ

Χρειάστηκαν πάνω από 20 χρόνια για να φανεί καθαρά ότι πίσω από το αριστερό προφίλ που καλλιεργούσε η 17N βρισκόταν ο εθνικοσοσιαλισμός. Η προκήρυξη που δημοσιεύτηκε στην *Ελευθεροτυπία* (9.4.98), μετά το χτύπημα στη Citibank, ξεκινάει με την αναφορά στο Βυζάντιο για να πει ότι κύριος εχθρός είναι η Δύση και καλύτερα να υποδουλωθούμε στον Τούρκο παρά στο δυτικό ιμπεριαλιστή.

Η αναφορά στο βυζαντινό παρελθόν γίνεται και με εκφράσεις όπως *πρεπόζιτο* (=ενοούμενος), *τζούτζες* (=καραγκιόζης, γελωτοποιός), *νενέκος* (=προσκυνημένος) οι οποίες χρησιμοποιούνται για να περιγράψουν τη σημερινή υποταγή στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. *“Αμερικάνικος εθνικισμός είναι να περιφρονείς κυνικά ως νέος Ρωμαίος δικτάτορας Σύλλας, την ιστορία, το δίκαιο, το γεγονός ότι οι πληθυσμοί των νησιών του Αιγαίου υπήρξαν ελληνικοί και δημιούργησαν πολιτισμό εδώ και 4.000 χρόνια, ενώ παρέμειναν ελληνικοί παρά τους κατακτητές που πέρασαν απ’ αυτά”*. Τέσσερις χιλιάδες χρόνια ιστορίας λοιπόν. Αυτή είναι η “Μεγάλη ιδέα”, ότι δηλ. το νεοελληνικό έθνος είναι διάσπαστη συνέχεια της αρχαίας Ελλάδας και του Βυζαντίου που έχει σαν ιστορική του αποστολή την ανασύσταση της βυζαντινής αυτοκρατορίας. Αυτό το αντιεπιστημονικό δημιούργημα που αποτελεί τη βαθιά αρρώστια της ελληνικής κοινωνίας. Οι Έλληνες, λοιπόν, σύμφωνα με τη 17N, παρέμειναν Έλληνες, παρά τους κατακτητές, *“ένα αιμάτινο ποτάμι που κυλάει μέσα στο χρόνο αναλλοίωτο”*, όπως λένε και οι ναζιστές της “Χρ. Αυγής”. Τέλεια βιολογική, φυλετική καθαρότητα που νίκησε όλες τις επιμειξίες. Αυτή η ανωτερότητα των Ελλήνων πρέπει να αποκατασταθεί στα ιστορικά της μεγαλεία. Αυτό δεν το λέει η 17N, αλλά εννοείται καθαρά όταν καλεί ξεκάθαρα σε **γενοκτονία** των Τούρκων. Ο Τούρκος αναφέρεται ως εχθρός των καθαρών φυλετικά Ελλήνων, λόγω της εθνικής του καταγωγής. Παραθέτουμε τα αποσπάσματα με τις αναφορές στον “Τούρκο”: *“διχοτομώντας το Αιγαίο, δίνοντας το μισό στον Τούρκο”, “Τούρκο που υπερεξοπλίζεις...”, “επικυριαρχία των Αμερικάνων και κύριο χωροφύλακα του στην περιοχή των υπερεξοπλισμένο Τούρκο”*.

Παρατηρούμε ότι δεν γίνεται κανένας διαχωρισμός, όπως θα ήταν η έκφραση Τούρκοι στρατοκράτες κ.λπ., ούτε καν ανάμεσα στην τούρκικη ηγεσία και τον τούρκικο λαό. Εχθρός είναι **“ο Τούρκος”**, ο αφηρημένος Τούρκος, ο οποίος εποφθαλμιά την Ελλάδα. Πίσω από τις λέξεις ακούγεται ρυθμικά ένα γνωστό ναζιστικό σύνθημα: *“Καλός Τούρκος είναι μόνο ο νεκρός Τούρκος”*.

Μετά απ’ όλα αυτά η ρώσικη δολοφονική συμμορία της 17N προσπαθεί να δώσει μαθήματα πατριωτισμού βάζοντας το φωτοστέφανο στον ελληνικό εθνικισμό και χτυπώντας τον “δυτικό ρατσιστικό εθνικισμό” και τον “αμερικάνικο ιμπεριαλισμό-εθνικισμό”. Αλλά μένει καταγέλαστη γιατί χρησιμοποιεί μια παλιά χρεοκοπημένη τακτική όπου όλοι οι υποκριτές σοσιαλ-σοβινιστές που υποκλίνονταν στον ιμπεριαλισμό της δικιάς τους αστικής τάξης, χτύπαγαν πάντα ένα ξένο εθνικισμό για να καλύψουν το δικό τους εθνικισμό. Το καθήκον κάθε τίμιου δημοκράτη, αληθινού επαναστάτη και προοδευτικού είναι να χτυπάει τον εθνικισμό της δικής του αστικής τάξης, να τσακίζει τις χειρότερες εθνικές προκαταλήψεις και προλήψεις που ρίχνουν στο λαό οι δικοί του αστοί και όχι οι ξένοι. Ακόμα και σ’ ένα καταπιεσμένο έθνος, η αριστερά πρέπει να δίνει τον εθνικο-ανεξαρτησιακό της αγώνα, χτυπώντας τον καταπιεσμένο εθνικισμό της δικιάς της αστικής τάξης όπου αυτός εκδηλώνεται.

Η 17N κάνει ακριβώς το αντίθετο και προωθεί το μικροαστικό, εθνικιστικό και μονόπλευρα αντιδυτικό αντιιμπεριαλισμό και αντικαπιταλισμό.

Κάποια στιγμή, μάλιστα, αναφέρει η 17N ότι *“βάζοντας στη θέση του εθνισμού τον εθνικισμό”*, σκοφαντούν τον πατριωτισμό. Πρόκειται ίσως για δεύτερη φορά που ακούμε τη λέξη εθνικισμός. Η Α. Παπαρήγα σε μια συνέντευξη της στο εθνικοσοσιαλιστικό περιοδικό *Νέμεσις* (Νοέμβριος 1997) είχε πει: *“Οι εθνιστές κομμουνιστές έχουν την εξής άποψη: Για όσο διάστημα πάνω στη γη υπάρχουν ξεχωριστά έθνη-κράτη, υπάρχει θέμα προστασίας συνόρων από κάθε κατακτητικό και επεκτατικό πόλεμο”*.

Η 17N δεν είναι απλά εθνορατσιστές, ναζιστές, είναι και πράχτορες της Ρωσίας. Έτσι χτυπάνε τον Παπαθεμελή, μόνο επειδή συνεργάστηκε με τους Αμερικάνους ενάντια στη 17N. Ήταν εκείνος που μπήκε στα αρχεία της Στάζι και έστρεψε τις έρευνες προς αυτή την κατεύθυνση.

Το τρομαχτικό όμως είναι ότι η πλατφόρμα της 17N αποτελεί την κυρίαρχη πολιτική όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων, των ακαδημαϊκών κ.λπ. Η 17N είναι το ένοπλο απόσπασμα, το τάγμα εφόδου ενός ολόκληρου πολιτικού καθεστώτος και μάλιστα των πιο αντιδραστικών τμημάτων της αστικής τάξης, των ρωσόδουλων.

Θα κλείσουμε αυτό το άρθρο με την αναφορά του περιοδικού *Αντί* στην προκήρυξη της 17N, από ένα “μειοδότη δημοσιογράφο” με “ανθελληνική” δράση. Ο δημοσιογράφος χαρακτηρίζει την 17N “ελληνορθόδοξη” και παραθέτει αποσπάσματα από διάφορες σοβινι-

στικές και “εθνικόφρονες” φυλλάδες του αστικού τύπου που υμνούν τη 17N. Ανάμεσα στα άλλα, ο δημοσιογράφος παραθέτει απόσπασμα από άρθρο του Θύμιου Παπανικολάου στην *Αθηναϊκή* (10.4.1998) με τίτλο: *“Η 17N χτυπά την αντιεθνικιστική μυθολογία”*:

“Η 17N επανεμφανίστηκε δυναμικά: πρακτικά και θεωρητικά...”

ΣΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ της πρακτικής θα ακούσουμε πάλι τους ηθικολόγους Φιλισταίους της μη-βίας να “ξερνούν” σχετούς αφορισμών και υποκριτικών δακρύων...”

ΑΥΤΟΙ βλέπουν μόνο τη βία των “τρομοκρατών” και δεν αντιλαμβάνονται –ούτε θέλουν να αντιληφθούν– ότι εκεί που βασιλεύει η βία μόνο η βία μπορεί να δώσει λύση.

ΦΥΣΙΚΑ κανείς δεν θα καταπιαστεί με το θεωρητικό και πολιτικό σκέλος της παρέμβασης της 17N.

ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ αυτόν η 17N παρεμβαίνει δυναμικά...

Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ 17N καταδικάζει τα μυθικά κατασκευάσματα και τα “εκσυγχρονιστικά” ιδεολογήματα για τον εθνικισμό.

ΜΥΘΟΙ που εμφανίζουν ως εθνικισμό κάθε αντίδραση κατά της υποτέλειας και της υποταγής της κυβέρνησης και του κράτους στις “εντολές” των ιμπεριαλιστικών κέντρων και των ισχυρών κρατών.

ΜΥΘΟΙ που παρασιωπούν σκανδαλωδώς τον ηγεμονικό και ρατσιστικό εθνικισμό των “παγκόσμιων ληστών” και ιδιαίτερα τον ιμπεριαλιστικό εθνικισμό των ΗΠΑ. [...]

ΤΗ ΔΟΛΙΑ, λοιπόν, αντιεθνικιστική απάτη, που πλασάρεται από τους μηχανισμούς εξουσίας, με κυρίαρχο τα ΜΜΕ, ξεσκεπάζει η προκήρυξη της 17N.

ΓΙΑ ΤΗ 17N ΣΤΟΧΟΣ αυτής της πολιτικής παραπλάνησης είναι η θεμελίωση μιας αντίληψης ναρκωτικής απάθειας και μοιρολατρικής αποδοχής του ιμπεριαλιστικού εθνικισμού...

Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, βεβαίως, της 17N δεν έχει μόνο θεωρητικό χαρακτήρα αλλά και πολιτικό.

ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΕΙ ευθέως πολιτικά στις εσωκομματικές ζυμώσεις στο ΠΑΣΟΚ.

Η ΑΝΑΓΚΗ της θεωρητικής αποσαφήνισης των εννοιών “εθνικισμός”, “πατριωτισμός” κ.λπ. συνδέεται ευθέως με τις ζυμώσεις, τις συζητήσεις και “συγκρούσεις” στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ.

ΚΑΙ ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ καθαρά ότι οι διακρατικές συμφωνίες Ελλάδας-Τουρκίας, κάτω από την πίεση του ιμπεριαλιστικού εθνικισμού, αποσκοπούν στη μονοπωλιακή καταλήστευση και καταστροφή του Αιγαίου και στη σφαγή των λαών...”

Και κλείνει ο δημοσιογράφος του *Αντί*: *“Ωραιοί διάλογος με κουμπουροφόρους (πατριώτες) συνομιλητές, παλικάρια...”*

Κάτι αρχίζουν να καταθαβαίνουν

Έχουμε γράψει πολλές φορές στη *Νέα Ανατολή* ότι η “17N” είναι μια πρακτόρικη οργάνωση με στενούς συνδέσμους με την πρώην ανατολικογερμανική υπηρεσία Στάζι, η οποία εκτελεί αποστολές στη χώρα μας για να εξυπηρετήσει τα ρώσικα συμφέροντα. Πολλοί δημοκράτες, και γενικότερα πολλοί άνθρωποι που έχουν πολιτική αντίληψη και δεν είναι εγκλωβισμένοι στα ψέμματα της σοσιαλφασιστικής δημαγωγίας, έχουν διαπιστώσει ότι η “17N” δεν είναι μία τρομοκρατική οργάνωση “αριστερού χαρακτήρα” και δεν έχει στόχο την αλλαγή της κοινωνίας, αλλά την εξυπηρέτηση συγκεκριμένων συμφερόντων. Μία πρόσφατη σύλληψη ενός νομού της νύχτας για τρομοκρατική δράση ήρθε να επιβεβαιώσει αυτή την εκτίμηση.

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε εδώ ότι όταν αναφερόμαστε στη “17N” εννοούμε και τα εμφανιζόμενα κατά καιρούς παρακλάδια της όπως ο “ΕΛΑ” και η “1η ΜΑΗ”. Η Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία προχώρησε στη σύλληψη του Ζαχαρία Βιβιλάκη για τη βομβιστική επίθεση εναντίον της τράπεζας American Express στο Μαρούσι στις 7 Δεκεμβρίου της περασμένης χρονιάς. Η επίθεση ήταν αποτυχημένη και πάνω στη βόμβα βρέθηκε ένα δακτυλικό αποτύπωμα που οδήγησε στη σύλληψη. Ο Ζ. Βιβιλάκης είχε αποφυλακιστεί πριν από δέκα μήνες ενώ εξέτιε ποινή κάθειρξης 18 ετών για σειρά εκβιασμών σε ιδιοκτήτες νυκτερινών κέντρων.

Αυτή η σύλληψη, ήταν η πρώτη σύλληψη μισθοφόρου, στοιχείου του υποκόσμου, με ατράνταχτα στοιχεία, για τρομοκρατική δράση. Καμία οργάνωση δεν είχε αναλάβει τότε την ευθύνη για την επίθεση, αλλά το γεγονός ότι στόχος ήταν όμιλος αμερικάνικων συμφερόντων καθώς και η μεταγενέστερη επίθεση της 17N στη CITIBANK μας οδηγούν σε κάποια ασφαλή συμπεράσματα. Είναι η πρώτη σύλληψη που έρχεται να αποδείξει το μισθοφορικό και βρώμικο χαρακτήρα της τρομοκρατίας στην Ελλάδα.

Μερικές χρήσιμες διαπιστώσεις προς αυτή την κατεύθυνση είχε κάνει η Μαρίη Μπόση, μέλος του Επιστημονικού Συμβουλίου για την εξάρθρωση της τρομοκρατίας, σε συνέντευξη της στον *Ελεύθερο Τύπο*, 26/10/97. Η Μαίρη Μπόση ασχολήθηκε για πολλά χρόνια με το φαινόμενο της τρομοκρατίας, και βρέθηκε στο υπουργείο Δημοσίας Τάξης, επί υπουργίας Σκουλαρίκη και επί εποχής Τσίμα.

Λέει λοιπόν η Μ. Μπόση: *“Δεν είναι αριστερή η τρομοκρατία στην Ελλάδα. Η 17N δεν είναι αριστερή οργάνωση. Μόνο η φρασεολογία τους είναι αριστερή. Κι οι στόχοι τους δεν ήταν ποτέ τυχαίοι. Ούτε ο Μπακογιάννης ήταν τυχαίος στόχος, ούτε ο Γουέλς ούτε ο Περαιτικός. Στη 17N δεν υπήρξαν ποτέ συγκεκριμένες επεμβάσεις για να αλλάξει το σκεπτικό του τόπου. Μπορεί να ήθελαν μόνο ν’ αλλάξουν το τοπίο σε κάποιους χώρους...”*

...Βάσει των στοιχείων που έχουμε σε παγκόσμιο επίπεδο στην τακτική, στη δομή, στην αντίληψη και βάσει των οργανώσεων τρόμου που έχουν εξαρθρωθεί (ΡΑΦ, Μπάνιτερ Μάιχοφ, Αζιόν Ντιρέκτ, Ερυθρές Ταξιαρχίες), γνωρίζουμε ότι όλοι αυτοί ήθελαν να ανατρέψουν, να κάνουν μια νέα κυβέρνηση, Η 17N χωρίς λαϊκό έρεισμα και χωρίς τον κόσμο από πίσω της, με ποιους θα κάνει την επανάσταση; Οι οργανώσεις τρόμου που δρουν στην Ελλάδα δεν θέλουν να φέρουν αλλαγή”.

Αναφέρεται και στις μέχρι τώρα συλλήψεις: *“Εγώ δεν δέχομαι την αθωότητα όλων αυτών των κυρίων που κατά καιρούς ακούγονται τα ονόματά τους. Αλλά για να προχωρήσουμε σαν κράτος, θα πρέπει να έχουμε πραγματικά στοιχεία ώστε να μπορούν να σταθούν οι υποθέσεις στα δικαστήρια. Όπως σε όλες τις χώρες του κόσμου χρειάζονται αποδεικτικά στοιχεία. Στη δική μας χώρα κάποια στοιχεία ή χάνονται στο δρόμο ή δεν βρίσκονται ή τουλάχιστον δεν πρόκει-ται για περιπτώσεις που μπορούν να σταθούν δικαστικά...”* Έτσι όλοι πλην ενός, του Κυρ. Μαζοκόπου, έχουν και μια αλλακτική απόφαση της Δικαιοσύνης ως “απάντηση” στις δικογραφίες που τους φέρουν ως εμπλεκόμενους σε υποθέσεις τρομοκρατίας”. Συνεχίζει για την “ασύλληπτη” 17N, λέγοντας ότι: *“Δεν υπάρχουν οργανώσεις φαντάσματα. Ο τόπος είναι πάρα πολύ μικρός. Πιο μικρός απ’ την πόλη της Νέας Υόρκης, πιο μικρός από την Τεχεράνη που αριθμεί 13 εκατομμύρια”*.

Σε ερώτηση για το αν διαπίστωσε η ίδια εμπλοκή πολιτικών προσώπων κατά τις έρευνες, απάντησε: *“Τη μόνη εμπλοκή πολιτικών προσώπων που βλέπω είναι κάθε φορά που όταν κάποιος είναι στη φυλακή, τρέχουν όλοι μαζί και του χαϊδεύουν το κεφάλι...”*

Η 17N δεν στηρίζεται σε κανένα λαϊκό έρεισμα, αλλά στη σοσιαλφασιστική εξουσία (λαλιώτικο ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ψευτοΚΚΕ, ΣΥΝ) για λογαριασμό της οποίας δουλεύει.

ΟΙ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΕΣ ΜΠΕΡΝΣ ΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΤΗΝ ΜΑΤΒΙΕΝΚΟ

Η πρέσβειρα της Ρωσίας Ματβιένκο, βρίσκεται σε ενεργή δράση μέσα στη χώρα και το ψευτοΚΚΕ φέρνει το θέμα Μπερνς στη Βουλή. Γιατί η κυβέρνηση επιτρέπει στον πρέσβη της Αμερικής να επεμβαίνει στα εσωτερικά μας; ρωτάει το ψευτοΚΚΕ δια στόματος Κολοζώφ. Ο Γ. Παπανδρέου εκ μέρους της κυβέρνησης απαντά ότι ο Μπερνς κάνει μόνο όσα θα έπρεπε να κάνει ο διπλωματικός αντιπρόσωπος. Και ο Κακλαμάνης του απαντάει ότι καιρός είναι "να τον μαζέψετε".

Αυτό το επεισόδιο διαδραματίστηκε στη Βουλή. Ακολούθησε η παρέμβαση του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, η οποία ήταν περισσότερο από προκλητική, και με την οποία οι Αμερικάνοι ανακοίνωσαν ότι το να κρίνουν τον Μπερνς είναι "γελοίο και αντιδημοκρατικό". Οπότε ο Ρέππας απάντησε καλύπτοντας τον Κακλαμάνη και υποστηρίζοντας το δικαίωμα της κριτικής. Έτσι τέλειωσε όλ-

λο ένα επεισόδιο που δείχνει ότι το πραγματικά γελοίο είναι να ισχυρίζεται κανείς ότι οι Αμερικάνοι έχουν κυριαρχία σ' αυτή τη χώρα.

Είναι αλήθεια ότι ο Μπερνς έκανε μία ωμή παρέμβαση υποστηρίζοντας την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων της κυβέρνησης σαν εκπρόσωπος της Αμερικής, τη στιγμή που η πολιτική μάχη για το θέμα αυτό στη χώρα είναι θερμή και βρίσκεται σε εξέλιξη. Αυτή μάλιστα η τοποθέτηση τη συγκεκριμένη στιγμή ενέργησε μάλλον σαν προβοκάτσια, παρά σαν ενίσχυση.

Ο αμερικανός πρεσβευτής έχει επικριθεί στο παρελθόν για τις επισκέψεις του σε στρατιωτικές μονάδες, για τις δημόσιες τοποθετήσεις του με θέμα το δόγμα Τρούμαν ("που έσωσε την Ελλάδα από τον κομμουνισμό"). Όμως ποτέ πριν το θέμα δεν έφθασε στη Βουλή, με τον πρόεδρο της Βουλής μέλος της κυβερνητικής παράταξης να δηλώνει ευθαρσώς

ότι η κυβέρνηση "πρέπει να μαζέψει" τον Μπερνς. Την ίδια στιγμή η Ματβιένκο δίνει συνεντεύξεις σε φασιστικές φυλλάδες και τοποθετείται σε όλα τα θέματα εθνικά και οικονομικά, βρίσκεται σε εγκαίνια έργων, συναντιέται με πολιτικά πρόσωπα και παντού και πάντα βρίσκει θετική υποδοχή. Κανένας δεν θέλει να την "μαζέψει".

Το επεισόδιο αυτό δείχνει απλά ότι οι Αμερικάνοι χάνουν την εξουσία τους και την επιρροή τους σε μια χώρα που κινείται με ταχύτητα προς τη Ρωσία, μία κίνηση που τη διευκολύνει ο πάντα φιλικός στους Ρώσους Κλίντον.

Ο Κλίντον τοποθέτησε τον Μπερνς στην Ελλάδα και ο Μπερνς κινείται δραστήρια μόνο και μόνο για να επιτρέψει και στη Ματβιένκο να κινείται δραστήρια και να επεμβαίνει στα εσωτερικά της χώρας.

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ...

συνέχεια από τη σελ. 4

στρατιωτικό μέτωπο ως τα σήμερα. Ουσιαστικά ο Καραμανλής έμεινε ένα μισοπαράλυτο πρόσωπο μετά το '85 οπότε έπεσε από την Προεδρία της Δημοκρατίας νικημένος οριστικά από τον προβοκάτορα, και προσγειώθηκε σκληρά από τον κόσμο της μεγαλειώδους αυταπάτης του ότι είχε βάλει στ' αλήθεια την Ελλάδα στην Ευρώπη.

Η Ελλάδα χάρη στον Παπανδρέου και το ψευτοΚΚΕ έμεινε έξω από την Ευρώπη όχι μόνο εξ αιτίας της αντιτούρκικης και αντιδυτικής μεγαλοϊδεατικής πολιτικής τους, αλλά και εξ αιτίας της εσωτερικής, οικονομικής τους πολιτικής. Ο Καραμανλής παρ' όλο που στον οικονομικό τομέα εκδήλωσε την πιο θετική του πλευρά και έκανε βήματα εκσυγχρονισμού κυρίως στην υποδομή αλλά και στη βιομηχανία, δεν αντιστάθηκε ποτέ στον γραφειοκρατικό κρατικισμό και το βιομηχανικό σαμποτάζ του ρωσο-σοβινιστικού μετώπου. Έτσι ο ευρωπαϊσμός έμεινε εδώ περισσότερο μια κούφια φράση παρά μια ζωντανή οικονομικο-πολιτική πραγματικότητα. Μπορούμε μάλιστα να πούμε ότι η "ευρωπαϊκή περίοδος" της Ελλάδας ενώ ελάχιστα βοήθησε την ίδια, έπαιξε καθοριστικό ρόλο στο να αδυνατίσει η ευρωπαϊκή συνοχή στο επίπεδο της διεθνούς, ιδιαίτερα της βαλκανικής της πολιτικής.

Η αδυναμία της Ευρώπης να αναγνωρίσει τη Δημ. της Μακεδονίας χάρη στο ελληνικό βέτο, βέτο που με πάθος πρόταξε και ο ίδιος ο Καραμανλής, και κυρίως η όξυνση των σχέσεων της με την Τουρκία κάτω από την ελληνική πίεση, είναι προϊόντα αυτής της στρεβλής ένταξης. Αλλά το πολιτικό τέλος του Καραμανλή είναι χειρότερο από την ήττα και την εξαφάνιση. Το πολιτικό του τέλος γράφεται με την κάλυψη που δίνει στον ακροδεξιό γόνο του, αρχηγό της "ρώσικης" ομάδας μέσα στη ΝΔ, αρχικά να γίνει ηγέτης της και ύστερα να διαγράψει και τους συνεπέστερους ευρωπαϊστές της Μάνο και Σουφλιά. Άλλωστε και στη σύγκρουσή του με τον Μητσοτάκη ο Καραμανλής βρέθηκε σε γενικές γραμμές στη λάθος πλευρά.

Το ελαφρυντικό του είναι ότι ποτέ του δεν κατάλαβε τη ρώσικη πολιτική και την πολύπλοκη ταχτική των πραχτόρων της στην Ελλάδα. Αυτή του η αδυναμία οφείλεται αποκλειστικά στους ιδεολογικο-πολιτικούς του περιορισμούς. Όμως το αποτέλεσμα είναι ότι ο Καραμανλής πάντα εμπόδιζε με τη μια του πλευρά τις θετικές κινήσεις που έκανε με την άλλη και προετοίμαζε μια καταστροφή. Ο θάνατός του έρχεται σε μια στιγμή που τελειώνει η ευρωπαϊκή περίοδος της αστικής τάξης και ξεκινάει η ρώσικη. Ο ίδιος θα μείνει σαν ο εκπρόσωπος του ευρωπαϊσμού αλλά του περιορισμένου, αντιφατικού ευρωπαϊσμού μιας γεμάτης κόμπλεξ και δίχως μεγαλείο αστικής τάξης. Θα μείνει σαν ο πιο μεγάλος ανάμεσα σε νάνους και καλλικάντζαρους.

Οι αληθινοί μεγάλοι αυτού του τόπου θα βγαίνουν από τα μέσα αυτού του αιώνα και πέρα μέσα από την εργατική τάξη.

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ Γ. ΝΑΚΡΑΤΖΑ Μια συμβοή στην πάλη ενάντια στον ελληνικό μεγαλοϊδεατισμό

Έστω και με κάποια καθυστέρηση παρουσιάζουμε σήμερα στους αναγνώστες μας το αρκετά σημαντικό βιβλίο του Γεωργίου Νακρατζά με τίτλο "Η ΣΤΕΝΗ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ, ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΩΝ". Η ιστορική αυτή μελέτη κυκλοφορεί σε τρίτη βελτιωμένη με νέα στοιχεία έκδοση, και διατίθεται στην Αθήνα από το πρακτορείο βιβλίων Χριστάκης Αθανάσιος, Ιποκράτους 10, τηλ: 3607876 και στη Θεσσαλονίκη από το κέντρο βιβλίου, Λασσάνη 9, τηλ: 237463.

Η μελέτη του Νακρατζά με ένα πλήθος ιστορικών στοιχείων, αποτελερεί μια σπουδαία συνεισφορά στην αντιεθνικιστική πάλη, γιατί επικεντρώνεται στο χτύπημα της βασικής θέσης του ελληνικού σοβινισμού για τη δήθεν φυλετική καταγωγή του νεοελληνικού έθνους από την αρχαία Ελλάδα.

Προσπαθεί δηλαδή ο συγγραφέας με αρκετά τεκμηριωμένο τρόπο να ανατρέψει το ιδεολογικό βάθος του σοβινισμού, τη "Μεγάλη Ιδέα", που είναι ο κύριος υπεύθυνος για τα δεινά του λαού και του τόπου. Γράφει ανάμεσα στα άλλα στον πρόλογο του βιβλίου ο Νακρατζάς:

"Η ασκηθείσα ελληνική εξωτερική πολιτική, ορμώμενη υπό το πρίσμα του ευρωπαϊκού γίγνεσθαι, απέδειξε ότι η σύγχρονη ιδεολογική θωράκιση της χώρας εξακολουθεί να είναι προϊόν μιας εθνικιστικής αγωγής, οι ρίζες της οποίας χάνονται κάπου στις αρχές του περασμένου αιώνα, με την οποία όμως το έθνος δε θα μπορέσει να βρει τον δρόμο του μέσα στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ένα από τα θεμέλια της ιδεολογικής αυτής θωράκισης είναι και η εξωπραγματική θεωρία ότι οι σύγχρονοι Έλληνες, εκφράζοντας τη διαχρονικότητα της ελληνικής γλώσσας, αποτελούν τη βιολογική συνέχεια των αρχαίων Ελλήνων, μια θεωρία που επινοήθηκε τον 18ο και τον 19ο αιώνα για να χρησιμοποιηθεί σαν ιδεολογικό οπλοστάσιο στην προσπάθεια δημιουργίας ενός σύγχρονου ελληνικού έθνους, επικειμένου του διαμελισμού της φεουδαρχικής, θεοκρατικής οθωμανικής αυτοκρατορίας...". Τέλος η μελέτη αυτή του συγγραφέα αποτελεί μια σημαντική συνεισφορά στο δημοκρατικό κίνημα και ιδιαίτερα στην πάλη του για την υπεράσπιση των εθνικών μειονοτήτων της χώρας.

"Πάνω στην προαναφερθείσα θεωρία στηρίζεται η άποψη της πλειοψηφίας των Ελλήνων ότι στην χώρα μας δεν υπάρχουν μειονότητες, με εξαίρεση τους Έλληνες μουσουλμάνους της Δυτικής Θράκης. Έλληνες υπήκοοι που διακήρυξαν δημόσια ότι δεν αισθάνοντα εθνικά Έλληνες, αλλά αισθάνονται εθνικά Μακεδόνες ή εθνικά Τούρκοι, διώχθηκαν και καταδικάστηκαν από την ελληνική δικαιοσύνη, πράγμα που αποδεικνύει ότι η νεοελληνική κοινωνία όχι μόνο δεν επιδεικνύει τον απαιτούμενο σεβασμό, αλλά ούτε καν ανέχεται το διαφορετικό". (Απόσπασμα από τον πρόλογο του συγγραφέα).

ΕΘΝΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΤΟ ΑΛΛΗΘΙΝΟ

Ο αληθινός Σολωμός

Συμπληρώνονται 200 χρόνια φέτος από τη γέννηση του "εθνικού" μας ποιητή Δ. Σολωμού. Πλήθος τα ανούσια εώς και απαράδεκτα αφιερώματα που προσπαθούν να αποδείξουν αυτή την "εθνικότητα" και "ελληνικότητα" του ποιητή. Εκείνος πόλλο πιστεύει ότι εθνικό συμφέρον μπορεί να είναι μόνο το αληθές!!!

ΟΙ ΒΑΘΙΕΣ ΡΙΖΕΣ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

"...Με τρομάζει το γεγονός πως χωρίς να υπάρχει δικτατορία, λογοκρισία, κεντρικός έλεγχος των ελληνικών ΜΜΕ, είναι δυνατόν, μέσα από τα γυαλιά ενός καλώς ή κακώς εννοούμενου "εθνικού συμφέροντος" να παραποιούμε την πραγματικότητα και να παραμορφώνουμε την αλήθεια. Με ελάχιστες εξαιρέσεις, τα μέσα μας ουδέποτε πληροφόρησαν το ελληνικό κοινό τι ακριβώς συμβαίνει στη Γιουγκοσλαβία..." (Απόσπασμα από το βιβλίο του Ν. Δήμου, "Απολογία ενός Ανθέλληνα", εκδόσεις Opera, σελ. 44).

Αφιερωμένο εξαιρετικά αυτό το σχόλιο του Ν. Δήμου, σε όσους κάθε χρόνο στην επέτειο της 21ης Απριλίου διατυμπανίζουν πως η Δημοκρατία στην Ελλάδα έχει πια βαθιές ρίζες και δεν κινδυνεύει από κανέναν και από τίποτα.

